

دانشگاه صنعتی شاهرود

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد زراعت

دانشکده کشاورزی

گروه زراعت و اصلاح نباتات

عنوان :

بررسی تأثیر زمانهای مختلف محلول پاشی کود اوره بر عملکرد و اجزاء عملکرد گندم پاییزه
در شرایط اقلیمی شاهرود

استاد راهنما :

دکتر احمد غلامی

اساتید مشاور:

دکتر منوچهر قلی پور

دکتر شاهین شاهسونی

تهیه و تدوین: سمیه اخلاقی

چکیده

به منظور بررسی اثر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره در مراحل مختلف رشد (پنجه زنی، ساقه رفتن، سنبله دهی و پرشدن دانه) بر عملکرد، اجزای عملکرد و شاخص های رشد در گندم رقم امید، آزمایشی در سال زراعی ۸۵-۱۳۸۴ به صورت فاکتوریل و در قالب بلوک های کامل تصادفی با چهار تکرار اجرا شد. در این تحقیق عوامل مورد بررسی شامل مراحل مختلف رشد و مقادیر مختلف محلول پاشی بود. سطوح مربوط به مراحل مختلف رشد شامل پنجه زنی - ساقه رفتن - سنبله دهی و پرشدن دانه و سطوح مربوط به مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره شامل چهار سطح (۲۲/۵، ۴۵، ۶۷/۵ و ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار) می باشد. سطوح مورد نظر بر مبنای میزان متعارف مصرف کود نیتروژن محاسبه و در نظر گرفته شده است. نتایج این بررسی نشان داد که مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر وزن خشک بوته، وزن هزار دانه، درصد پروتئین دانه و تعداد سنبله تاثیر معنی داری داشته است. به طوری که با افزایش میزان محلول پاشی کود اوره عملکرد دانه، ارتفاع بوته و وزن خشک کل بوته بطور معنی داری افزایش یافت. تاثیر افزایش میزان محلول پاشی کود اوره بر درصد پروتئین دانه معنی دار بود. بررسی نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که با افزایش میزان محلول پاشی کود اوره در مرحله پنجه زنی، حداکثر وزن کل بوته بدست آمد. در این بررسی عملکرد دانه تحت تاثیر قرار گرفت، به طوری که کمترین عملکرد دانه مربوط به محلول پاشی کود اوره در مرحله پنجه زنی بود و بیشترین میزان آن در مرحله دانه بندی حاصل شد. بر اساس نتایج بدست آمده، محلول پاشی کود اوره در مرحله پرشدن بیشترین تاثیر را بر افزایش وزن هزار دانه داشت. کمترین تعداد دانه در سنبله از اعمال تیمار محلول پاشی کود اوره به میزان ۲۲/۵ کیلوگرم در هکتار و در مرحله پرشدن دانه بدست آمد. با استفاده از محلول پاشی کود اوره در مرحله پنجه زنی، تعداد سنبله در متر مربع بطور معنی داری افزایش یافت. حداکثر میزان TDW، CGR، RGR، SLA، LAI با کاربرد ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار معادل (۱۰۰٪ محلول پاشی) حاصل شد. بیشترین سهم فتوسنتز جاری در عملکرد دانه مربوط به کاربرد ۲۲/۵ کیلوگرم کود اوره در هکتار بود.

واژه های کلیدی: گندم، محلول پاشی اوره، مراحل رشد، عملکرد، شاخص های رشد

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
چکیده.....	یک
فهرست مطالب.....	دو
فهرست اشکال.....	شش
فهرست جداول.....	نه
فصل اول - مقدمه	۲
فصل دوم - بررسی منابع	۶
۱-۲- جمعیت و غذا	۶
۲-۲- تاثیر عوامل محیطی	۷
۳-۲- نیتروژن	۷
۴-۲- انواع کودهای نیتروژن.....	۸
۵-۲- مقدار مصرف کودهای نیتروژن.....	۹
۶-۲- روشهای مصرف کودهای نیتروژن	۹
۷-۲- زمان مصرف کود نیتروژن و ضرورت بازیافت آنها.....	۱۱
۱-۷-۲- درصد بازیافت کودهای نیتروژن.....	۱۱
۲-۷-۲- کارایی مصرف نیتروژن	۱۱
۳-۷-۲- کارایی زراعی نیتروژن.....	۱۱
۴-۷-۲- کارایی فیزیولوژیکی نیتروژن.....	۱۲
۸-۲- عکس العمل گیاهان زراعی در برابر مصرف کودهای نیتروژنه.....	۱۲
۹-۲- نیاز گیاهان زراعی به کود نیتروژن.....	۱۳
۱۰-۲- نیتروژن و پنجه زنی.....	۱۴

۱۱-۲	نقش نیتروژن در مرحله رشد رویشی گندم.....	۱۴
۱۲-۲	نقش نیتروژن در مرحله رشد زایشی گندم.....	۱۴
۱۳-۲	تغذیه برگ.....	۱۵
۱۴-۲	راههای جذب برگ.....	۱۶
۱۵-۲	مکانیسم جذب برگ.....	۱۷
۱۶-۲	اصول تغذیه گیاه.....	۱۷
۱۷-۲	عوامل محیطی موثر بر جذب برگ.....	۱۷
۱۸-۲	خصوصیات کود اوره در جذب برگ.....	۱۸
۱۹-۲	اثر محلول پاشی کود اوره بر روی گیاهان زراعی.....	۱۸
۲۰-۲	اثر محلول پاشی کود اوره بر روی گندم.....	۱۹
۲۲	فصل سوم- مواد و روشها.....	۲۲
۲۵	فصل چهارم- نتایج و بحث.....	۲۵
۲۵-۴	۱- بررسی نتایج حاصل از نمونه برداری های انجام شده در طول فصل رشد.....	۲۵
۲۵-۴-۱-۱	نمونه برداری اول ، دوم و سوم.....	۲۵
۲۵-۴-۱-۲	نمونه برداری چهارم.....	۲۵
۲۵-۴-۱-۳	نمونه برداری پنجم.....	۲۵
۲۶-۴-۱-۴	نمونه برداری ششم.....	۲۶
۲۸-۴-۱-۵	نمونه برداری هفتم.....	۲۸
۳۰-۴-۱-۶	نمونه برداری هشتم.....	۳۰
۳۳-۴	۲- بررسی خصوصیات کمی و کیفی:.....	۳۳
۳۳-۴-۱-۲	وزن خشک کل بوته.....	۳۳
۳۵-۴-۲-۲	عملکرد دانه.....	۳۵
۳۷-۴-۲-۳	شاخص برداشت.....	۳۷
۳۹-۴-۲-۴	وزن کاه و کلش.....	۳۹

۴۱ ۵-۲-۴ وزن هزار دانه
۴۳ ۶-۲-۴ وزن سنبله
۴۵ ۷-۲-۴ تعداد دانه در سنبله
۴۷ ۸-۲-۴ تعداد سنبله
۴۹ ۹-۲-۴ ارتفاع بوته
۵۱ ۱۰-۲-۴ طول محور سنبله
۵۳ ۱۱-۲-۴ تراکم سنبله
۵۵ ۱۲-۲-۴ تعداد سنبلچه
۵۷ ۱۳-۲-۴ درصد پروتئین دانه
۵۹ ۳-۴ آنالیزهای رشد
۵۹ ۱-۳-۴ وزن خشک کل بوته
۶۱ ۲-۳-۴ سرعت رشد محصول
۶۳ ۳-۳-۴ شاخص سطح برگ
۶۵ ۴-۳-۴ سرعت رشد نسبی
۶۷ ۵-۳-۴ سرعت آسیمیلاسیون خالص
۶۹ ۶-۳-۴ سطح ویژه برگ
۷۱ ۷-۳-۴ نسبت سطح برگ
۷۳ ۴-۴ نتیجه گیری
۷۴ ۵-۴ پیشنهادات
۷۶ فصل پنجم - منابع
۸۶ فصل ششم - ضمایم
۸۵ - ضمیمه (۱) : خصوصیات خاک مزرعه آزمایشی
۸۶ - ضمیمه (۲) : نقشه طرح
۸۷ - ضمیمه (۳) : جدول تجزیه واریانس برای صفات مورد بررسی در طول فصل رشد

- ضمیمه (۴) : جدول تجزیه واریانس برای صفات مورد بررسی در طول فصل رشد..... ۸۸
- ضمیمه (۵) : جدول تجزیه واریانس برای صفات مورد بررسی..... ۸۹
- ضمیمه (۶) : جدول تجزیه واریانس برای صفات مورد بررسی..... ۹۰
- ضمیمه (۷) : جدول تجزیه واریانس برای بررسی درصد پروتئین دانه..... ۹۱

فهرست اشکال

- شکل (۱): تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی کود اوره بر وزن خشک بوته.....۳۴
- شکل (۲): تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر وزن خشک بوته.....۳۴
- شکل (۳): تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی کود اوره بر عملکرد دانه.....۳۶
- شکل (۴): تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر عملکرد دانه.....۳۶
- شکل (۵): تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی کود اوره بر شاخص برداشت.....۳۸
- شکل (۶): تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر شاخص برداشت.....۳۸
- شکل (۷): تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی کود اوره بر وزن کاه و کلش۴۰
- شکل (۸): تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر وزن کاه و کلش.....۴۰
- شکل (۹): تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی کود اوره بر وزن هزار دانه.....۴۲
- شکل (۱۰): تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر وزن هزار دانه.....۴۲
- شکل (۱۱): تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی کود اوره بر وزن سنبله.....۴۴
- شکل (۱۲): تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر وزن سنبله.....۴۴
- شکل (۱۳): تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی کود اوره بر تعداد دانه در سنبله.....۴۶
- شکل (۱۴): تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر تعداد دانه در سنبله.....۴۶
- شکل (۱۵): تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی کود اوره بر تعداد سنبله.....۴۸
- شکل (۱۶): تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر تعداد سنبله.....۴۸
- شکل (۱۷): تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی کود اوره بر ارتفاع بوته.....۵۰
- شکل (۱۸): تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر ارتفاع بوته.....۵۰
- شکل (۱۹): تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی کود اوره بر طول محور سنبله۵۲
- شکل (۲۰): تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر طول محور سنبله۵۲

- شکل (۲۱): تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی کود اوره بر تراکم سنبله.....۵۴
- شکل (۲۲): تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر تراکم سنبله.....۵۴
- شکل (۲۳): تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی کود اوره بر تعداد سنبلچه۵۶
- شکل (۲۴): تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر تعداد سنبلچه.....۵۶
- شکل (۲۵): تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی کود اوره بر درصد پروتئین
دانه.....۵۸
- شکل (۲۶): تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر درصد پروتئین
دانه.....۵۸
- شکل (۲۷): تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی کود اوره بر منحنی تغییرات
وزن خشک کل بوته.....۶۰
- شکل (۲۸): تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر منحنی تغییرات
وزن خشک کل بوته.....۶۰
- شکل (۲۹): تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی کود اوره بر منحنی تغییرات
سرعت رشد محصول.....۶۲
- شکل (۳۰): تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر منحنی تغییرات
سرعت رشد محصول.....۶۲
- شکل (۳۱): تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی کود اوره بر منحنی تغییرات
شاخص سطح برگ.....۶۴
- شکل (۳۲): تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر منحنی تغییرات
شاخص سطح برگ.....۶۴
- شکل (۳۳): تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی کود اوره بر منحنی تغییرات
سرعت رشد نسبی.....۶۶
- شکل (۳۴): تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر منحنی تغییرات
سرعت رشد نسبی.....۶۶

- شکل (۳۵): تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی کود اوره بر منحنی تغییرات سرعت جذب خالص.....۶۸
- شکل (۳۶): تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر منحنی تغییرات سرعت جذب خالص.....۶۸
- شکل (۳۷): تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی کود اوره بر منحنی تغییرات سطح مخصوص برگ.....۷۰
- شکل (۳۸): تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر منحنی تغییرات سطح مخصوص برگ.....۷۰
- شکل (۳۹): تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی کود اوره بر منحنی تغییرات نسبت سطح برگ.....۷۲
- شکل (۴۰): تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر منحنی تغییرات نسبت سطح برگ.....۷۲

فهرست جداول

- جدول (۱): جدول مقایسه میانگین برای وزن خشک برگ در طول فصل رشد..... ۹۲
- جدول (۲): جدول مقایسه میانگین برای وزن خشک ساقه در طول فصل رشد..... ۹۳
- جدول (۳): جدول مقایسه میانگین برای وزن خشک سنبله در طول فصل رشد..... ۹۴
- جدول (۴): جدول مقایسه میانگین برای وزن خشک کل بوته در طول فصل رشد..... ۹۵
- جدول (۵): جدول مقایسه میانگین برای وزن خشک برگ (نمونه برداری اول)..... ۹۶
- جدول (۶): جدول مقایسه میانگین برای وزن خشک برگ (نمونه برداری دوم)..... ۹۷
- جدول (۷): جدول مقایسه میانگین برای وزن خشک برگ (نمونه برداری سوم)..... ۹۸
- جدول (۸): جدول مقایسه میانگین برای وزن خشک برگ (نمونه برداری چهارم)..... ۹۹
- جدول (۹): جدول مقایسه میانگین برای وزن خشک برگ (نمونه برداری پنجم)..... ۱۰۰
- جدول (۱۰): جدول مقایسه میانگین برای وزن خشک ساقه (نمونه برداری پنجم)..... ۱۰۱
- جدول (۱۱): جدول مقایسه میانگین برای وزن خشک بوته (نمونه برداری پنجم)..... ۱۰۲

- جدول (۱۲): جدول مقایسه میانگین برای وزن خشک برگ
(نمونه برداری ششم) ۱۰۳
- جدول (۱۳): جدول مقایسه میانگین برای وزن خشک ساقه
(نمونه برداری ششم) ۱۰۴
- جدول (۱۴): جدول مقایسه میانگین برای وزن خشک سنبله
(نمونه برداری ششم) ۱۰۵
- جدول (۱۵): جدول مقایسه میانگین برای وزن خشک بوته
(نمونه برداری ششم) ۱۰۶
- جدول (۱۶): جدول مقایسه میانگین برای وزن خشک برگ
(نمونه برداری هفتم) ۱۰۷
- جدول (۱۷): جدول مقایسه میانگین برای وزن خشک ساقه
(نمونه برداری هفتم) ۱۰۸
- جدول (۱۸): جدول مقایسه میانگین برای وزن خشک سنبله
(نمونه برداری هفتم) ۱۰۹
- جدول (۱۹): جدول مقایسه میانگین برای وزن خشک بوته
(نمونه برداری هفتم) ۱۱۰
- جدول (۲۰): جدول مقایسه میانگین برای وزن خشک ساقه
(نمونه برداری هشتم) ۱۱۱
- جدول (۲۱): جدول مقایسه میانگین برای وزن خشک سنبله
(نمونه برداری هشتم) ۱۱۲
- جدول (۲۲): جدول مقایسه میانگین برای وزن خشک بوته
(نمونه برداری هشتم) ۱۱۳
- جدول (۲۳): جدول مقایسه میانگین برای وزن کل بوته ۱۱۴
- جدول (۲۴): جدول مقایسه میانگین برای عملکرد دانه ۱۱۴

- جدول (۲۵): جدول مقایسه میانگین برای شاخص برداشت.....۱۱۵
- جدول (۲۶): جدول مقایسه میانگین برای وزن کاه و کلش.....۱۱۵
- جدول (۲۷): جدول مقایسه میانگین برای وزن هزار دانه.....۱۱۶
- جدول (۲۸): جدول مقایسه میانگین برای وزن سنبله.....۱۱۶
- جدول (۲۹): جدول مقایسه میانگین برای تعداد دانه در سنبله.....۱۱۷
- جدول (۳۰): جدول مقایسه میانگین برای تعداد سنبله.....۱۱۷
- جدول (۳۱): جدول مقایسه میانگین برای ارتفاع بوته.....۱۱۸
- جدول (۳۲): جدول مقایسه میانگین برای طول محور سنبله.....۱۱۸
- جدول (۳۳): جدول مقایسه میانگین برای تراکم سنبله.....۱۱۹
- جدول (۳۴): جدول مقایسه میانگین برای تعداد سنبلچه.....۱۱۹
- جدول (۳۵): جدول مقایسه میانگین برای درصد پروتئین دانه.....۱۲۰

فصل اول

مقدمه

(عباس دخت و مروی ، ۱۳۸۳). تحقیقات انجام شده نشان می دهد که با انتخاب مناسب عوامل زراعی مانند نیتروژن، می توان عملکرد کمی و کیفی غلات را افزایش داد. از میان عناصر غذایی NPK مورد نیاز گیاه، نیتروژن اثر عمده ای در افزایش رشد داشته و با رشد بوته در غلات ارتباط مستقیم دارد (اکبری و همکاران ، ۱۳۸۴). نیتروژن از مهمترین عناصر ضروری مورد نیاز گیاه است و کمبود آن در خاک در مقایسه با عناصر دیگر مشهودتر است (قرنجیک و همکاران ، ۱۳۸۰). برای رشد و نمو مطلوب گیاهان زراعی، تأمین نیتروژن مورد نیاز آنها در طول مراحل رشد لازم است. علاوه بر تأمین مقدار مناسب کود نیتروژن در طول فصل، تأمین مداوم این عنصر در طول دوره رشد نیز دارای اهمیت است. زمان و نحوه مصرف کودهای نیتروژنه نقش بسزایی در میزان تولید محصولات زراعی دارد (حسینی و مفتون ، ۱۳۸۴).

ارزش نانوائی گندم یکی از مهمترین خواص مشخص کننده کمیت و کیفیت آرد حاصل از دانه گندم بوده و به مقدار گلوتن موجود در دانه بستگی دارد. مصرف کودهای شیمیایی بویژه کودهای نیتروژنه تا حد معینی سبب افزایش مقدار گلوتن و بالا رفتن کیفیت نانوائی از طریق افزایش میزان گلیادین خواهد شد. گلوتن که مهمترین ماده پروتئینی گندم است از گلیادین و گلوتین که هر دو در آب غیرمحلول می باشند، تشکیل شده است (کسرائی ، ۱۳۷۲). میزان نیتروژن در اندامهای مختلف گیاه یکسان نیست. این میزان در اندامهای رویشی در شرایط مصرف بالای نیتروژن اغلب ثابت باقی می ماند اما در مقادیر پایین مصرف نیتروژن با پرشدن دانه کاهش می یابد (عیسوند و همکاران ، ۱۳۸۴). کمبود نیتروژن بر توزیع مواد فتوسنتزی بین اندامهای رویشی و زایشی مؤثر بوده و مراحل فنولوژیکی رشد و نمو در اثر کمبود به تأخیر می افتد (بای بوردی و همکاران ، ۱۳۸۴). پس از گلدهی جذب نیتروژن توسط ریشه گندم به سرعت کاهش یافته و برای پاسخ به نیاز دانه در حال رشد، نیتروژن از برگها و ساقه ها به سنبله انتقال می یابد (عیسوند و همکاران ، ۱۳۸۴). اگر چه کاربرد نیتروژن برای غلات در چند مرحله توصیه می شود، اما باید توجه داشت که این عمل در مناطقی امکان پذیر خواهد بود که پراکنش باران مناسب باشد. در مناطق خشک مصرف نیتروژن قبل از مرحله گلدهی گندم مناسب نیست و مصرف کود نیتروژن به صورت سرک در زمان گلدهی یا بعد از آن نیز دارای اشکال است از جمله اینکه به هنگام رشد رویشی گندم، رفت و آمد وسایل کودپاشی مشکل بوده و باعث صدمه زدن به گیاهان می شود. از طرف دیگر مقداری از کود پاشیده شده بین برگها و ساقه ها باقی مانده و به زمین نمی رسد. به اعتقاد برخی از پژوهشگران استفاده از کود نیتروژن در هنگام کاشت ممکن است از طریق شستشو از دسترس گیاه خارج شود (Gray Rothstein ، ۲۰۰۵). با توجه به نتایج پژوهش های انجام گرفته بر روی گندم دیم در کشور، مصرف کودهای نیتروژنه به صورت سرک در مناطق سرد دیم خیز به دلیل مواجه شدن زمان مصرف آنها با تنش رطوبتی، اثر مثبتی در افزایش عملکرد این محصول نداشته و یا اثرات مثبت آن در افزایش عملکرد گندم دیم معنی دار نبوده است (فیضی اصل و همکاران ، ۱۳۸۲). یافتن روش مناسب برای جبران نیتروژن مورد نیاز گندم در مراحل زایشی ضروری به نظر

می رسد. مصرف نیتروژن در این مرحله علاوه بر تأثیر بر عملکرد دانه، کیفیت آن را افزایش خواهد داد. یکی از روش هایی که به عنوان مکمل برای مصرف کودهای نیتروژنه در خاک مطرح می شود، محلولپاشی کود اوره است (فیضی اصل و همکاران ، ۱۳۸۲). محلول پاشی اوره از اوایل دهه ۱۹۵۰ مطرح بوده و در مقایسه با مصرف خاکی دارای مزایای مختلفی است. در این روش برگ ها مهمترین اندام جذب کننده نیتروژن محسوب می شوند، کارایی انتقال نیتروژن به دانه بسیار بالاست بطوریکه در این روش حدود ۸۰ درصد نیتروژن جذب شده به دانه ها انتقال می یابد و تنها مقدار کمی از نیتروژن جذب شده به ریشه و یا خاک وارد می شود. لازم به ذکر است که محلول پاشی عناصر غذایی به هیچ وجه کود پایه مورد نیاز گیاه را جبران نکرده و معمولاً از این روش هنگام ظهور علائم کمبود و همچنین به منظور افزایش کیفیت محصول استفاده می شود (Varga و همکاران ، ۲۰۰۵). نتایج پژوهش های انجام گرفته نشان می دهد که محلول پاشی اوره در مراحل مختلف رشد گندم می تواند عملکرد دانه، عملکرد ماده خشک، شاخص برداشت، مقدار پروتئین و کیفیت نانویی را افزایش دهد (قرنجیک و گالشی ، ۱۳۸۰). تاکنون در زمینه استفاده از این روش در خصوص گندمهای کشت شده در منطقه شاهرود تحقیقی صورت نگرفته است. هدف از این تحقیق بررسی تأثیر زمانهای مختلف محلول پاشی کود اوره بر مراحل مختلف رشد گندم پائیزه در شرایط اقلیمی شاهرود می باشد.

فصل دوم

پرستی منابع

۲-۱- جمعیت و غذا

تأمین نیازهای غذایی گیاه برای تغذیه کامل گیاهان به منظور بدست آوردن تولید حداکثر محصول اهمیت دارد. کشاورزان به طور مداوم در تلاش اند که با رفع کمبودهای غذایی و استفاده از عملیات مدیریت صحیح، تولید محصول را افزایش دهند. محصول بیشتر در واحد سطح به معنی درآمد خالص بیشتر و هزینه کمتر تولید است. این تلاشها به ویژه از سال ۱۹۶۰ به بعد، منجر به پیشرفت سریع صنعت کودهای شیمیایی و مصرف عناصر غذایی مورد نیاز گیاه در ایلات متحده آمریکا و سایر کشورها شد (ملکوتی و ریاضی همدانی، ۱۳۷۰). تغذیه عناصر معدنی شامل تأمین جذب و مصرف عناصر غذایی ضروری برای رشد و عملکرد گیاهان زراعی است. گیاهان حاوی بیش از ۹۰ عنصرند اما فقط ۱۶ عنصر برای گیاه بسیار ضروری هستند. عناصر ضروری براساس نیاز کمی گیاهان به دو گروه تقسیم می شوند. دسته ای که گیاه نیاز بیشتری به آنها داشته و به عنوان عناصر پرمصرف در نظر گرفته شده و دسته ای که گیاه به آنها نیاز کمتر داشته در طبقه بندی، جزء عناصر غذایی کم مصرف یا ریز مغذی قرار می گیرند. طبقه بندی عناصر غذایی پرمصرف و کم مصرف، براساس مقادیر مورد نیاز گیاه است و تمام عناصر غذایی برای رشد گیاه از اهمیت یکسانی برخوردار هستند. در صورتی که علائم کمبود هر یک از عناصر غذایی در گیاهان ظاهر شود گیاه متحمل خسارت خواهد شد (ملکوتی و نفیسی، ۱۳۷۳). نیاز کم گیاهان به عناصر کم مصرف می تواند به دلیل مشارکت این عناصر در واکنشهای آنزیمی باشد. بعلاوه این عناصر به عنوان اجزای تشکیل دهنده هورمونهای رشد در نظر گرفته می شوند (فتحی، ۱۳۷۸). براساس نظرات منگل و کیرکبای (۱۹۷۸) طبقه بندی عناصر غذایی مورد نیاز گیاه از نظر نحوه عمل بیوشیمیایی و فعالیتهای فیزیولوژیکی آنها مناسب تر است. به همین ترتیب از نظر فیزیولوژیکی، عناصر غذایی مورد نیاز گیاه را می توان به چهار گروه زیر تقسیم کرد:

۱. کربن، هیدروژن، اکسیژن، نیتروژن و گوگرد: این گروه عناصر مهمترین مواد تشکیل دهنده ترکیبات آلی هستند. این عناصر در فرآیندهای آنزیمی واکنشهای اکسیداسیون و احیاء شرکت می کنند.
۲. فسفر و بر: این عناصر در واکنشهای انتقال انرژی شرکت می کنند.
۳. پتاسیم، کلسیم، منیزیم، منگنز و کلر: این گروه عناصر در تعادل اسمزی و یونی شرکت داشته، بعلاوه در ساختمان آنزیم مشارکت کرده و کاتالیزور می باشند.
۴. آهن، مس، روی، مولیبدن

آرنون در سال ۱۹۵۰ برخی معیارهای ضروری بودن عناصر معدنی را ارائه نمود. براین اساس، سه معیار زیر بیان گردید :

۱. حذف عناصر غذایی که نتیجه آن رشد غیر عادی، عدم تکمیل سیکل زندگی گیاه یا مرگ گیاه قبل از رسیدگی می باشد .
 ۲. عنصر تشکیل دهنده قسمتی از یک مولکول یا جزء اصلی گیاه باشد. مثل نیتروژن که در ساختمان پروتئین مشارکت دارد.
- عوامل متعددی به عنوان عامل محدود کننده تولید در گیاهان زراعی شناخته شده اند. با نگاه دقیق به این عوامل می توان به این نتیجه رسید که توان تولیدی گیاه زراعی پدیده بسیار پیچیده ای است و بهبود یا تثبیت آن کار ساده ای بنظر می رسد (کسرائی ، ۱۳۷۲).

۲-۲- تأثیر عوامل محیطی :

محیط رشد گیاه ترکیبی از عوامل اقلیمی و خاک است که تأثیر زیادی بر رشد و در نتیجه عملکرد گیاه خواهند داشت. از بین این عوامل خصوصیات شیمیایی، زیستی و فیزیکی خاک در رابطه با توان تولیدی گیاه بطور مستقیم تأثیر گذار هستند. بعضی از شرایط یا عوامل مؤثر بر رشد گیاه وابسته به خواص فیزیکی، شیمیایی و زیستی خاک هستند. این عوامل به طور مستقیم یا غیر مستقیم بر رشد ریشه، جذب آب و مواد غذایی و در نهایت رشد و عملکرد گیاه تأثیر می گذارند. خصوصیات شیمیایی خاک از قبیل کمبود عناصر غذایی از مهمترین عوامل تعیین کننده رشد و تولید محصولات زراعی به شمار می روند. کمبود عناصر غذایی باعث محدودیت در رشد گیاه و در نهایت کاهش عملکرد گیاه خواهد شد. قدرت تأمین کنندگی عناصر غذایی بوسیله خاک بصورت طبیعی از طریق تجزیه خاک، گیاه و علائم ظاهری در گیاهان ارزیابی می شود. اما عکس العمل گیاه نسبت به عناصر غذایی مصرفی، مهمترین معیار تعیین وضعیت عناصر غذایی یک خاک می باشد (فتحی ، ۱۳۷۸). هرگاه قدرت تأمین عناصر غذایی قابل استفاده خاک برای نیل به حداکثر محصول کافی نباشد باید از کودها بعنوان مکمل استفاده نمود.

۲-۳- نیتروژن :

نیتروژن از عناصر معدنی مهمی برای گیاه است. نیتروژن در درجه اول به صورت نیترات جذب گیاه می شود، گرچه مقادیر کمتری نیز به شکل‌های دیگر از جمله یون آمونیوم و اوره جذب می شوند. وقتی نیترات وارد گیاه شد، با مصرف انرژی حاصل از فتوسنتز به نیتروژن آمونیومی احیاء می شود. نیتروژن NH_4^+ در « اسکلت کربنی » ترکیب می شود و اسید گلوتامیک می سازد که آن هم به نوبه خود به بیش از ۱۰۰ اسید آمینه مختلف تبدیل می شود. این عنصر، علاوه بر نقش خود در تشکیل پروتئین ها، یک جزء لازم برای مولکول کلروفیل است. عرضه کافی نیتروژن با رشد رویشی زیاد و رنگ سبز تیره گیاه ارتباط دارد . مصرف بیش از حد نیتروژن در

بعضی شرایط می تواند دوره رشد گیاه را طولانی تر کرده، رسیدن محصول را به تأخیر اندازد. احتمال پیش آمدن این موضوع بیشتر زمانی است که سایر عناصر غذایی به مقدار کافی موجود نباشد. وقتی گیاه با کمبود نیتروژن مواجه می شود، کربوهیدرات در سلولهای رویشی گیاه انباشته شده و باعث ضخیمتر شدن آنها می شوند. وقتی نیتروژن کافی در اختیار گیاه قرار می گیرد و شرایط برای رشد مناسب باشد، پروتئین از کربوهیدرات های ساخته شده در گیاه تشکیل می شود. آبدار بودن زیادتر از حد برای برخی از محصولات مناسب نیست، بویژه وقتی که پتاسیم کافی در اختیار نباشد سبب خوابیدگی می شود (Clay و همکاران، ۲۰۰۷). یکی از بهترین کارهایی که برای توسعه کشاورزی پربازده انجام شده است، تولید مصنوعی و ارزان قیمت کودهای نیتروژن دار است. هنگامی که در یک برنامه صحیح مدیریت زراعی کودهای نیتروژن دار همراه با عناصر غذایی دیگر به خاک داده شود، محصول و درآمد خالص کشاورز افزایش بسیاری می یابد (Zhang و همکاران، ۲۰۰۴). موقعی که گیاه با کمبود نیتروژن روبرو شود، رشد آن متوقف و ظاهرش به زردی می گراید. این زردی یا کلروز، معمولاً ابتدا در برگهای پایینتر دیده می شود. در این مرحله برگهای بالاتر سبز می مانند، در موارد کمبود شدید نیتروژن، برگها قهوه ای رنگ شده و می میرند. تغییر رنگ از نوک برگ شروع می شود و در طول رگبرگ میانی پیش می رود تا اینکه به تمام برگ گسترش می یابد (Rinaldi، ۲۰۰۴). به دلیل اهمیت نیتروژن در تولید محصولات کشاورزی در مناطق خشک و نیمه خشک، انتخاب هوشمندانه نوع و مقدار کود ازت جهت برداشت حداکثر محصول الزامی است. ارائه مقدار متناسب نیتروژن نه تنها سبب حصول حداکثر درآمد می گردد، بلکه از تجمع زیادی نیترات در پروفیل خاک جلوگیری و آبشویی را نیز به حداقل ممکن خواهد رسانید (ملکوئی و نفیسی، ۱۳۷۳). بکارگیری روشهای جدید مدیریتی که براساس افزایش کارایی نیتروژن و آب استوار باشد، می تواند باعث افزایش تولیدات کشاورزی شود. در این بین انتخاب منابع کودی مناسب می تواند در افزایش کارایی بسیار مؤثر باشد.

۲-۴- انواع کودهای نیتروژنه :

۱- آمونیوم بدون آب (NH_4) : این کود دارای ۸۲ درصد نیتروژن است. با توجه به ماهیت گازی شکل آن، این کود باید به داخل خاک مرطوب تزریق شود و بدین خاطر هزینه مصرف آن بالا است.

۲- اوره (Urea) : از ترکیب آمونیاک و گاز کربنیک در شرایط حرارت و فشار بالا تولید می شود. درصد نیتروژن آن بیش از دو برابر نیتروژن سولفات آمونیوم است. اوره از نظر واحد نیتروژن مناسبترین کود جامد می باشد. اوره در خاک هیدرولیز شده به کربنات آمونیوم تبدیل می شود و می تواند مستقیماً مورد استفاده قرار گرفته و یا توسط میکروارگانیسم ها به نیترات تبدیل و به مصرف گیاه برسد. اوره به صورت دانه های سفید کوچک است و اصطلاحاً به کود شکر معروف است. اوره با ۴۶ درصد ازت یکی از پرمصرف ترین کودهای جامد است. اوره در خاک تحرک بسیار

بالایی دارد بنابراین در مصرف قبل از کاشت آن بایستی تأمل بیشتری نمود و لازم است در حد امکان مصرف آن به صورت تقسیط باشد.

۳- اوره با پوشش گوگردی (SCU): دارای ۳۵ درصد نیتروژن است و به علت داشتن یک لایه از گوگرد روی آن، حلالیت کود کند است و در نتیجه به کندی در اختیار گیاه قرار گرفته و از شستشوی سریع کود اوره جلوگیری می شود.

۴- سولفات آمونیوم (AS): این کود از ترکیب آمونیاک و اسید سولفوریک بدست می آید. یکی از کودهای مناسب برای خاکهای آهکی بشمار می رود.

۵- نترات آمونیوم (AN): محتوی ۳۴ درصد نیتروژن است. این کود از ترکیب اسید نیتریک حاصله از اکسیداسیون آمونیوم با آمونیاک بدست می آید.

۶- نترات فسفات آمونیوم (NAP): این کود از مخلوط فیزیکی ۸۰ درصد نترات آمونیوم و ۲۰ درصد دی آمونیوم فسفات بدست می آید. این کود محتوی حدود ۳۰ درصد نیتروژن و ۸ درصد فسفر می باشد.

۷- اوره نترات آمونیوم (UAN): یکی از کودهای مایع نیتروژنه کود اوره آمونیوم با ۳۲ درصد نیتروژن می باشد که در چند ساله اخیر در اروپا مصرف زیادی پیدا کرده است. مصرف خاکی این کود در خاکهای بدون خاک ورزی ممکن است باعث هدر رفتن آن شود ولی مصرف آن به همراه آب آبیاری و محلولپاشی می تواند این اثر را کاهش دهد (ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۴).

۲-۵- مقدار مصرف کودهای نیتروژنه :

مقدار کودهای نیتروژن مورد نیاز مزرعه، عملکرد مورد انتظار به نوع محصول، نوع کود و مدیریت مزرعه بستگی دارد. این مقدار برای محصولات مختلف با عنایت به نحوه مدیریت مزرعه، پتانسیل خاک و درصد مواد آلی کاملاً متفاوت خواهد بود. اثرات مقدار و زمان مصرف کودهای نیتروژنه در افزایش عملکرد گندم به صورت زیر می باشد (خلدبرین و اسلام زاده، ۱۳۸۰):

۱- مقدار مصرف بهینه کود اوره در هر هکتار برای حداکثر تولید حدود ۳۰۰ کیلوگرم می باشد. در صورتی که نیاز فسفوری گندم از کود فسفات آمونیوم تأمین شود لازم است بر حسب میزان مصرف کود فسفات آمونیوم از کل اوره پیشنهادی کسر شود.

۲- پخش کود نیتروژن در خاکهای سبک حداقل ۳ بار و در خاکهای سنگین حداقل دو بار انجام گیرد و بهترین زمان کود پاشی ۱/۳ قبل از کاشت، و ۱/۳ در زمان ساقه رفتن و ۱/۳ قبل از خوشه رفتن می باشد.

۲-۶- روشهای مصرف کودهای نیتروژنه :

کودهای جامد در سطح زمین پخش، سپس با شخم به وسیله گاو آهن برگردان دار یا بشقابی و یا دیسک با خاک مخلوط شده و یا به صورت نواری در زیر بذر قرار می گیرد. ممکن است در شرایط

دیم و حتی در کشت های آبی، خاک سطحی برای مدتی طولانی خشک بماند. در چنین حالتی فعالیت ریشه در آن ناحیه بسیار کم خواهد بود. بنابراین پخش کود در سطح خاک چندان مؤثر نمی باشد. بدیهی است در این شرایط کودی که در ناحیه مرطوب خاک قرار داده شده باشد مورد استفاده قرار می گیرد. در شرایط خشک، چنانچه کود نیتروژنه به صورت نواری در ناحیه پایین ردیف کاشت به زمین داده شده باشد عملکرد محصول در مقایسه با پخش مستقیم و یا اختلاط کود در لایه سطحی خاک بیشتر خواهد بود. در صورتی که کود به روش مستقیم پخش شود، مقدار بیشتری از رطوبت ذخیره شده در مراحل اولیه رشد به مصرف رسیده و بدین ترتیب بازده آب برای تولید غلات کاهش می یابد. در خاکهایی که شدیداً دچار کمبود هستند بیشترین بازده کودهای نیتروژنه در صورت مصرف کود بصورت نواری دیده میشود (Wiatrak و همکاران، ۲۰۰۰). مصرف کودهای شروع کننده به صورت نواری در خاکهای حاصلخیز امری رایج است. در این روش مقدار کمی کود در نزدیکی بذر به روش نواری به زمین داده می شود تا غلظت مواد غذایی در مراحل نخستین رشد تا حد امکان بالا باشد. رعایت احتیاط به هنگام کاربرد کودهای شروع کننده به صورت نواری ضروری است، زیرا در این حالت پیامد افزایش غلظت نمکها، بالا رفتن فشار اسمزی است که این امر برای گیاهان بویژه نشاءها زیان آور است. در صورتی که مصرف کودهای نیتروژنه به روش نواری و یا مخلوط شدن با خاک در مجاورت با بذر قرار گیرد، عملکرد از طریق کاهش جوانه زنی پایین خواهد آمد. در مواردی که کودهای نیتروژن به صورت نواری در خاکهای قلیایی مورد استفاده قرار می گیرد، نیتريت را در مجاورت بذرها تشکیل می دهد (Iqbal و همکاران، ۲۰۰۵). محلول پاشی بر روی برگها، از روشهای دیگر مصرف کود میباشد. دوره تنها کود نیتروژنه است که از آن می توان به صورت محلول پاشی بر روی برگها استفاده کرد. گرچه از میان کودهای نیتروژنه معمولی، محلول دوره پایینترین فشار اسمزی (عبارت است از نسبت افزایش فشار اسمزی توسط دوره به افزایش فشار اسمزی ایجاد شده توسط همان مقدار نترات سدیم ضرب در ۱۰۰) را تولید می کند، با این وجود تنها مقدار کمی از آن را می توان به روش برگپاشی مصرف کرد. محلولهای غلیظ و با مقادیر زیاد بیش از آنچه سود رسانند، از طریق ایجاد سوختگی در برگها، سبب بروز زیان می شوند. گرچه محلول پاشی برگها فقط بخشی از نیاز غذایی گیاه را تأمین می کند، معهذاً مصرف آن خالی از اهمیت نیست. در این روش سرعت انتقال عناصر غذایی از سطوح برگ ها به اندامهای مختلف گیاهی زیاد میباشد. بیشترین تأثیر محلول پاشی هنگامی است که برگها به حداکثر سطح خود رسیده باشند. کاربرد این روش هنگامی مؤثر است که گیاه نتواند مواد غذایی مورد نیاز خود را از خاک جذب کند. از آن جا که در مرحله گلدهی سطح برگ بیشتر گیاهان زراعی به حداکثر مقدار خود رسیده و در این زمان کلیه فعالیت های سوخت و ساز، از جمله جذب عناصر غذایی بوسیله ریشه کاهش می یابد، کاربرد این روش برای رساندن مواد غذایی به گیاه بیشترین تأثیر را خواهد داشت (Davies و Gooding، ۱۹۹۲).

۷-۲- زمان مصرف کود نیتروژنه و ضرورت افزایش بازیافت آنها :

به دلیل حلالیت فراوان کودهای نیتروژنه زمان مصرف آنها برای محصولات زراعی بسیار مهم بوده و یکی از دلایل پایین بودن راندمان مصرف کودهای نیتروژنه، صحیح نبودن زمان مصرف آنها است. بهترین زمان مصرف کودهای نیتروژنه در گیاهان زراعی مصرف مقداری از آن قبل از کاشت و بقیه هنگام رشد رویشی، آن هم به صورت تقسیط می باشد (ملکوتی، ۱۳۸۴).

۷-۲-۱- درصد بازیافت کودهای نیتروژنه^۱ :

برداشت کل نیتروژن توسط دانه گندم در تیمار کودی منهای تولید در تیمار شاهد تقسیم بر میزان نیتروژن مصرفی ضربدر ۱۰۰ می باشد.

$D =$ کل نیتروژن تجمع یافته در دانه در تیمار کودی

$E =$ کل نیتروژن برداشتی از خاک در تیمار شاهد

$B =$ میزان نیتروژن مصرفی

$$NRF = \frac{(D - E)}{B} \times 100$$

تمام محققین در تلاشند با انتخاب نوع کود مناسب و با مدیریت صحیح مصرف آنها، درصد بازیافت را افزایش دهند. اگر هدف تعیین مقدار محصول تولیدی به ازاء هر کیلوگرم کود مصرفی بوده باشد، تحت چنین شرایطی از اصطلاح کارایی مصرف نیتروژن استفاده می شود.

۷-۲-۲- کارایی مصرف نیتروژن^۲ : عبارت از میزان دانه تولید شده به کل کود مصرف شده است که البته معیار چندان دقیقی نمی باشد.

$Wg =$ عملکرد دانه

$Nf =$ کل کود مصرفی

$$NUE = \frac{Wg}{Nf}$$

۷-۲-۳- کارایی زراعی نیتروژن^۳ : عبارت از عملکرد در تیمار کودی منهای عملکرد در قطعه شاهد تقسیم بر کل کود مصرفی است. واحد آن برحسب کیلوگرم دانه تولید شده به ازاء مصرف هر کیلوگرم نیتروژن بیان می شود.

۱. Nitrogen Apparent Recovery fraction

۲. Nitrogen efficiency

۳. Nitrogen Agronomic efficiency

NAE از طریق فرمول زیر محاسبه می شود که در آن :

$$NAE = \frac{YN_1 - YN_0}{N_F}$$

YN_1 : عملکرد دانه در تیمار کودی

YN_0 : عملکرد دانه در تیمار شاهد

N_F : کل نیتروژن مصرفی بر حسب کیلوگرم

۲-۷-۴- کارایی فیزیولوژیکی نیتروژن^۱

عبارت از عملکرد کل ماده خشک تیمار کودی منهای عملکرد کل ماده خشک در تیمار شاهد تقسیم بر جذب نیتروژن توسط تیمار کودی منهای جذب نیتروژن در تیمار شاهد.

$$NPE = \frac{YN_1 - YN_0}{N_1 uptake - N_0 uptake}$$

۲-۸- عکس العمل گیاهان در برابر مصرف کودهای نیتروژنه :

مقدار کود نیتروژنه مورد نیاز برای رسیدن به عملکردهای بهینه با توجه به نوع محصول، خاک، آب و هوا و شرایط زراعی مشخص می گردد. نیاز و زمان مصرف نیتروژن برای گیاهان مختلف متفاوت است. نیاز گیاهان به نیتروژن با تغییر زراعت دیم به فاریاب یا استفاده از ارقام با ظرفیت تولیدی بالا افزایش پیدا می کند. در حقیقت ارقام با بازده بیشتر، زمانی می توانند حداکثر عملکرد را داشته باشند که مقدار نیتروژن در خاک در حد کافی باشد. هر گاه نیتروژن قابل استفاده در خاک برای تأمین نیازهای تغذیه گیاههای کافی نباشد باید نیتروژن قابل استفاده خاک را افزایش داد (Harmsen, ۱۹۸۴). نیاز گیاهان به نیتروژن بسیار متفاوت است. گیاهان دارای ریشه عمیق به دلیل اینکه می توانند نیتروژن را از اعماق پایین خاک جذب کنند بهتر از گیاهان دارای ریشه کوتاه قادر به استفاده از نیتروژن خاک هستند (اکبری و همکاران، ۱۳۸۴). مدت زمان رشد نیز در استفاده از نیتروژن موثر است. استفاده از نیتروژن برای گیاهان موقعی که بطور دائم در حال رشد هستند، بیشتر از گیاهانی است که به فصل رشد کوتاهی نیاز دارند. غلات و گیاهان علوفه ای نیاز نیتروژنی بیشتری داشته و نسبت به کودهای نیتروژنه بخوبی عکس العمل نشان می دهند. عامل مؤثر دیگر در استفاده از نیتروژن، اثر متقابل بین نیتروژن و دیگر عوامل مؤثر در گیاه است. مصرف زیاد کودهای نیتروژنه، زمانی عملکرد دلخواه را بدنبال خواهد داشت که سایر عوامل مؤثر در رشد عامل محدود کننده نباشند. در این صورت بالا بودن مقدار فسفر، پتاسیم، منیزیم، گوگرد و سایر

۱. Nitrogen physiological efficiency

عناصر غذایی ضرورت دارد. مهمتر از همه در شرایط نیمه خشک یا خشک آب قابل استفاده بازده کود نیتروژنه را تعیین می کند. در رژیم رطوبتی خشک عکس العمل گیاه نسبت به نیتروژن در حداقل بوده و منحنی عملکرد شیب کمی دارد. در صورتی که در رطوبت کافی و تنظیم شده، عکس العمل گیاه نسبت به کود نیتروژن بیشتر و منحنی عملکرد شیب تندی خواهد داشت (Jaygoos و همکاران، ۱۹۹۹). نیاز گیاهان به نیتروژن از دو طریق مشخص می شود:

۱- مقدار نیاز نیتروژن محصول با توجه به ظرفیت تولید آن و ۲- مقدار نیتروژن موجود در خاک (Hollingworth و همکاران، ۲۰۰۵).

۹-۲- نیاز گیاهان زراعی به کود نیتروژن :

محصولات زراعی یکساله معمولاً در مدت زمان رشد خود به مقدار قابل توجهی نیتروژن قابل استفاده نیاز دارند. نیتروژن ماده غذایی پویایی است و زمان مصرف آن میتواند برای موفقیت گیاه بحرانی باشد. با در نظر گرفتن عوامل اقتصادی و محیطی می توان با حداقل تلفات، بازدهی نیتروژن را به حداکثر مقدار ممکن رسانید. حداکثر بازدهی نیتروژن زمانی است که مقدار و زمان مصرف کود با نیاز گیاه هماهنگ باشد (Ruiz و Romero، ۱۹۹۹). توصیه کودی برای یک محصول معین باید براساس اطلاع از نیاز گیاه، وضعیت مواد غذایی در خاک مزرعه و امکان تغییر آنها در طول زمان رشد گیاه انجام گیرد (کسرائی، ۱۳۷۲). نیاز گیاه به عناصر غذایی بازمان تغییر کرده و تحت تأثیر تغییرات عوامل محیطی دیگر کنترل کننده ریشه گیاه می باشد. مهمترین عامل محدود کننده رشد گیاهان در کشاورزی کمبود نیتروژن است، زیرا نیاز گیاهان به این عنصر بیش از تمام عناصر دیگر می باشد. وقتی تغذیه نیتروژن در گیاه مناسب باشد، ساخت مواد پروتئینی و قدرت حیات گیاه افزایش یافته، رشد برگها تسریع می شود و پیری برگها کند می شود (Randall و همکاران، ۲۰۰۳). تغذیه نیتروژن در گندم یکی از مهم ترین عناوین بررسی شده در تحقیقات کشاورزی می باشد. گندم همانند محصولات ریز دانه به مقدار قابل توجهی نیتروژن قابل استفاده در طول دوره رشد نیاز دارند. میزان جذب نیتروژن از مرحله جوانه زنی تا هنگام پنجه زنی ۲۵ درصد، از مرحله پنجه زدن تا تشکیل سنبله ۲۵ درصد و از این مرحله تا تکمیل دانه ۳۰ درصد نیاز کل می باشد. گندم در دو مرحله پنجه زدن و تشکیل سنبله بیشترین مقدار نیتروژن را جذب می کند (Kratochvil و همکاران، ۲۰۰۶). در ذرت کمبود کود نیتروژن، بر روی خصوصیات مرفولوژیک تأثیر منفی دارد. به طوریکه در آزمایشات مشاهده شده است که افزایش میزان کود نیتروژن وزن دانه در بلال، طول بلال، تعداد دانه در بلال، وزن هزار دانه و عملکرد دانه در ذرت را به طور معنی داری افزایش می دهد (Monneveux و همکاران، ۲۰۰۵). آزمایشات انجام گرفته در گیلان روی ذرت دانه ای نشان داد که مصرف کود نیتروژن در زمان کاشت و هنگامی که گیاهچه به ارتفاع ۲۰ سانتی متر رسید بازدهی مصرف کود را بهبود بخشید (قاسمی و اصفهانی، ۱۳۸۴).

۲-۱۰- نیتروژن و پنجه زنی :

در غلات نیتروژن برای پنجه زنی اهمیت داشته، تعداد دانه و وزن دانه ها را افزایش می دهد. کمبود نیتروژن موجب کاهش تعداد پنجه یا عدم پنجه زنی می شود. کمبود نیتروژن در مرحله پنجه زنی باعث عدم تولید پنجه های قوی و بارور می گردد. مصرف نیتروژن در اواخر مرحله پنجه زنی و یا شروع طویل شدن ساقه ، تعداد پنجه بارور را مشخص می کند (Xiu و Nian، ۲۰۰۶). مصرف زود هنگام نیتروژن باعث افزایش تعداد پنجه می گردد به طوریکه پنجه های تولید شده دارای سنبله های کوچک و نسبتاً غیر بارور می باشند و مصرف دیر هنگام نیتروژن باعث کاهش باروری سنبله ها می گردد (Kiba و همکاران ، ۲۰۰۶).

۲-۱۱- نقش نیتروژن در مرحله رشد رویشی در گندم :

خصوصیات برگ از جمله سطح برگ، دوام سطح برگ، شاخص سطح برگ به کمبود نیتروژن حساسیت نشان می دهند. سطح برگ به کمبود نیتروژن نسبت به تعداد برگ حساستر است بطوری که کمبود نیتروژن باعث کوچکتر شدن برگها می گردد. مصرف نیتروژن در زمان ظهور برگ پرچم باعث ساخت بیشتر مواد فتوسنتزی در زمان گلدهی و دوام بیشتر اندامهای فتوسنتز کننده می شود و از اینرو موجب افزایش وزن دانه می گردد. حذف برگ پرچم در زمان سنبله دهی موجب کاهش مقدار نیتروژن دانه شده و این نشاندهنده نقش برگ پرچم در تحرک و انتقال نیتروژن به دانه های در حال رشد می باشد (Limon و همکاران ، ۲۰۰۰). دوام سطح برگ بعد از گلدهی عامل مهم در تولید دانه در گندم می باشد و با مصرف کود نیتروژنه در آخر فصل دوام سطح برگ افزایش می یابد (jeuffroy و Bouchard ، ۱۹۹۹). برگ پرچم آخرین برگ است که در غلات درست بعد از سنبله دهی تشکیل می شود و این برگ بعنوان یک منبع انرژی غذایی برای پرکردن دانه اهمیت دارد (Shelton و Lyon ، ۱۹۹۹). از دست دادن نیتروژن برگ پیری در برگها را تحریک می کند و در مرحله از رشد عواملی نظیر تاریکی، کمبود مواد غذایی، درجه حرارت ، کمبود آب موجب تحریک این عمل می شود. گاهی پیری کمی بعد از گلدهی شروع می شود و با حرکت مواد غذایی در برگ به تمام اندام زایشی در حال رشد افزایش می یابد. در غلات در مرحله رسیدن، نیتروژن از برگهای پیر به دانه در حال رشد منتقل می شود (Debeake و همکاران ، ۱۹۹۶)

۲-۱۲- نقش نیتروژن در مرحله رشد زایشی در گندم :

باروری سنبله ها معمولاً به تعداد پنجه و تغذیه نیتروژن بستگی دارد. بیشترین باروری در سنبله زمانی بدست می آید که در طی پنجه زنی برای اجتناب از کمبود نیتروژن، نیتروژن کافی در اختیار گیاه قرار داده شود. اما مصرف بیش از حد نیتروژن در این مرحله باعث طولانی شدن دوره طویل شدن ساقه تا زمان رسیدن دانه می شود (Loomis و Novoa ، ۱۹۸۱). مصرف کودهای

نیتروژنه تشکیل دانه را تحریک کرده و در صورت کافی بودن رطوبت خاک، بر نمو آنها تأثیر مطلوب می‌گذارد. در مرحلهٔ پرشدن دانه نیاز به نیتروژن زیاد می‌شود. اگر در این مرحله ذخائر خاک از نظر نیتروژن کمبود شدیدی نشان دهد، این اثر می‌تواند موجب محدودیت تولید محصول شود. بیش از نصف پروتئین دانه ممکن است از نیتروژنی که در مرحله پرشدن دانه جذب شده است به دست آید. در این شرایط درصد نیتروژن دانه ممکن است زیاد شده و دورهٔ پرشدن دانه افزایش یابد (Wilhelm و همکاران ، ۲۰۰۲). گندم برای ساخت پروتئین نیاز به نیتروژن دارد. مصرف کود سرک بعد از مرحله تلقیح بر روی تعداد گلچه‌ها تأثیر اندکی دارد ، اما می‌تواند موجب افزایش مقدار پروتئین دانه شود. در تعیین کیفیت پخت نان پروتئین دانه اهمیت زیادی دارد (Makowski و همکاران ، ۱۹۹۹).

۲-۱۳- تغذیه برگ‌گی :

رسانیدن مواد غذایی از طریق برگ و شاخه اصطلاحاً تغذیه برگ‌گی، کودپاشی یا محلول پاشی برگ‌گی گویند. کلیه اندامهای گیاهی اعم از ریشه، ساقه، شاخه و برگ می‌توانند آب و گازها و مواد غذایی را جذب و دفع نمایند. اطلاعات موجود درباره جذب مواد غذایی از راه برگ قسمت قابل توجهی از مطالعات تغذیه گیاهی را تشکیل می‌دهد. بهترین روش برای مصرف کودهای حاوی عناصر کم مصرف، روش محلول پاشی برگ‌گی است. وقتی خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک اعم از اسیدیته خاک، میزان رطوبت و مواد آلی برای جذب عناصر غذایی از خاک توسط ریشه اختلال ایجاد می‌کنند با کمبود عناصر غذایی در گیاه مواجه می‌شویم (Peltonen ، ۱۹۹۲). وقوع شرایط غرقاب در منطقه ریشه غلات موجب کاهش پنجه زنی، کاهش رشد ریشه عدم توازن یونی یا کمبود مواد غذایی می‌شود. این اثرات در مراحل اولیه رشد گیاه شدیدتر است (Baker و همکاران ، ۲۰۰۴). جذب و انتقال یون توسط ریشه‌ها در اثر کاهش اکسیژن خاک مختل می‌گردد. در شرایطی که میزان رطوبت خاک بالا است، کمبود نیتروژن گیاه علت اصلی کاهش عملکرد گیاه است. گندم توان کمی در جذب نیتروژن در خاکهای با زهکشی ضعیف دارد (Bellido و همکاران ، ۲۰۰۵). در اینگونه موارد تغذیه از طریق برگ روش بسیار مفید می‌باشد. تغذیه برگ‌گی هنگامی مؤثر است که گیاه نتواند مواد غذایی مورد نیاز خود را از خاک جذب کند (Altman و همکاران ، ۱۹۸۳). از آنجا که در مرحله گلدهی سطح برگ بیشتر گیاهان زراعی به حداکثر مقدار رسیده و از طرفی در این زمان کلیه فعالیت‌های سوخت و ساز از جمله عناصر غذایی بوسیله ریشه کاهش می‌یابد کاربرد این روش برای رساندن مواد غذایی از سطوح برگها به اندامهای مختلف گیاهی سودمند است و بیشترین زمان تأثیر محلول پاشی هنگامی است که گیاه حداکثر سطح برگ را تولید کرده باشد. از محسنات عمده این روش آن است که در بروز کمبود مواد غذایی این مشکل سریعاً قابل برطرف کردن است (Davies و Gooding ، ۱۹۹۲). در شرایط تنش آب، رشد گندم محدود شده و غلظت عناصر غذایی کاهش می‌یابد این موضوع نشاندهنده اثرات غیر مستقیم آب

خاک بر جذب عناصر غذایی مانند نیتروژن است که از اثرات مستقیم تنش آبی روی رشد گیاه اهمیت بیشتری دارد (منصوری فر و همکاران ، ۱۳۸۴). تحقیقات نشان داده است که در این شرایط محلول پاشی اوره بر روی گندم موجب افزایش عملکرد می شود.

محلول پاشی اوره از اوایل دهه ۱۹۵۰ مطرح بوده و در مقایسه با مصرف خاکی دارای مزایای متعددی می باشد. به عنوان مثال هنگام محلول پاشی اوره می توان از بسیاری از مواد شیمیایی مانند آفت کش ها، به طور همزمان و در یک مخزن استفاده نمود و یا این که در این روش حدود ۸۰ درصد نیتروژن جذب شده به دانه ها انتقال می یابد. به عبارت دیگر در روش محلول پاشی اگر دقت کافی به عمل آید و در موقع مناسب اعمال شود کارایی انتقال نیتروژن به دانه افزایش می یابد. زیرا در این روش برگ ها مهم ترین اندام جذب کننده نیتروژن محسوب می شوند و تنها مقدار کمی از نیتروژن جذب شده به ریشه انتقال یافته و یا وارد خاک می شود. با استخراج کوتیکول برگی به طور مصنوعی مشخص شده است که اوره عمدتاً در ۱ الی ۶ ساعت اولیه محلول پاشی جذب می شود و برای جذب نیتروژن، اوره باید در مرحله اول هیدرولیز گردد (فیضی اصل و همکاران ، ۱۳۸۲). نتایج پژوهشهای انجام گرفته نشان می دهد که محلولپاشی اوره در مراحل مختلف رشد گندم عملکرد دانه، تعداد دانه در سنبله، عملکرد ماده خشک، شاخص برداشت و مقدار پروتئین دانه را افزایش می دهد (Hicks و همکاران ، ۲۰۰۰).

۲-۱۴- راههای جذب اوره توسط برگ :

یکی از راههای جذب عناصر، جذب از راه کوتیکول می باشد. وقتی مواد غذایی روی سطح برگ گیاه قرار می گیرد تا زمان ورود به سلولهای گیاهی مدتی طول می کشد که این زمان را زمان رکورد گویند. مدت زمان رکورد بستگی به ضخامت کوتیکول دارد. جذب از راه روزنه ها نیز اهمیت بسزایی دارد چون سلولهای محافظ روزنه قدرت جذب بالایی دارند و اگر محلول بدون روزنه نفوذ کند مقدار قابل ملاحظه ای از آن جذب خواهد شد. جذب از داخل حفره زیر روزنه وقتی اهمیت پیدا می کند که به محلول مورد استفاده مویان اضافه شود تا نفوذ محلول به داخل روزنه امکانپذیر باشد. سلولهای روزنه اهمیت چندانی برای ورود یونها به سلولهای برگ ندارند، زیرا یون هایی که در حفره زیر روزنه قرار دارند نیز باید از دیواره سلولی عبور کرده و وارد سیتوپلاسم شوند، ادامه انتقال یون ها به بافت باید از طریق پلاسمودسماتا از سلولی به سلول دیگر انجام شود. شواهد زیادی وجود دارد که این مسیر جهت نفوذ عناصر غذایی مناسب نمی باشد (خلدبرین و اسلام زاده ، ۱۳۸۰). جذب از راه اکتودزما فیزیکی از راههای موثر جذب برگی می باشد. اکتودزما فضای بین الیافی می باشند که با محصولات مایع مترشحه پرتوپلاست های سلولهای بشره پر شده اند. یون معدنی محلول در آب در اینجا نیز به وسیله مکانیزمی شبیه به آنچه در سلولهای ریشه انجام می شود به پرتوپلاست سلولهای بشره برگ وارد می شوند (سالاردینی و مجتهدی ، ۱۳۷۳).

۲-۱۵- مکانیسم جذب برگی :

مطالعات نشان می دهند مکانیسم جذب برگ تفاوت زیادی با جذب ریشه ندارد. بدین معنی که در اینجا نیز پدیده جذب فعال و غیر فعال وجود دارد (Romero و Ruiz ، ۱۹۹۹). ورود یک عنصر توسط گیاه شامل سه مرحله است : مرحله اول جذب است. مرحله دوم نفوذ عنصر یا یون بداخل سلولهای سطحی است. این مرحله از جذب که در واقع جذب غیر فعال است، تحت تأثیر رطوبت نسبی محیط و درجه حرارت قرار می گیرد. مرحله سوم جذب از راه برگ، شامل انتقال عناصر و یونها از سلولهای سطحی به سیتوپلاسم و از آنجا به تمام بافتهای گیاهی می باشد (Smith و Bulman ، ۱۹۹۳).

۲-۱۶- اصول تغذیه گیاه :

یونها در هنگام ورود از طریق برگ باید ابتدا از کوتیکول که مهمترین جزء آن کوتین می باشد عبور کنند. کوتیکول از پلی مریزاسیون و فشرده شدن اسیدهای چرب ۱۸ کربنی هیدورکسیلی ساخته شده اند که بین طبقات کوتینی آنها لایه هایی از موم قرار دارد و مقدار آن همراه با پیر شدن گیاه زیاد می شود. هر قدر موم زیاد تر باشد از شدت انتشار مواد آبدوست ممانعت بیشتری بعمل می آید. از آنجا که کوتین عامل OH دارد لذا تقریباً خصلت آبدوستی از خود نشان میدهد. کوتیکول در حالت خیس منبسط می شود و انتشار یونها از دیواره سلولی اپیدرم مناسبتر می گردد. بدین وسیله یونها وارد فضای آزاد برگ شده و می توانند از طریق انتشار تا سیتوپلاسم نفوذ کنند. ورود مواد به سیتوپلاسم فرآیندی است که با روند جذب یونی توسط سلولهای ریشه مطابقت می کند (خلدبرین و اسلام زاده ، ۱۳۸۰).

۲-۱۷- عوامل محیطی مؤثر بر جذب برگی :

عوامل محیطی از جمله درجه حرارت، رطوبت و شدت نور بر میزان جذب مواد غذایی بکار رفته در شاخ و برگ تأثیر دارند. جذب بوسیله برگ در نتیجه اثرات غیر مستقیم نور کاهش می یابد، زیرا در طی روز در اثر افزایش درجه حرارت محیط، معمولاً رطوبت نسبی کاهش می یابد و این امر منجر به تبخیر سریع محلول پاشیده شده می شود در نتیجه محلول روی سطح برگ سریع خشک می شود. درجه حرارت کافی و رطوبت نسبی زیاد باعث افزایش میزان جذب محلول می شود (Mahto و همکاران ، ۲۰۰۵). کوددهی به برگ زمانی مؤثر است که تبخیر کم باشد. بنابراین بهتر است محلول پاشی در اوایل صبح یا اواخر روز و یا وقتی که آب و هوا مرطوب است انجام گیرد (Chauhan و همکاران ، ۲۰۰۴).

۲-۱۸- خصوصیات کود اوره در تغذیه برگگی :

اوره دارای حدود ۴۶ درصد نیتروژن است و بیشترین غلظت را در میان کودهای نیتروژنه به خود اختصاص داده است. اوره ماده کریستال سفیدی است که به آسانی در آب حل می شود (فتحی ، ۱۳۷۸). اوره تنها کود نیتروژنه است که از آن می توان بصورت محلول پاشی استفاده نمود. گرچه از میان کودهای نیتروژنه معمولی، محصول اوره پایین ترین فشار اسمزی را تولید می کند، با این وجود تنها مقدار کمی از آن را می توان به روش محلول پاشی مصرف نمود (Barbottin و همکاران، ۲۰۰۵). محلولهای غلیظ و با مقادیر زیاد بیش از آنچه که سود رسانند از طریق ایجاد سوختگی در برگها سبب بروز زیانهایی می شوند. محلول نیترات آمونیم - اوره و دیگر کودهای محلول نیتروژنه باعث سوختگی برگها می شوند. به این دلیل که اولاً بین محلول کودی و برگ اختلاف فشار اسمزی وجود دارد و ثانیاً در اثر هیدرولیز اوره در داخل بافتهای برگ آمونیوم تولید می شود (Hicks و همکاران ، ۲۰۰۰). غلظت زیاد اوره به برگ آسیب می زند اما می توان با بکار بردن افزودنی ها از جمله ساکارز بر این مشکل چیره شد (LanDay و همکاران ، ۱۹۹۰). محلول پاش اوره باید در آب و هوای ابری و یا در اوایل صبح یا غروب انجام گیرد. اگر بعد از محلول پاشی بارندگی شود، تأثیر محلول پاشی شدیداً کاهش می یابد (Amador و همکاران ، ۲۰۰۵). چنانچه اوره به صورت محلولپاشی به کار رود تلفات آن بسیار کمتر از اوره ای است که به شکل دانه به خاک اضافه می شود. گیاه قادر است نیتروژن را به صورت آمونیوم، نیترات و اوره از طریق برگ جذب کند. در اینجا اوره با سرعت بیشتری جذب برگ می شود. بطوریکه در مدتی کمتر از ۶ ساعت بیش از ۵۰ درصد اوره ای که روی گیاه پاشیده شده است جذب می شود (Griffiths و همکاران ، ۱۹۹۵). اثر محلول پاشی بر سوختگی برگ با تفاوت فشار اسمزی بین محلول مصرف شده و شیره سلولی مشخص می شود. اگر فشار اسمزی محلول بیش از فشار اسمزی شیره سلولی باشد، آب از بافتهای گیاهی خارج شده و سوختگی حاصل می شود. بین کودهای شیمیایی مختلف تفاوت فاحشی از نظر فشار اسمزی تولید شده وجود دارد. توصیه می شود pH محلولهایی که برای پاشیدن روی برگ بکار می رود در حدود خنثی تنظیم شود. حساسیت گیاهان در مقابل سوختگی و همچنین غلظت نمکهای مختلف متفاوت است. عموماً غلظت عناصر برای اجتناب از آسیب به شاخ و برگ را کمتر از ۱ تا ۲ درصد بکار می برند (Altman و همکاران ، ۱۹۸۳).

۲-۱۹- اثر محلول پاشی کود اوره بر روی گیاهان زراعی :

پژوهشهای اسیتتر و همکاران (۲۰۰۵) نشان داد که در زراعت سویا در دوره پرشدن دانه مقدار زیادی از عناصر غذایی در فرآیند سنتز مواد فتوسنتزی از زمین تخلیه می شود و بعلاوه جذب عناصر از طریق ریشه برای تأمین نیاز گیاه به تأخیر می افتد. دلیل این امر نیز از بین رفتن سیستم ریشه به علت کمبود فرآورده های فتوسنتزی می باشد. در اینصورت جذب مواد غذایی

بوسیله ریشه در مرحله بحرانی پرشدن دانه کاهش می یابد. آشور و تالوت (۱۹۹۸) به این نتیجه رسیدند که محلول پاشی برگ‌گی سویا در دوران پرشدن دانه‌ها می‌تواند از کمبود عناصر غذایی در بوته‌ها جلوگیری نموده و باعث افزایش محصول گردد. مطالعات تیلور و همکاران (۲۰۰۵) بر روی سویا حاکی از آن است که محلول پاشی برگ‌گی در برخی مواقع موجب افزایش عملکرد می‌گردد. اما تأثیری در به تأخیر افتادن پیری برگ نداشت. بررسی‌ها نشان داده است که محلولپاشی اوره در خاکهای شور موجب افزایش عملکرد گندم، سیب زمینی، پنبه و ذرت شده است (Arevalo و همکاران، ۲۰۰۵). در بعضی از محصولات مانند پنبه دفعات متعددی بر علیه قارچها و حشرات سمپاشی میشود. اختلاط اوره با این مواد به بهبود شرایط نمو گیاه کمک می‌کند (Oosterhuis و Rondada، ۲۰۰۱).

۲-۲- اثر محلول پاشی کود اوره بر روی رشد گندم :

نتایج پژوهشی‌های انجام گرفته توسط فاینی و همکاران (۱۹۵۷) نشان داده است که تغذیه برگ‌گی اوره در مراحل مختلف رشد گندم می‌تواند عملکرد دانه، تعداد دانه در سنبله، عملکرد ماده خشک، شاخص برداشت، مقدار پروتئین، کیفیت نانویی و راندمان استفاده از نیتروژن را افزایش دهد.

در آزمایش بر روی گندم دیم سبلان نشان داده شد که تغذیه برگ‌گی اوره در مرحله ظهور برگ پرچم سبب افزایش عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک، شاخص برداشت، درجه باردهی و وزن هزار دانه شد. در این آزمایش، عمده ترین عیب تغذیه برگ‌گی در اوایل دوره رشد در گندم دیم سبلان، افزایش ارتفاع بوته و در نتیجه افزایش بیشتر عملکرد بیولوژیکی بود که در شرایط دیم این صفت مطلوب نیست. زیرا گسترش بی رویه اندام‌های هوایی موجب تلفات آب ذخیره شده در خاک و افزایش تعرق می‌شود. بعلاوه این عمل راندمان استفاده از آب توسط گیاه را کاهش می‌دهد و با توجه به این که آب عمده ترین عامل محدود کننده رشد محصول در شرایط دیم است، لذا افزایش اندام‌های رویشی در مقایسه با بخش اقتصادی گیاه در شرایط دیم اثرات بسیار نامطلوبی را در پی خواهد داشت (فیضی اصل و همکاران، ۱۳۸۲). پلتون و همکاران (۱۹۹۱) گزارش کردند که تغذیه برگ‌گی اوره در گندم در مرحله ظهور برگ پرچم، در افزایش عملکرد دانه بیشترین تأثیر را بر افزایش عملکرد دانه داشت. آنان اظهار داشتند که تغذیه برگ‌گی اوره در این مرحله تعداد دانه در سنبله و شاخص سطح برگ را افزایش داد. پژوهش‌های انجام گرفته توسط پنی و جنکین (۱۹۸۳) و ماچون و کارور (۲۰۰۵) نشان داد که مناسب ترین مرحله تغذیه برگ‌گی اوره در گندم، مراحل اولیه رشد یا مرحله پنجه دهی می‌باشد. درآزمایشی که توسط وارگا و همکاران (۲۰۰۵) انجام شد مشخص گردید که محلول پاشی کود اوره در اواخر مرحله پنجه زنی، تعداد پنجه و پنجه بارور در هر بوته، تعداد گلچه در هر سنبله، شاخص برداشت و عملکرد دانه را افزایش داد. با تأخیر در زمان محلول پاشی کود اوره در مرحله پنجه زنی، تعداد پنجه و پنجه

بارور در هر بوته کاهش یافت اما تعداد دانه در سنبله، وزن هزار دانه و درصد پروتئین دانه افزایش یافت. محلول پاشی کود اوره در زمان گلدهی یا بعد از این مرحله (اوایل سنبله دهی) باعث افزایش مقدار نیتروژن گیاه و دانه در زمان رسیدگی فیزیولوژیک گردید (Varga و Svecnjak، ۲۰۰۵). فاینی و همکاران (۱۹۵۷) گزارش کردند که پاشیدن محلول اوره بطور مکرر در مراحل انتهایی رشد میزان پروتئین دانه را بطور معنی داری افزایش می دهد به طوریکه پاشیدن اوره در زمان ظهور سنبله باعث بیشترین افزایش درصد پروتئین دانه گردید.

فصل سوم

مواد و روشها

این آزمایش در سال زراعی ۸۵ - ۱۳۸۴ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی شاهرود واقع در بسطام اجرا شد. مشخصات فیزیکی و شیمیایی خاک مزرعه آزمایشی در جدول ضمیمه (۱) آورده شده است. حداکثر و حداقل درجه حرارت منطقه بترتیب (۴۰ و ۹/۶ - درجه سانتی گراد) و ارتفاع منطقه از سطح دریا ۱۳۶۶ متر می باشد. این منطقه براساس تقسیم بندی اقلیمی دارای آب و هوایی سرد و خشک می باشد. این آزمایش بصورت فاکتوریل و در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در ۴ تکرار اجرا شد. مقدار کود اوره مصرفی معادل با عرف محل و معادل ۱۸۰ کیلوگرم در هکتار در نظر گرفته شد، که از این مقدار ۵۰ درصد به صورت سرک در دو مرحله رشدی (ساقه رفتن و سنبله دهی) و باقی مانده بصورت محلول پاشی در چهار مرحله رشدی و در مقادیر معادل (۲۵٪، ۵۰٪، ۷۵٪ و ۱۰۰٪) مورد استفاده قرار گرفت.

الف). سطوح مختلف رشد (G) عبارتند از :

g_۱ - مرحله پنجه زنی

g_۲ - مرحله ساقه رفتن

g_۳ - مرحله سنبله دهی

g_۴ - مرحله پرشدن دانه

ب). سطوح مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره (N) عبارتند از :

n_۱ - ۲۵٪ کود اوره باقیمانده

n_۲ - ۵۰٪ کود اوره باقیمانده

n_۳ - ۷۵٪ کود اوره باقیمانده

n_۴ - ۱۰۰٪ کود اوره باقیمانده

نقشه اجرای طرح در ضمیمه (۲) نشان داده شده است .

در این آزمایش از رقم امید که در منطقه در سطح وسیع کاشته می شود، استفاده شد. گندم امید، پاییزه، نسبتاً دیررس، مقاوم به ریزش است. این رقم از جمله ارقامی از گندم است که در کشور ما دارای بیشترین سطح زیرکشت می باشد. وزن هزار دانه گندم امید ۴۶/۲۱ گرم بوده و به سیاهک پنهان و خوابیدگی حساس و مقاومت آن به خشکی متوسط است. عملکرد آن در شرایط مناسب زراعی ۳ تا ۵ تن در هکتار می باشد. این طرح شامل ۶۴ کرت به ابعاد (۳ × ۲/۵ متر) بود. بطوری که در هر کرت ۱۰ خط کاشت بطول ۲ متر قرار داشت. فاصله ردیفهای کاشت ۲۵ سانتی متر و همچنین فاصله بین هر دو بلوک ۳ متر در نظر گرفته شد. پس از انتخاب قطعه زمین مورد نظر، عملیات تهیه زمین شامل شخم، دیسک، تسطیح در مهرماه انجام شد. کشت بذور در اواخر مهر

صورت گرفت. مقدار بذر مصرفی در زمان کاشت بر مبنای عرف محل و به میزان ۱۸۰ کیلوگرم در هکتار بود، بعلاوه مقدار ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار فسفات آمونیوم، ۵۰ کیلوگرم در هکتار پتاسیم به هنگام تهیه زمین و ۹۰ کیلوگرم در هکتار کود اوره به صورت سرک در دو مرحله انتهای پنجه زنی (آغاز ساقه رفتن) و سنبله دهی استفاده شد. روش کشت بصورت دستی و عمق کاشت ۳-۵ سانتی متر در نظر گرفته شد. محلول پاشی با استفاده از مقادیر تعیین شده کود اوره با غلظت ۵ درصد انجام شد. این عمل توسط محلول پاش دستی ۲/۵ لیتری صبح زود انجام گردید. قبل از اعمال محلول پاشی، محلول پاش توسط آب کالیبره شد و سپس محلول مورد نظر در گیاهان حاشیه طرح آزمایش شد. محلول پاشی در زمان پنجه زنی ۱۳۷ روز بعد از کاشت با دریافت GDD ۷۵۲/۲۵ ، در زمان ساقه روی ۱۹۲ روز بعد از کاشت با دریافت ۱۰۲۳/۵ GDD. در زمان سنبله دهی ۲۱۱ روز بعد از کاشت با دریافت ۱۲۹۸/۷۵ GDD و در زمان دانه بندی ۲۴۷ روز بعد از کاشت با دریافت ۱۹۷۳/۷۵ GDD اعمال گردید. در طول دوره رشد یادداشت برداری های لازم از مواردی مثل آفات و امراض، درصد خوابیدگی، وزن خشک بوته و سطح برگ انجام شد. همچنین در طول دوره رشد طی ۸ مرحله از هر کرت، مساحتی معادل ۰/۲ متر مربع نمونه برداری و به آزمایشگاه منتقل شد. نمونه ها پس از انتقال به آزمایشگاه به اجزای آن تفکیک و پس از اندازه گیری سطح برگ، وزن خشک نمونه ها در آون و بعد از گذشت ۴۸ ساعت در دمای ۷۰ درجه سانتی گراد تعیین شد. با استفاده از سطح برگ و وزن خشک نمونه های حاصل، سرعت رشد محصول، شاخص سطح برگ، سرعت رشد نسبی و سرعت جذب خالص اندازه گیری شد. در انتهای دوره رشد (اوایل تیرماه) پس از مشاهده علائم رسیدگی فیزیولوژیک دانه ها ، همه کرت ها بطور همزمان برداشت شدند. پس از حذف خطوط حاشیه مساحتی معادل ۱/۵ متر مربع از هر کرت برداشت و جهت تعیین صفات مورد نظر از قبیل عملکرد بیولوژیک ، ارتفاع بوته، تعداد پنجه، تعداد دانه در سنبله، طول سنبله وزن هزار دانه، شاخص برداشت و تعیین درصد پروتئین دانه به آزمایشگاه منتقل گردید. درصد پروتئین دانه به روش کج‌لدال اندازه گیری شد در زمان برداشت رطوبت دانه های گندم تقریباً ۱۴٪ بود. در پایان نتایج حاصله ، با کمک نرم افزارهای Mstat - C و Excel مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. همچنین مقایسه میانگین ها نیز توسط آزمون مقایسه میانگین چند دامنه ای دانکن انجام گرفت.

فصل چہارم

نتائج و بحث

۴-۱- بررسی نتایج نمونه برداری

۴-۱-۱- نمونه برداری اول ، دوم و سوم :

نمونه برداری اول پس از گذشت ۵۳ روز از کاشت گیاه انجام شد. نمونه ها در آون قرار داده شد و پس از خشک شدن وزن آن که فقط شامل برگ بود، محاسبه گردید (جداول ۱ و ۵). در نمونه برداری دوم و سوم از مساحت مورد نظر نمونه ها برداشت شدند و بعد از انتقال به آون، وزن خشک کل برگها محاسبه شد (جداول ۱ ، ۶ و ۷). وزن خشک کل برگ در نمونه برداری سوم نسبت به نمونه برداری های اول و دوم روند افزایشی را نشان داد.

۴-۱-۲- نمونه برداری چهارم :

این مرحله از نمونه برداری همزمان با اوایل مرحله پنجه زنی گندم بود. این مرحله شروع اعمال محلول پاشی کود اوره در کرت های مورد نظر بود. در این مرحله از رشد محلول پاشی با مقادیر تعیین شده (۱۰۰٪، ۷۵٪، ۵۰٪، ۲۵٪) اعمال شد. نتایج نشان داد که وزن خشک برگ در کرت های محلول پاشی شده بیشتر از سایر کرتها بود (جدول ۱). همچنین نتایج نشان داد که مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر وزن خشک برگ معنی دار نبود. بطوریکه حداکثر وزن خشک برگ معادل ۱۰۰/۸ گرم بر متر مربع از محلول پاشی کود اوره به میزان ۹۰ کیلوگرم در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) و حداقل وزن خشک برگ معادل ۸۲/۲۴ گرم بر متر مربع بدست آمد. بین میانگین های بدست آمده از مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره به میزان ۴۵ و ۲۲/۵ کیلوگرم در هکتار (به ترتیب معادل ۵۰٪، ۲۵٪ محلول پاشی) اختلاف معنی دار مشاهده نشد (جدول ۱). بررسی اثر متقابل دو عامل فوق بر وزن خشک برگ معنی دار نبود ولیکن حداکثر وزن خشک برگ مربوط به محلول پاشی کود اوره به میزان ۹۰ کیلوگرم در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) در مرحله پنجه زنی بود (جدول ۸).

۴-۱-۳- نمونه برداری پنجم :

این مرحله از نمونه برداری همزمان با اوایل مرحله ساقه رفتن بود. نتایج به دست آمده در این مرحله از نمونه برداری نشان داد وزن خشک برگ تحت تاثیر محلول پاشی کود اوره در مرحله اول قرار نگرفت. حداکثر وزن خشک برگ از محلول پاشی کود اوره در مرحله پنجه زنی معادل ۱۱۰/۹

گرم بر متر مربع بدست آمد (جدول ۱). در این نمونه برداری تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر وزن خشک برگ معنی دار نبود، ولیکن حداکثر وزن خشک برگ معادل ۱۱۱/۸ گرم بر متر مربع از محلول پاشی کود اوره به میزان ۹۰ کیلوگرم در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) و حداقل وزن خشک برگ معادل ۹۲/۰۹ گرم بر متر مربع از محلول پاشی کود اوره به میزان ۲۲/۵ کیلوگرم در هکتار (۲۵٪ محلول پاشی) بدست آمد (جدول ۱). بررسی اثر متقابل بین این دو عامل بر وزن خشک برگ معنی دار بود. حداکثر وزن خشک برگ از محلول پاشی کود اوره به میزان ۹۰ کیلوگرم در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) در مرحله پنجه زنی بود (جدول ۹). بر اساس نتایج حاصله از این آزمایش، حداکثر وزن خشک ساقه از کرت‌های محلول پاشی شده در مرحله پنجه زنی بود (جدول ۲). نتایج مقایسه میانگین مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره، حاکی از آن است که این مقادیر بر وزن خشک ساقه تاثیر معنی داری نداشت. بیشترین وزن خشک ساقه معادل ۱۴۵ گرم بر متر مربع از محلول پاشی کود اوره به میزان ۹۰ کیلوگرم در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) و حداقل وزن خشک ساقه معادل ۱۲۱ گرم بر متر مربع از محلول پاشی کود اوره به میزان ۲۲/۵ کیلوگرم در هکتار (۲۵٪ محلول پاشی) بود (جدول ۲). جدول (۲۳) نشان می‌دهد که اثر متقابل دو عامل فوق بر وزن خشک ساقه تاثیر معنی داری نداشته، ولی حداکثر وزن خشک ساقه معادل ۱۵۳/۴ گرم بر متر مربع از محلول پاشی کود اوره به میزان ۹۰ کیلوگرم در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) در مرحله پنجه زنی حاصل شد.

وزن خشک بوته در این نمونه برداری تحت تاثیر محلول پاشی کود اوره در مراحل مختلف رشد قرار نگرفت و حداکثر وزن خشک بوته در این نمونه برداری از محلول پاشی کود اوره در مرحله پنجه زنی معادل ۲۴۹/۱ گرم بر متر مربع بدست آمد (جدول ۴). نتایج نشان داد که مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر وزن خشک بوته معنی دار نبود ولیکن حداکثر وزن خشک بوته معادل ۲۵۶/۵ گرم بر متر مربع از محلول پاشی کود اوره به میزان ۹۰ کیلوگرم در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) و حداقل وزن خشک بوته معادل ۲۱۳/۳ گرم بر متر مربع از محلول پاشی کود اوره به میزان ۲۲/۵ کیلوگرم در هکتار (۲۵٪ محلول پاشی) بدست آمد (جدول ۴). نتایج مقایسه میانگین دو عامل فوق بر وزن خشک کل بوته معنی دار نبود. بیشترین وزن خشک بوته از محلول پاشی کود اوره به میزان ۹۰ کیلوگرم در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) در کرت‌هایی که در مرحله اول (پنجه زنی) محلول پاشی شده بودند، بدست آمد (جدول ۱۱).

۴-۱-۴- نمونه برداری ششم :

این مرحله از نمونه برداری منطبق بر مرحله ساقه رفتن بوته های گندم بود و در این مرحله سری دوم کرت ها با محلول پاشی مواجه شدند. اعمال محلول پاشی کود اوره در این مرحله تاثیر معنی داری بر وزن خشک برگ نداشت (جدول ۱). در این بررسی تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود

اوره بر وزن خشک برگ معنی دار نبود. ولی حداکثر وزن خشک برگ معادل $123/3$ گرم بر متر مربع از محلول پاشی کود اوره به میزان 90 کیلوگرم در هکتار (100% محلول پاشی) و حداقل وزن خشک برگ معادل $105/1$ گرم بر متر مربع مربوط به محلول پاشی کود اوره به میزان $22/5$ کیلوگرم در هکتار (25% محلول پاشی) بدست آمد (جدول ۱). اثر متقابل دو عامل فوق بر وزن خشک برگ معنی دار نبود ولیکن حداکثر وزن خشک برگ از محلول پاشی کود اوره به میزان 90 کیلوگرم در هکتار (100% محلول پاشی) در کرت‌های محلول پاشی شده در مرحله پنجه زنی معادل $148/9$ گرم بر متر مربع بدست آمد (جدول ۱۲). نتایج بدست آمده از این آزمایش نشان داد که محلول پاشی کود اوره در مراحل رشدی (پنجه زنی، ساقه روی، سنبله دهی و دانه بندی) تاثیر معنی داری بر وزن خشک ساقه نداشت. حداکثر وزن خشک ساقه در این نمونه برداری از محلول پاشی کود اوره در مرحله پنجه زنی معادل $312/2$ گرم بر متر مربع بدست آمد (جدول ۲). همچنین نتایج حاصل از این آزمایش نشان داد که در این نمونه برداری وزن خشک ساقه تحت تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی قرار نگرفت. حداکثر وزن خشک ساقه معادل $302/5$ گرم بر متر مربع از محلول پاشی کود اوره به میزان 90 کیلوگرم در هکتار (100% محلول پاشی) و حداقل وزن خشک ساقه معادل $273/3$ گرم بر متر مربع از محلول پاشی کود اوره به میزان $22/5$ کیلوگرم در هکتار (25% محلول پاشی) بدست آمد (جدول ۲). بررسی اثر متقابل دو عامل فوق بر وزن خشک ساقه معنی دار نبود. بیشترین وزن خشک ساقه در کرت‌های محلول پاشی شده، در مرحله پنجه زنی بدست آمد (جدول ۱۳). نتایج حاصله از این آزمایش در خصوص وزن خشک سنبله نشان داد که کرت‌های محلول پاشی شده در مراحل رشدی (پنجه زنی و ساقه رفتن) تاثیر معنی داری بر وزن خشک سنبله نداشتند (جدول ۳). همچنین این بررسی نشان داد که تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر وزن خشک سنبله معنی دار نبود. حداکثر وزن خشک سنبله معادل $107/2$ گرم بر متر مربع از محلول پاشی کود اوره به میزان 90 کیلوگرم در هکتار (100% محلول پاشی) و حداقل وزن خشک سنبله معادل $88/98$ گرم بر متر مربع از محلول پاشی کود اوره به میزان $22/5$ کیلوگرم در هکتار (25% محلول پاشی) بدست آمد (جدول ۳). این بررسی نشان داد که اثر متقابل دو عامل فوق در کرت‌های محلول پاشی شده در مراحل (پنجه زنی و ساقه رفتن) تاثیر معنی داری بر وزن خشک سنبله نداشت (جدول ۱۴). در این نمونه برداری با افزایش میزان محلول پاشی وزن خشک سنبله نیز افزایش یافت. در این نمونه برداری وزن خشک دانه نیز مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که تاثیر محلول پاشی کود اوره در مراحل مختلف رشد بر وزن خشک دانه معنی دار بود. به طوریکه کمترین وزن خشک دانه از کرت‌های محلول پاشی شده در مراحل (پنجه زنی و ساقه رفتن) بدست آمد. بررسی نتایج در این نمونه برداری بر وزن خشک دانه نشان داد که تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی بر وزن خشک دانه معنی دار بود. حداکثر وزن خشک دانه از محلول پاشی کود اوره به میزان 90 کیلوگرم در هکتار (100% محلول پاشی) و حداقل وزن خشک دانه از محلول پاشی کود اوره به میزان $22/5$ کیلوگرم در

هکتار (۲۵٪ محلول پاشی) بدست آمد. در بررسی اثر متقابل این دو عامل بر وزن خشک دانه مشخص گردید که بین کشتهای محلول پاشی شده در مراحل پنجه زنی و ساقه رفتن در مقایسه با سایر کشتهای مختلف معنی داری در وزن خشک دانه دیده شد. نتایج نشان داد وزن خشک بوته در مراحل مختلف رشد تحت تاثیر محلول پاشی کود اوره قرار نگرفت. حداکثر وزن خشک بوته مربوط به محلول پاشی در مرحله پنجه زنی معادل $530/2$ گرم بر متر مربع است (جدول ۴). بررسی نتایج حاصل از این نمونه برداری نشان داد که تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر وزن خشک بوته معنی داری نبود. حداکثر وزن خشک بوته معادل 533 گرم بر متر مربع از محلول پاشی کود اوره به میزان 90 کیلوگرم کود اوره در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) و حداقل وزن خشک بوته معادل $467/3$ گرم بر متر مربع از محلول پاشی کود اوره به میزان $22/5$ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۲۵٪ محلول پاشی) بدست آمد (جدول ۴). در این مرحله از نمونه برداری اثر متقابل دو عامل مورد بررسی بر وزن خشک بوته معنی دار نبود. حداکثر وزن خشک بوته از محلول پاشی کود اوره در مرحله پنجه زنی و به میزان 90 کیلوگرم در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) بود. نتایج این بررسی ها نشان داده است که محلول پاشی کود اوره به میزان 90 کیلوگرم در هکتار معادل (۱۰۰٪ محلول پاشی) حداکثر تاثیر را بر وزن خشک برگ، ساقه، سنبله و وزن خشک کل بوته داشت (جدول ۱۵).

۴-۱-۵- نمونه برداری هفتم :

این مرحله از نمونه برداری منطبق بر مرحله سنبله دهی بوده و در این مرحله سری سوم کرت ها با محلول پاشی مواجه شدند. نتایج به دست آمده نشان داد که محلول پاشی کود اوره در این مرحله، تاثیر معنی داری بر وزن خشک برگ در مراحل مختلف رشد نداشت. حداکثر وزن خشک برگ از محلول پاشی کود اوره در مرحله پنجه زنی معادل $116/5$ گرم بر متر مربع بدست آمد (جدول ۱). این نتایج نشان می دهد که مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره در این مرحله از رشد گندم تاثیر معنی داری بر وزن خشک برگ نداشت. بررسی تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر وزن خشک برگ نشان داد که حداکثر وزن خشک برگ معادل $121/8$ گرم بر متر مربع از محلول پاشی کود اوره به میزان 90 کیلوگرم در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) بود (جدول ۱). از جدول (۱) می توان دریافت که در این مرحله از نمونه برداری در مقایسه با مرحله قبل، وزن خشک برگ کاهش پیدا کرد. اثر متقابل دو عامل مورد بررسی در این تحقیق بر وزن خشک برگ معنی دار نبود. بیشترین وزن خشک برگ در این نمونه برداری از کشتهای محلول پاشی شده در مرحله پنجه زنی بدست آمد (جدول ۱۶). نتایج بدست آمده در این بررسی نشان داد که تاثیر محلول پاشی کود اوره بر وزن خشک ساقه در نمونه برداری هفتم معنی دار نبود، ولیکن حداکثر وزن خشک ساقه از محلول پاشی در مرحله پنجه زنی معادل $428/1$ گرم بر متر مربع بدست آمد

که در مقایسه با میانگین های نتایج حاصله از نمونه برداری ششم، افزایش داشت (جدول ۲). تاثیر سطوح مختلف مقادیر محلول پاشی بر وزن خشک ساقه معنی دار نبود. حداقل وزن خشک ساقه معادل ۳۶۸/۹ گرم بر متر مربع از محلول پاشی کود اوره به میزان ۲۲/۵ کیلوگرم در هکتار (۲۵٪ محلول پاشی) و حداکثر وزن خشک ساقه معادل ۴۲۷/۲ گرم بر متر مربع از محلول پاشی کود اوره به میزان ۹۰ کیلوگرم در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) بدست آمد (جدول ۲). اثر متقابل این دو عامل بر وزن خشک ساقه معنی دار نبود. بیشترین وزن خشک ساقه از کرت های محلول پاشی شده در مرحله پنجه زنی بدست آمد. محلول پاشی در مرحله ظهور سنبله تاثیر معنی داری بر وزن خشک ساقه نداشت (جدول ۱۷). تاثیر محلول پاشی کود اوره در مراحل مختلف رشد بر وزن خشک سنبله نشان داد که کمترین وزن خشک سنبله از کرت های محلول پاشی شده در مرحله پنجه زنی و معادل ۲۴۸/۸ گرم بر متر مربع بدست آمد (جدول ۳). تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر وزن خشک سنبله معنی دار نبود. حداکثر وزن خشک سنبله معادل ۳۱۸/۷ گرم بر متر مربع از محلول پاشی کود اوره به میزان ۹۰ کیلوگرم در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) و حداقل وزن خشک سنبله معادل ۲۲۵/۵ گرم بر متر مربع از محلول پاشی کود اوره به میزان ۲۲/۵ کیلوگرم کود اوره در هکتار بدست آمد (جدول ۳). بررسی اثر متقابل این دو عامل بر وزن خشک سنبله معنی دار نبود (جدول ۱۸). نتایج حاصل نشان داد که وزن خشک دانه در این نمونه برداری بطور معنی داری تحت تاثیر محلول پاشی کود اوره قرار گرفت. به طوری که کرت های محلول پاشی شده در مرحله سنبله دهی بیشترین وزن خشک دانه را نسبت به کرت های محلول پاشی شده در مرحله پنجه زنی و ساقه رفتن نشان دادند. تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر وزن خشک دانه معنی دار بود. به طوری که حداکثر وزن خشک دانه معادل ۲۸/۲۹ گرم بر متر مربع از محلول پاشی کود اوره به میزان ۹۰ کیلوگرم در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) و حداقل وزن خشک دانه معادل ۲۵/۲۷ گرم بر متر مربع از محلول پاشی کود اوره به میزان ۲۲/۵ کیلوگرم در هکتار (۲۵٪ محلول پاشی) بود. اثر متقابل این دو عامل در خصوص وزن خشک دانه معنی دار بود. مقایسه کرت های محلول پاشی شده در مرحله سنبله دهی نسبت به کرت های محلول پاشی شده در مراحل ساقه رفتن و پنجه زنی، بیشترین وزن خشک دانه را نشان داد.

تاثیر محلول پاشی کود اوره بر وزن خشک بوته در مراحل مختلف رشد معنی دار نبود، اما حداکثر وزن خشک بوته که یک روند تقریباً افزایشی را در مقایسه با نمونه برداری های قبلی نشان داد که مربوط به مرحله پنجه زنی و معادل ۷۹۳/۵ گرم بر متر مربع بود (جدول ۴). نتایج بدست آمده از وزن خشک کل بوته در رابطه با مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره نشان داد که محلول پاشی به میزان ۹۰ کیلوگرم در هکتار در مقایسه با میانگین های حاصله از سطوح دیگر مقادیر محلول پاشی اختلاف معنی داری داشت. بیشترین وزن خشک بوته معادل ۸۶۷/۵ گرم بر متر مربع

از محلول پاشی کود اوره به میزان ۹۰ کیلوگرم در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) و کمترین وزن خشک بوته معادل ۶۹۶/۲ گرم بر متر مربع از محلول پاشی کود اوره به میزان ۲۲/۵ کیلوگرم در هکتار (۲۵٪ محلول پاشی) بدست آمد. به طور کلی با کاهش درصد محلول پاشی کود اوره، وزن خشک کل بوته نیز کاهش یافت (جدول ۴). بررسی اثر متقابل دو عامل بر وزن خشک کل بوته معنی دار نبود. وزن خشک بوته کرت‌های محلول پاشی شده در مرحله پنجه زنی نسبت به سایر کرت‌های محلول پاشی شده در مراحل (ساقه رفتن و سنبله دهی) افزایش داشت اما اختلاف معنی داری دیده نشد (جدول ۱۹).

۴-۱-۶- نمونه برداری هشتم :

این مرحله از نمونه برداری با مرحله پر شدن دانه در گندم مصادف بود. در این مرحله علاوه بر محلول پاشی، مرحله دوم اضافه کردن کود سرک بود. قبل از این نمونه برداری سری چهارم کرت‌ها با اعمال محلول پاشی در مرحله دانه بندی مواجه شدند. بررسی نتایج حاصل از این نمونه برداری نشان داد که تاثیر محلول پاشی کود اوره در مراحل مختلف رشد بر وزن خشک ساقه معنی دار نبود. هر چند در این مرحله از نمونه برداری نیز روند افزایشی در میانگین های وزن خشک ساقه در مقایسه با نمونه برداری هفتم دیده شد. حداکثر وزن خشک ساقه مربوط به محلول پاشی کود اوره در مرحله پنجه زنی معادل ۵۵۰/۹ گرم بر متر مربع و حداقل وزن خشک ساقه مربوط به محلول پاشی کود اوره در مرحله دانه بندی معادل ۴۷۹ گرم بر متر مربع بود. این نتایج نشان می دهد که تاثیر محلول پاشی بر وزن خشک ساقه در مرحله پنجه زنی بیشتر از سایر مراحل بود (جدول ۲). همچنین نتایج این بررسی نشان داد که تاثیر ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) در مقایسه با ۲۲/۵ کیلوگرم در هکتار (۲۵٪ محلول پاشی) بر وزن خشک ساقه معنی دار بود. حداکثر وزن خشک ساقه معادل ۵۰۰/۸ گرم بر متر مربع از کاربرد ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار به صورت محلول پاشی (۱۰۰٪ محلول پاشی) و حداقل وزن خشک ساقه هم معادل ۴۳۴/۴ گرم بر متر مربع از کاربرد ۲۲/۵ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۲۵٪ محلول پاشی) حاصل شد (جدول ۲). بررسی اثر متقابل این دو عامل بر وزن خشک ساقه معنی دار نبود. ولیکن حداکثر وزن خشک ساقه معادل ۶۰۰/۹ گرم بر متر مربع در مرحله پنجه زنی و با کاربرد ۹۰ کیلوگرم در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) و حداقل وزن خشک ساقه معادل ۴۰۸/۵ گرم بر متر مربع در مرحله دانه بندی با کاربرد ۲۲/۵ کیلوگرم در هکتار (۲۵٪ محلول پاشی) بدست آمد (جدول ۲۰). در این نمونه برداری وزن خشک سنبله نیز مورد بررسی قرار گرفت. نتایج حاصل نشان داد که تاثیر محلول پاشی کود اوره در مراحل مختلف رشد بر وزن خشک سنبله معنی دار نشد. حداکثر وزن خشک سنبله از محلول پاشی کود اوره در مرحله دانه بندی معادل ۵۳۴/۸ گرم بر متر مربع و حداقل وزن خشک سنبله معادل ۴۱۴/۴ گرم بر متر مربع در مرحله پنجه زنی حاصل شد

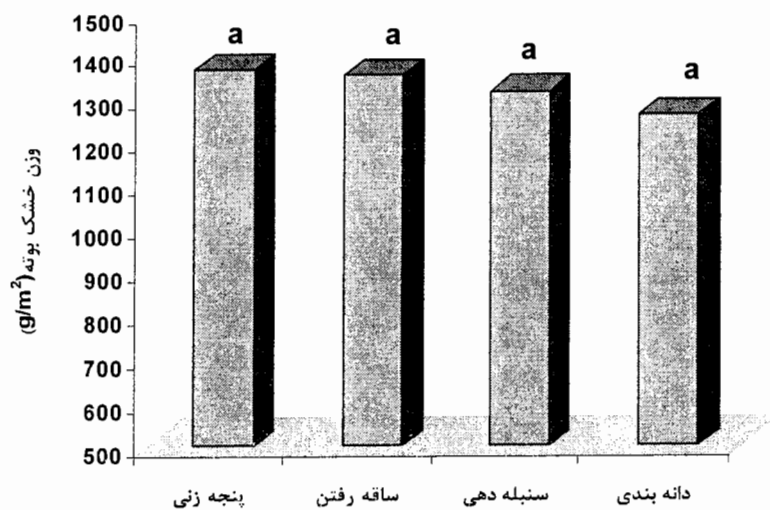
(جدول ۳). تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی بر وزن خشک سنبله در این نمونه برداری معنی دار نبود. محلول پاشی کود اوره به میزان ۹۰ کیلوگرم در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) بر وزن خشک سنبله در مقایسه با میانگین های حاصل از مقادیر دیگر (۲۵٪، ۵۰٪، ۷۵٪ محلول پاشی) تاثیر معنی داری بر افزایش در وزن خشک سنبله نداشت. حداکثر وزن خشک سنبله معادل ۴۸۴/۶ گرم بر متر مربع از محلول پاشی کود اوره به میزان ۹۰ کیلوگرم در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) بدست آمد (جدول ۳). اثر متقابل دو عامل مورد نظر بر وزن خشک سنبله نشان داد که حداکثر وزن خشک سنبله معادل ۷۷۸ گرم بر متر مربع در مرحله دانه بندی و با کاربرد ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) و حداقل وزن خشک سنبله معادل ۴۵۰/۷ گرم بر متر مربع در مرحله پنجه زنی از محلول پاشی کود اوره به میزان ۲۲/۵ کیلوگرم در هکتار (۲۵٪ محلول پاشی) بدست آمد (جدول ۲۱). نتایج نشان داد که تاثیر محلول پاشی کود اوره بر وزن خشک دانه در مراحل مختلف رشد معنی دار بوده است به طوری که حداکثر وزن خشک دانه مربوط به محلول پاشی کود اوره در مرحله دانه بندی و معادل ۳۲/۵۹ گرم بر متر مربع و حداقل وزن خشک دانه مربوط به محلول پاشی کود اوره در مرحله پنجه زنی معادل ۳۱/۶۳ گرم بر متر مربع بدست آمد. تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر وزن خشک دانه معنی دار بود. حداکثر وزن خشک دانه مربوط به کاربرد ۹۰ کیلوگرم در هکتار به صورت محلول پاشی (۱۰۰٪ محلول پاشی) معادل ۳۲/۴۶ گرم بر متر مربع و حداقل وزن خشک دانه مربوط به کاربرد ۲۲/۵ کیلوگرم در هکتار به صورت محلول پاشی (۲۵٪ محلول پاشی) معادل ۳۱/۷۵ گرم بر متر مربع بود. اثر متقابل دو عامل مورد بررسی بر وزن خشک دانه در نمونه برداری هشتم معنی دار بود. بطوریکه حداکثر وزن خشک دانه از محلول پاشی کود اوره به میزان ۹۰ کیلوگرم در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) در مرحله دانه بندی و معادل ۳۲/۹۵ گرم بر متر مربع و حداقل وزن خشک دانه از محلول پاشی کود اوره به میزان ۲۲/۵ کیلوگرم در هکتار (۲۵٪ محلول پاشی) در مرحله پنجه زنی و معادل ۳۱/۲۰ گرم بر متر مربع بدست آمد. نتایج حاصل از این نمونه برداری مشخص کرد که تاثیر محلول پاشی کود اوره در مراحل مختلف رشد بر وزن خشک بوته معنی دار نبود ولیکن حداکثر تاثیر محلول پاشی کود اوره بر وزن خشک بوته در مرحله پنجه زنی معادل ۹۶۵/۳ گرم بر متر مربع و حداقل تاثیر محلول پاشی بر وزن خشک بوته در مرحله دانه بندی معادل ۹۱۳/۸ گرم بر متر مربع بود (جدول ۴). تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر وزن خشک بوته در این نمونه برداری بررسی شد. بطوریکه میانگین حاصل از وزن خشک کل بوته در این نمونه برداری در مقایسه با میانگین های حاصل از نمونه برداری های قبلی روند افزایشی را نشان داد. بطوری که حداکثر وزن خشک بوته مربوط به محلول پاشی کود اوره به میزان ۹۰ کیلوگرم در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) معادل ۹۸۵/۴ گرم بر متر مربع و حداقل وزن خشک بوته مربوط به محلول پاشی کود اوره به میزان ۲۲/۵ کیلوگرم در هکتار (۲۵٪ محلول پاشی) معادل ۸۷۸/۷ گرم بر متر مربع بود (جدول ۴). اثر متقابل دو عامل مورد بررسی بر وزن خشک کل بوته اختلاف معنی داری را نشان

نداد، اما حداکثر وزن خشک بوته معادل ۹۸۵/۴ گرم بر متر مربع مربوط به محلول پاشی کود اوره در مرحله پنجه زنی و با کاربرد ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) بدست آمد (جدول ۲۲).

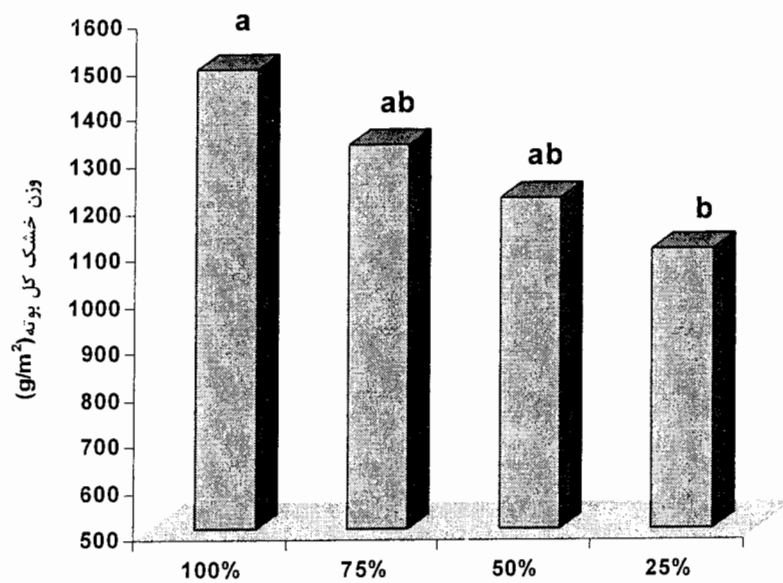
۴-۲- بررسی خصوصیات کمی و کیفی

۴-۲-۱- وزن خشک کل بوته :

نمونه برداری نهم که مصادف با اواخر مرحله دانه بندی بود برای بررسی صفات به آزمایشگاه منتقل شد. نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که تاثیر محلول پاشی کود اوره در مراحل مختلف رشد بر وزن خشک کل بوته معنی دار نبود ولیکن حداکثر وزن خشک کل بوته مربوط به محلول پاشی کود اوره در مرحله پنجه زنی معادل ۱۴۰۰ گرم بر متر مربع و حداقل وزن خشک کل بوته مربوط به محلول پاشی در مرحله دانه بندی معادل ۱۲۸۳ گرم بر متر مربع بود (شکل ۱). نتایج نشان داد که در نتیجه مصرف ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار، حداکثر وزن خشک کل بوته معادل ۱۵۲۵ گرم بر متر مربع به دست آمد. بین میانگین وزن خشک کل بوته حاصل از کاربرد ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) در مقایسه با میانگین وزن خشک حاصل از کاربرد ۶۷/۵ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۷۵٪ محلول پاشی) و کاربرد ۴۵ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۵۰٪ محلول پاشی) اختلاف وجود داشت که از لحاظ آماری معنی دار نبود (شکل ۲). اثر متقابل این دو عامل بر وزن خشک بوته نشان داد که حداکثر وزن خشک کل بوته مربوط به محلول پاشی کود اوره به میزان ۹۰ کیلوگرم در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) در مرحله پنجه زنی و معادل ۱۵۴۲ گرم بر متر مربع و حداقل وزن خشک کل بوته معادل ۱۰۵۰ گرم بر متر مربع نیز از کاربرد ۲۲/۵ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۲۵٪ محلول پاشی) در مرحله دانه بندی بدست آمد (جدول ۲۳). در آزمایشی که توسط ساراندون و کالدیز (۱۹۹۰) انجام گردید نتیجه گیری شد که کاربرد نیتروژن به میزان ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار در زمان کاشت عملکرد دانه و عملکرد وزن خشک کل بوته را افزایش داد ولی در نتیجه تولید پنجه بیشتر و در نتیجه مصرف نیتروژن در مراحل اولیه رشد، باعث شد تا گیاه در اواخر دوره رشد با کمبود نیتروژن مواجه شده و در نتیجه شاخص برداشت وزن سنبله و در صد نیتروژن دانه کاهش یابد. بعلاوه نتایج این بررسی نشان داد که در غیاب مصرف نیتروژن در زمان کاشت، محلول پاشی اوره در اواخر مرحله پنجه زنی باعث افزایش عملکرد دانه و عملکرد وزن خشک کل بوته گردید ولی درصد نیتروژن دانه را کاهش داد.

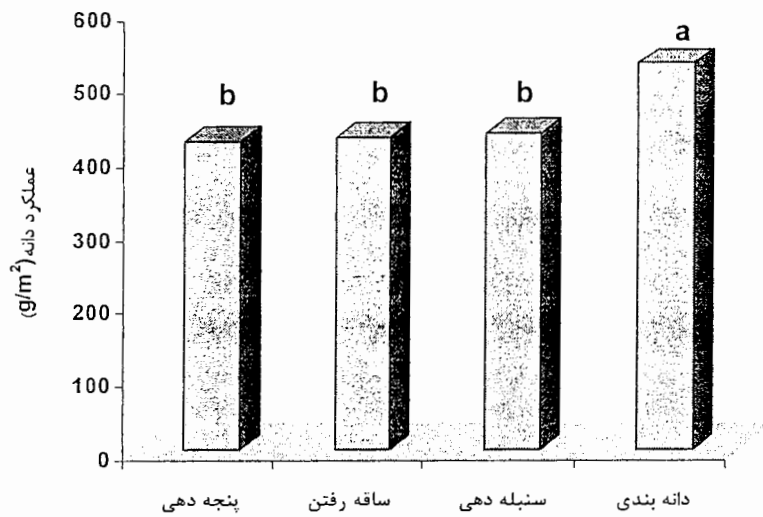
شکل (۱) - تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی اوره بر وزن خشک بوته

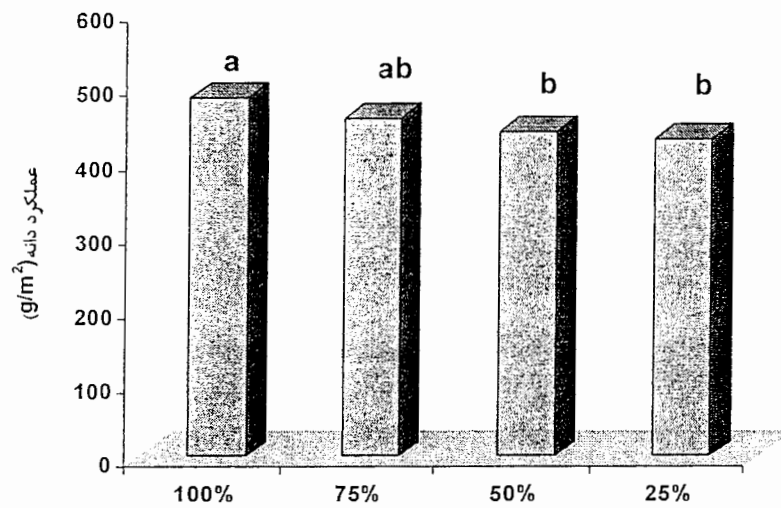
شکل (۲) - تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی اوره بر وزن خشک کل بوته

۴-۲-۲- عملکرد دانه :

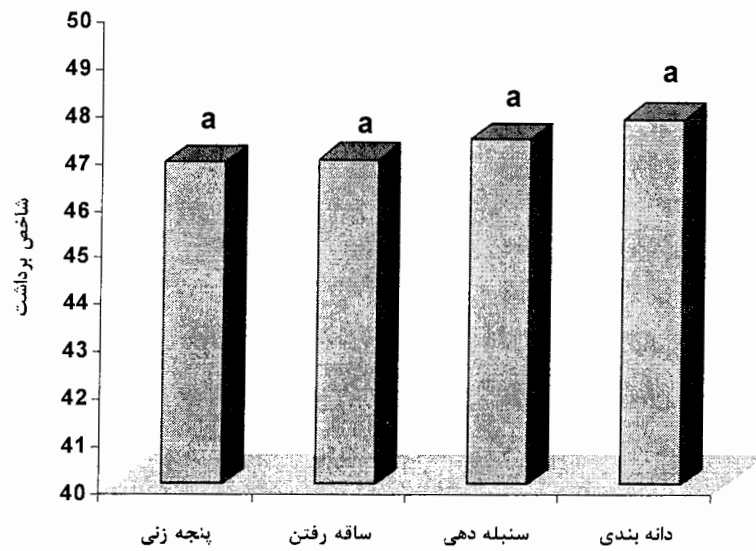
عملکرد دانه یکی از مهمترین شاخصهای اقتصادی در گیاهان دانه ای محسوب می گردد . نتایج حاصل از تجزیه واریانس تاثیر محلول پاشی کود اوره بر روی عملکرد دانه در مراحل مختلف رشد نشان داد که محلول پاشی کود اوره در مرحله دانه بندی در مقایسه با مراحل دیگر رشد تاثیر معنی داری بر عملکرد دانه داشته است. حداکثر عملکرد دانه از محلول پاشی کود اوره در مرحله دانه بندی معادل $536/1$ گرم در متر مربع بود (شکل ۳). بررسی نتایج مربوط به تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر عملکرد دانه نشان داد که بین میانگین حاصل از کاربرد 90 کیلوگرم کود اوره در هکتار (100% محلول پاشی) با میانگین های حاصل از مقادیر دیگر محلول پاشی ($22/5$ و 45 کیلو گرم در هکتار) اختلاف معنی داری وجود داشت. به طوری که حداکثر عملکرد دانه معادل $498/8$ گرم بر متر مربع با کاربرد 90 کیلوگرم کود اوره در هکتار (100% محلول پاشی) بدست آمد (شکل ۴). اثر متقابل بین این دو عامل بر عملکرد دانه معنی دار بود، نتایج حاصل نشان داد که حداکثر عملکرد دانه معادل $671/9$ گرم بر متر مربع از کاربرد 90 کیلوگرم کود اوره در هکتار (100% محلول پاشی) در مرحله دانه بندی بوده است. همچنین حداقل عملکرد دانه معادل $405/3$ گرم بر متر مربع از کاربرد $22/5$ کیلوگرم کود اوره در هکتار (25% محلولپاشی) در مرحله پنجه زنی حاصل شد (جدول ۲۴). بلای و ولارد (2003) در پژوهشهای خود تاثیر محلول پاشی کود اوره بر عملکرد دانه در گندم پاییزه را مورد بررسی قرار دادند. در این بررسی با محلول پاشی کود اوره در این مراحل، عملکرد دانه افزایش یافت. همچنین کیفیت دانه گندم پاییزه با محلول پاشی کود اوره در مرحله پر شدن دانه و در مرحله سنبله دهی بهبود یافت. ساراندون و جیانی بلی (1990) در بررسی خود نشان دادند که تغذیه برگی اوره در مرحله دانه بندی (اواسط مرحله شیری) در مقایسه با کاربرد آن در مرحله ظهور برگ پرچم موجب افزایش نیتروژن دانه شده و در ضمن عملکرد دانه را نیز افزایش داد. آلتمان و همکاران (1983) در یک بررسی نشان دادند که محلول پاشی کود اوره در اواخر مرحله سنبله دهی عملکرد دانه و اجزا آن را افزایش داد. نتایج بررسی پلتونن (1992) بر روی اثر محلول پاشی کود اوره در مرحله به ساقه رفتن نشان داد که محلول پاشی در این مرحله تاثیر چندانی بر عملکرد دانه نداشت. فاینی (1957) مشاهده کرد که محلول پاشی کود اوره در اواخر فصل رشد تاثیر معنی داری بر عملکرد دانه داشت در این بررسی محلول پاشی عملکرد دانه را $7/8$ درصد افزایش داد. این نتایج مطابق با نتایج حاصل از این تحقیق می باشد.

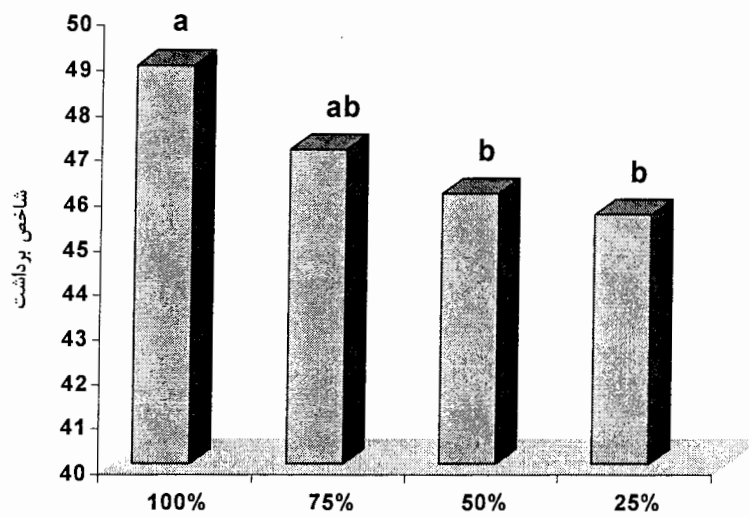
شکل (۳) - تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی اوره بر عملکرد دانه

شکل (۴) - تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی اوره بر عملکرد دانه

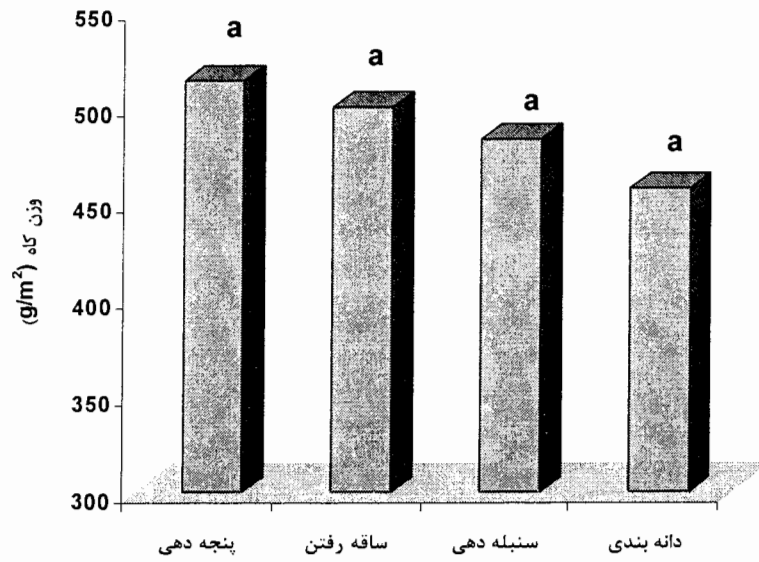
شکل (۵) - تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی اوره بر شاخص برداشت

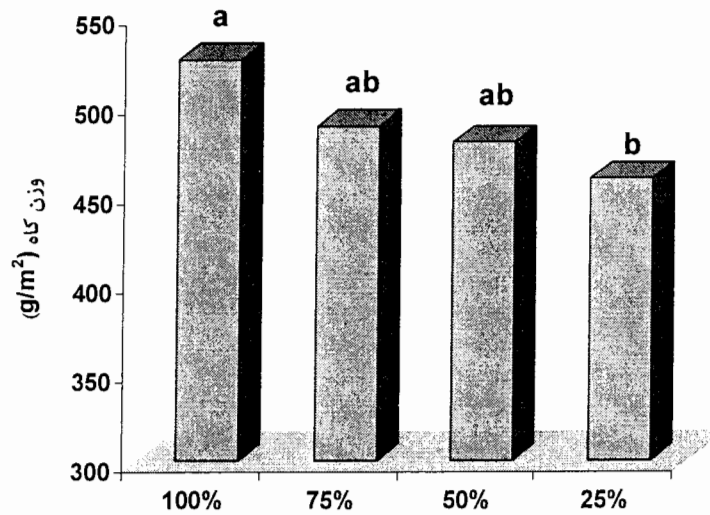
شکل (۶) - تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی اوره بر شاخص برداشت

۴-۲-۴- وزن کاه و کلش :

نتایج حاصل از تجزیه واریانس تاثیر محلول پاشی کود اوره بر وزن کاه و کلش در مراحل مختلف رشد معنی دار نبود. هر چند با تاخیر در محلول پاشی کود اوره، وزن کاه و کلش از پنجه زنی تا دانه بندی روند کاهشی داشت (شکل ۷). مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر وزن کاه و کلش تاثیری معنی داری داشت. حداکثر وزن کاه و کلش معادل ۵۳۴/۸ گرم بر متر مربع از کاربرد ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) بود و همچنین حداقل وزن کاه و کلش معادل ۴۵۸ گرم بر متر مربع از کاربرد ۲۲/۵ کیلوگرم کود اوره در هکتار بدست آمد. نتایج نشان داد بین میانگین های حاصل از کاربرد ۹۰ و ۲۲/۵ کیلوگرم کود اوره در هکتار (به ترتیب ۱۰۰٪ و ۲۵٪ محلول پاشی) اختلاف معنی داری وجود داشت (شکل ۸). نتایج بدست آمده از اثر متقابل این دو عامل بر وزن کاه و کلش نشان داد که بیشترین تاثیر محلول پاشی کود اوره بر وزن کاه و کلش مربوط به کاربرد ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) در مرحله پنجه زنی و معادل ۵۶۵/۳ گرم بر متر مربع و کمترین وزن مربوط به محلول پاشی کود اوره به میزان ۲۲/۵ کیلوگرم در هکتار (۲۵٪ محلول پاشی) در مرحله دانه بندی و معادل ۳۵۰/۴ گرم بر متر مربع بود (جدول ۲۶).

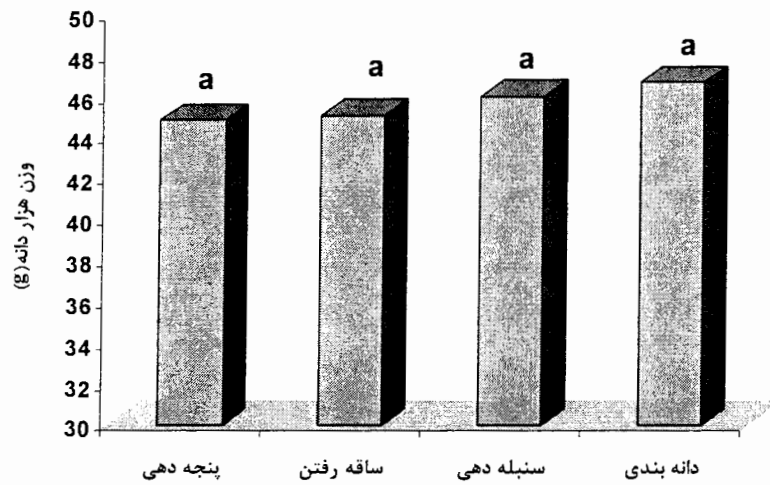
شکل (۷) - تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی اوره بر وزن کاه

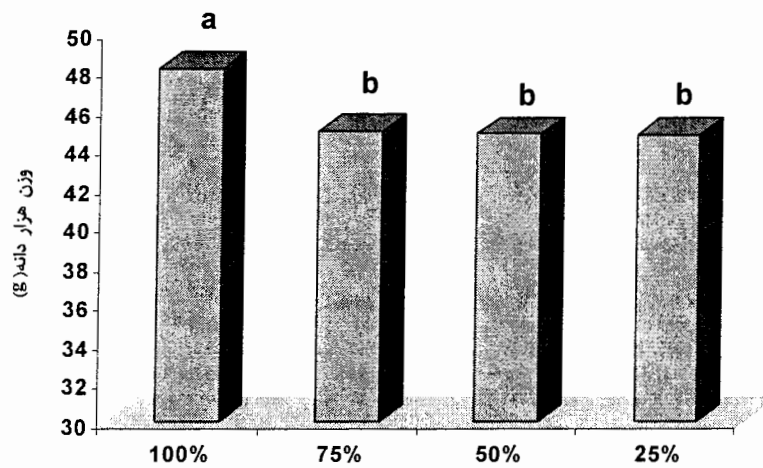
شکل (۸) - تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی اوره بر وزن کاه

۴-۲-۵- وزن هزار دانه :

وزن هزار دانه در مرحله گلدهی و اوایل مرحله شیری شدن دانه تعیین می گردد. عملکرد دانه تابعی از وزن دانه ها می باشد که آن هم تحت تاثیر سرعت پر شدن دانه و طول دوره پر شدن دانه ها قرار می گیرد. تجزیه واریانس نتایج مربوط به تاثیر محلول پاشی کود اوره بر وزن هزار دانه در مراحل مختلف رشد نشان داد که محلول پاشی کود اوره در مراحل مختلف رشد تاثیر معنی داری بر وزن هزار دانه نداشت. بیشترین تاثیر محلول پاشی کود اوره در مرحله دانه بندی و معادل ۴۶/۵۶ گرم بود. به کارگیری محلول پاشی کود اوره در اوایل فصل رشد تاثیر چندانی بر وزن هزار دانه نداشته است. به طوریکه کمترین تاثیر محلول پاشی کود اوره بر وزن هزار دانه مربوط به مرحله پنجه زنی و معادل ۴۴/۸۱ گرم بود (شکل ۹). نتایج این بررسی نشان داد که بین میانگین حاصل از کاربرد ۹۰ کیلوگرم کود اوره بصورت محلول پاشی در هکتار با سایر میانگین ها اختلاف معنی داری وجود دارد. به طوری که حداکثر وزن هزار دانه معادل ۴۸/۱۳ گرم با کاربرد ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) بدست آمد (شکل ۱۰). تاثیر اثر متقابل بین این دو عامل بر وزن هزار دانه معنی دار بود، به طوریکه حداکثر وزن هزار دانه معادل ۴۹/۱۳ گرم بر متر مربع مربوط به کاربرد کود اوره به میزان ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) در مرحله دانه بندی بدست آمد (جدول ۲۷). هر چه میزان محلول پاشی کود اوره افزایش یابد، تاثیر آن بر وزن هزار دانه نیز افزایش می یابد. محلول پاشی اوره احتمالاً به دو طریق موجب افزایش وزن هزار دانه می شود: اولاً: افزایش تولید ماده خشک و کاهش محدودیت مبدا در طول مرحله مریستمی آندوسپرم و دوماً: افزایش دوام سطح برگ و طولانی شدن دوره پر شدن دانه (قرنجیک و گالشی، ۱۳۸۰). فاینی و همکاران (۱۹۵۷) در یک بررسی نشان داد که محلول پاشی در اواخر فصل رشد تاثیر معنی داری بر وزن هزار دانه داشت، بطوری که وزن هزار دانه را ۳/۶ درصد افزایش داد. در آزمایشی که توسط پوشمان و همکاران (۱۹۷۶) انجام شد وزن هزار دانه در اثر محلول پاشی در اواخر فصل رشد افزایش یافت. کوهان و همکاران (۲۰۰۴) گزارش کردند که در اثر محلول پاشی کود اوره در مرحله شیری شدن، وزن هزار دانه افزایش می یابد. ساراندون و جیانی بلی (۱۹۹۰) در یک بررسی نشان دادند که کاربرد کود اوره به صورت محلول پاشی در مرحله دانه بندی (اواسط مرحله شیری شدن) بر اجزا عملکرد دانه از طریق افزایش وزن هزار دانه تاثیر گذاشت.

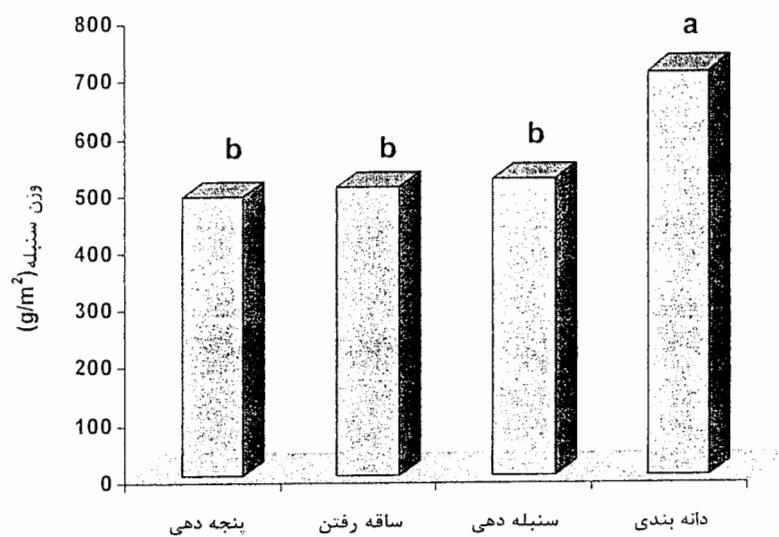
شکل (۹) - تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی اوره بر وزن هزار دانه

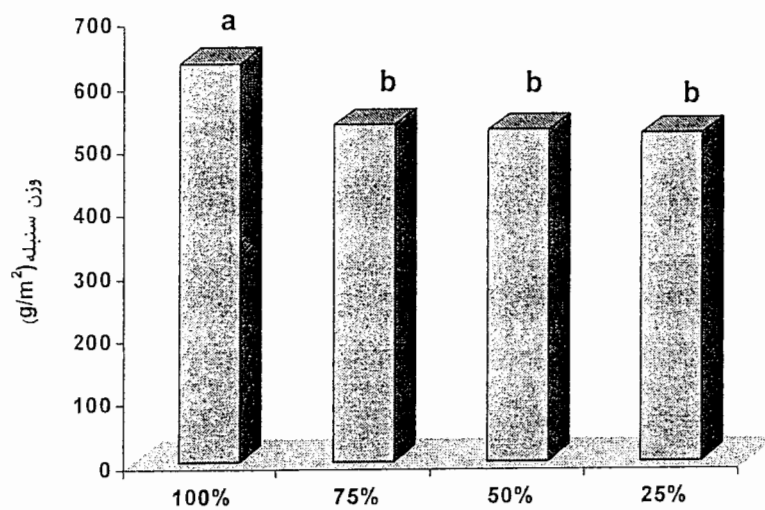
شکل (۱۰) - تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی اوره بر وزن هزار دانه

۴-۲-۶- وزن سنبله :

نتایج حاصل از تجزیه واریانس تاثیر محلول پاشی کود اوره بر وزن سنبله در مراحل مختلف رشد نشان داد که بین میانگین حاصل از محلول پاشی کود اوره در مرحله دانه بندی در مقایسه با میانگین سایر مراحل اختلاف معنی داری وجود داشت. بیشترین وزن سنبله مربوط به محلول پاشی کود اوره در مرحله دانه بندی و معادل ۷۲۲/۵ گرم بر متر مربع بود (شکل ۱۱). نتایج نشان داد که بین میانگین حاصل از کاربرد ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار با میانگینهای حاصل از کاربرد (۲۲/۵، ۴۵، ۶۷/۵) اختلاف معنی داری وجود داشت به طوری که بیشترین وزن سنبله معادل ۶۶۹/۵ گرم بر متر مربع با بکارگیری ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) (شکل ۱۲). بررسی اثر متقابل این دو عامل بر وزن سنبله مشخص کرد که بیشترین وزن سنبله معادل ۱۰۳۵ گرم بر متر مربع در مرحله دانه بندی و از کاربرد ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) و کمترین وزن سنبله معادل ۶۵۵ گرم بر متر مربع در مرحله پنجه زنی و از کاربرد ۲۲/۵ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۲۵٪ محلول پاشی) حاصل شد (جدول ۲۸). این نتایج نشان می دهد که محلول پاشی کود اوره در اوایل فصل رشد تاثیر چندانی بر افزایش وزن سنبله نداشته و با افزایش میزان محلول پاشی کود اوره (بر حسب درصد) وزن سنبله نیز افزایش می یابد.

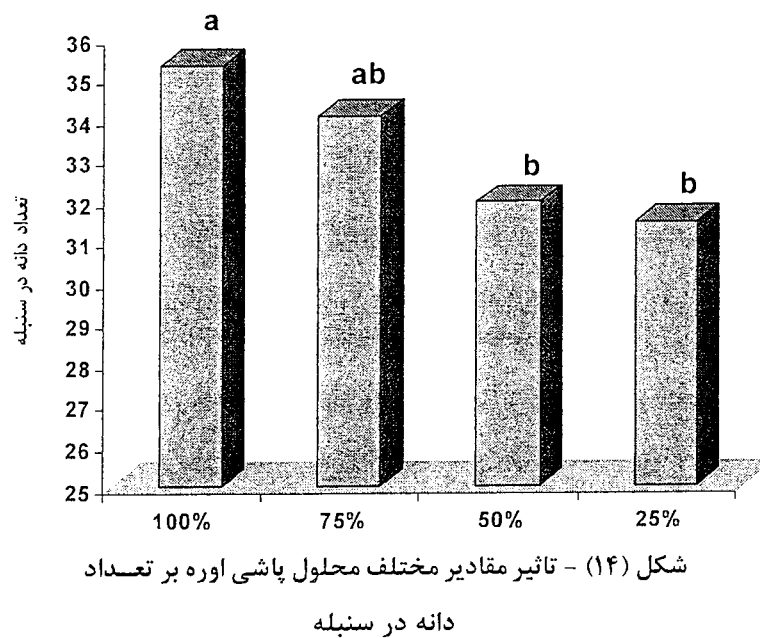
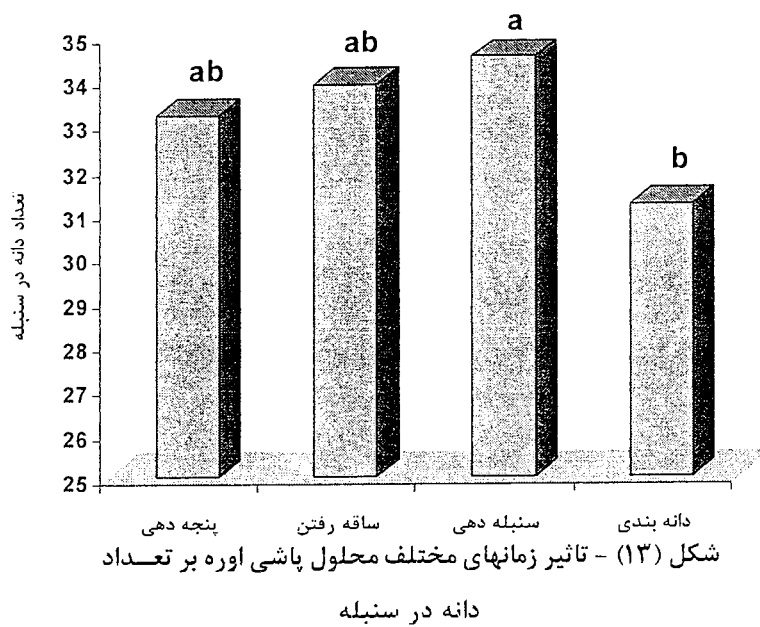
شکل (۱۱) - تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی اوره بر وزن سنبله

شکل (۱۲) - تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی اوره بر وزن سنبله

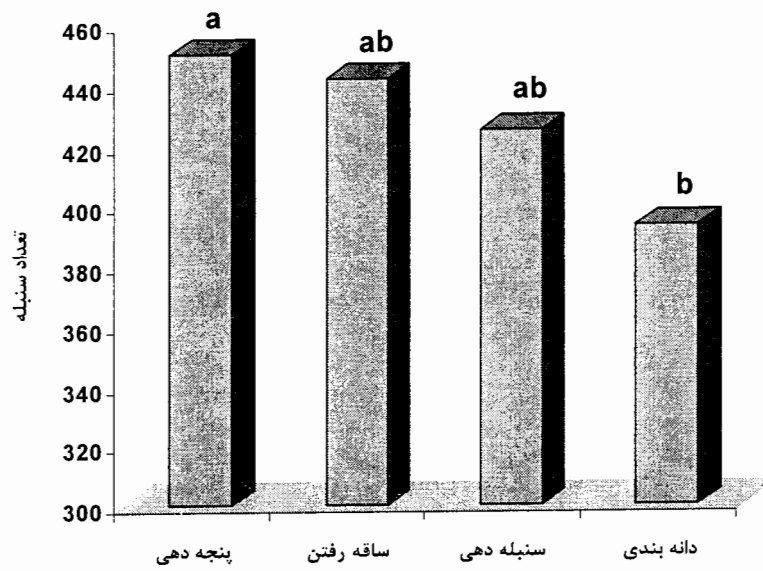
۴-۲-۷- تعداد دانه در سنبله

تعداد دانه در سنبله یکی از اجزای با اهمیت در محاسبه عملکرد دانه است. پتانسیل تولید دانه درون سنبله در زمان گلدهی تعیین می شود. پتانسیل تولید دانه در سنبله در ارقام مختلف، متفاوت بوده و در مرحله گلدهی به شدت تحت تاثیر عوامل محیطی قرار می گیرد. نتایج حاصل از تجزیه واریانس تاثیر محلول پاشی کود اوره در مراحل مختلف رشد بر تعداد دانه در سنبله معنی دار بود. به طوریکه بیشترین تعداد دانه در سنبله مربوط به محلول پاشی کود اوره در مرحله ظهور سنبله و معادل ۳۵ دانه بود (شکل ۱۳). بعد از مرحله سنبله دهی، بیشترین مرحله ای که بر تعداد دانه در سنبله تاثیر گذار بوده، مرحله ساقه رفتن می باشد. نتایج این بررسی نشان داد که تاثیر کاربرد مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر تعداد دانه در سنبله معنی دار بود. به طوریکه حداکثر تعداد دانه در سنبله از کاربرد ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) و معادل ۳۵ دانه در سنبله بدست آمد (شکل ۱۴). مقایسه میانگین حاصل از محلول پاشی ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار بر تعداد دانه در سنبله با میانگین های حاصل از محلول پاشی کود اوره به مقدار (۲۲/۵ و ۴۵ کیلوگرم در هکتار) اختلاف معنی داری داشت. با کاهش میزان محلول پاشی کود اوره، تعداد دانه در سنبله نیز کاهش پیدا کرد. اثر متقابل این دو عامل بر تعداد دانه در سنبله نشان داد که بیشترین تاثیر محلول پاشی کود اوره از کاربرد ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) در مرحله سنبله دهی معادل ۳۷ دانه در سنبله و با کاربرد ۲۲/۵ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۲۵٪ محلول پاشی) در مرحله دانه بندی کمترین تعداد دانه در سنبله حاصل شد (جدول ۲۹). ساراندون و جیانی بلی (۱۹۹۰) در آزمایشی نشان دادند که محلولپاشی کود اوره در زمان ظهور سنبله موجب افزایش تعداد دانه در سنبله می گردد. نتایج تحقیقات نشان می دهد که کود نیتروژن تعداد دانه در سنبله و تعداد سنبله در متر مربع را افزایش می دهد (Ottman و Pope، ۲۰۰۰). محلول پاشی، تعداد دانه در سنبله را در شرایطی که کمبود نیتروژن وجود دارد افزایش می دهد (Peltonen و همکاران، ۱۹۹۳).

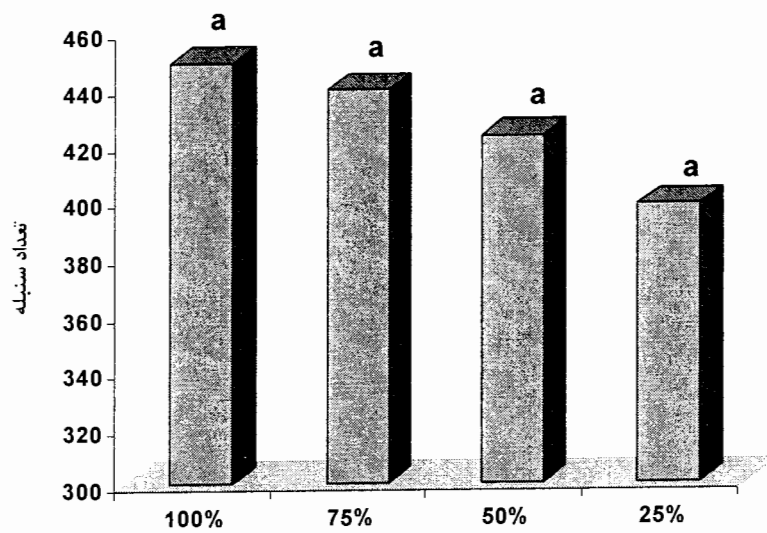

۴-۲-۸- تعداد سنبله :

تعداد سنبله در واحد سطح تحت تاثیر محلول پاشی کود اوره در مراحل مختلف رشد قرار گرفت. نتایج حاصل از تجزیه واریانس تاثیر محلول پاشی کود اوره بر تعداد سنبله در مراحل مختلف رشد نشان داد که بیشترین تاثیر محلول پاشی کود اوره بر تعداد سنبله مربوط به مرحله پنجه زنی معادل با ۴۵۵ سنبله در متر مربع و کمترین تاثیر محلول پاشی اوره مربوط به مرحله دانه بندی معادل با ۳۹۳ سنبله در متر مربع بود (شکل ۱۵). بررسی نتایج حاصل نشان داد که تاثیر کاربرد مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر تعداد سنبله در متر مربع معنی دار نبود. ولیکن حداکثر تعداد سنبله معادل ۴۵۰ سنبله با کاربرد کود اوره به میزان ۹۰ کیلوگرم در هکتار (۱۰۰٪/ محلول پاشی) بدست آمد (شکل ۱۶). با کاهش میزان محلول پاشی کود اوره، تعداد سنبله نیز کاهش یافت. بررسی اثر متقابل بین این دو عامل بر تعداد سنبله مشخص کرد بیشترین تعداد سنبله از محلول پاشی کود اوره در مرحله پنجه زنی و با کاربرد کود اوره به میزان ۹۰ کیلوگرم در هکتار (۱۰۰٪/ محلول پاشی) معادل ۵۴۲ سنبله در متر مربع و کمترین تعداد سنبله معادل ۳۸۶ سنبله در متر مربع در مرحله دانه بندی با کاربرد ۲۲/۵ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۲۵٪/ محلول پاشی) بدست آمد (جدول ۳۰). عابد و همکاران (۲۰۰۱) در آزمایشی اثر محلول پاشی کود اوره را بر روی گندم دوروم بررسی کردند. نتیجه این بررسی نشان داد که تغذیه برگگی کود اوره در اواخر مرحله پنجه زنی باعث افزایش تعداد سنبله در متر مربع، عملکرد ماده خشک، عملکرد دانه و شاخص برداشت گردید. در آزمایشی که توسط گریفیتس و همکاران (۱۹۹۵) انجام شد مشخص شد که محلول پاشی کود اوره در اواخر مرحله پنجه زنی موجب افزایش تعداد پنجه بارور و همچنین در نهایت تعداد سنبله در هر متر مربع می گردد. تعداد سنبله در واحد سطح تابعی از تراکم بوته، بقا پنجه ها و قدرت پنجه زنی می باشد. پتانسیل تولید سنبله توسط یک تعداد پنجه در هر گیاه مشخص می گردد. امروزه محققین سعی می کنند ارقامی دارای ظرفیت پنجه زنی کمتر و پنجه های بارور بیشتر را اصلاح نمایند.

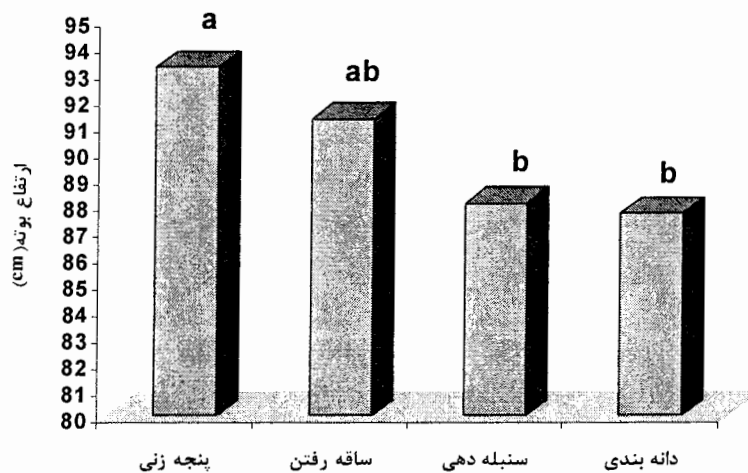
شکل (۱۵) - تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی اوره بر تعداد سنبله

شکل (۱۶) - تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی اوره بر تعداد سنبله

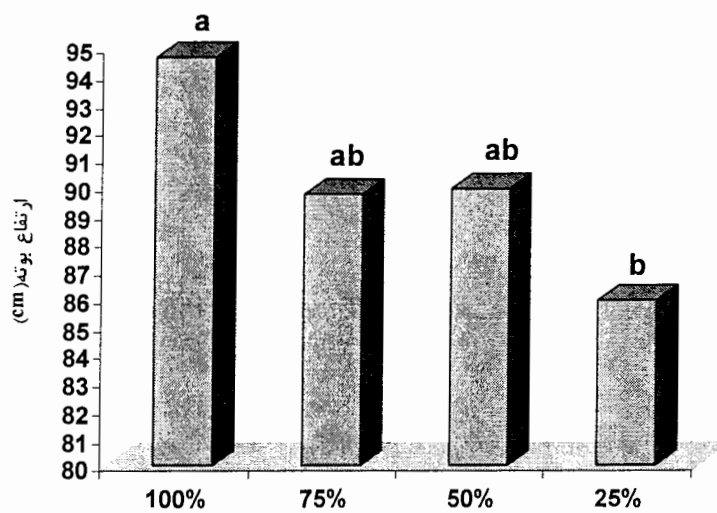
۴-۲-۹- ارتفاع بوته :

ارتفاع در یک رقم تابع عوامل محیط و ژنتیک است. ارتفاع نهایی گیاه معمولاً تحت تاثیر ژنتیک می باشد ولی محیط ارتفاع بوته را تحت تاثیر قرار می دهد. همان طوری که می دانیم ارتفاع بوته جز مهمی در تعیین عملکرد دانه نمی باشد. ولی ارقامی که ارتفاع بوته بلندتری دارند معمولاً عملکرد ماده خشک آنها نیز بیشتر است. در این بررسی ارتفاع بوته بطور معنی داری تحت تاثیر محلول پاشی کود اوره در مراحل رشد قرار گرفت. نتایج حاصل از تجزیه واریانس مربوط به تاثیر محلول پاشی کود اوره در طول مراحل رشد بر ارتفاع بوته نشان داد که بیشترین ارتفاع بوته از محلول پاشی کود اوره در مرحله پنجه زنی معادل $93/2$ سانتی متر بدست آمد (شکل ۱۷). نتایج این بررسی درباره کاربرد مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر ارتفاع بوته نشان داد که با افزایش میزان محلول پاشی کود اوره، ارتفاع بوته افزایش یافت. بیشترین ارتفاع بوته معادل $94/62$ سانتی متر از محلول پاشی کود اوره به میزان 90 کیلوگرم در هکتار (100% محلولپاشی) و کمترین ارتفاع معادل $85/96$ سانتی متر مربوط به محلول پاشی کود اوره به میزان $22/5$ کیلوگرم در هکتار (25% محلول پاشی) بود (شکل ۱۸). اثرات متقابل دو عامل فوق بر ارتفاع بوته معنی دار بود. بطوریکه حداکثر ارتفاع بوته $104/2$ سانتی متر مربوط به محلول پاشی کود اوره به میزان 90 کیلوگرم در هکتار (100% محلول پاشی) در مرحله پنجه زنی و حداقل ارتفاع معادل $83/6$ سانتی متر مربوط به محلول پاشی کود اوره به میزان $22/5$ کیلوگرم در هکتار (25% محلول پاشی) در مرحله دانه بندی بود (جدول ۳۱). بررسیهای انجام شده توسط فابینی و همکاران (۱۹۵۷) نشان داد که ارتفاع بوته در تیمارهای که تحت تاثیر تغذیه برگی اوره قرار داشتند بطور معنی داری افزایش یافت.

شکل (۱۷) - تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی اوره بر ارتفاع

بوته

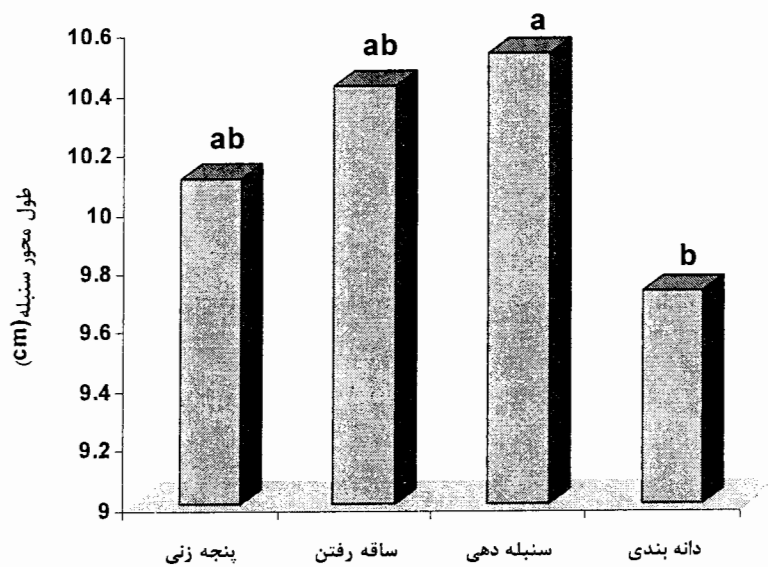

شکل (۱۸) - تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی اوره بر ارتفاع

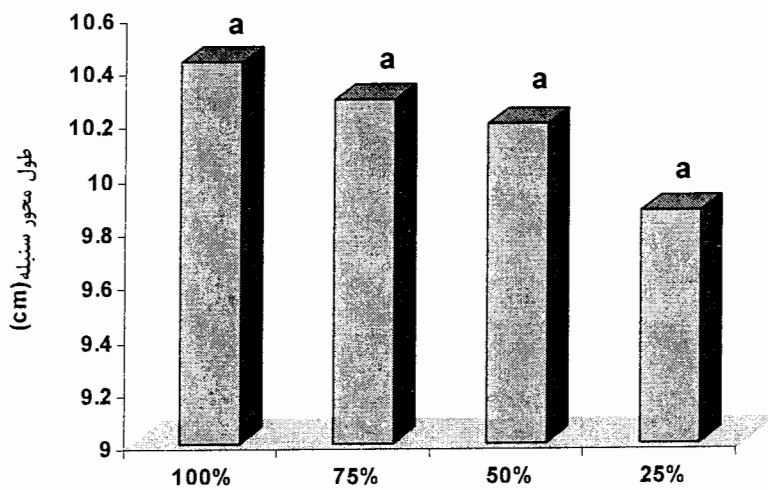
بوته

۴-۲-۱۰- طول محور سنبله

یکی از صفات ظاهری در غلات طول محور سنبله است. این صفت تحت تاثیر توارث بوده و تاثیر چندانی بر عملکرد ندارد. طول محور سنبله درصد کمی از مواد غذایی دانه را تامین می کند و می تواند در تولید دانه اهمیت داشته باشد. نتایج این بررسی نشان داد که بیشترین تاثیر محلولپاشی کود اوره بر طول محور سنبله در مرحله سنبله دهی بوده است (شکل ۱۹). میانگین حاصل از محلول پاشی کود اوره در مرحله ظهور سنبله در مقایسه با میانگین حاصل از محلول پاشی کود اوره در مرحله دانه بندی اختلاف معنی داری را نشان داد. نتایج حاصل از تجزیه واریانس مربوط به تاثیر محلول پاشی کود اوره در مراحل مختلف رشد نشان داد که حداکثر طول محور سنبله مربوط به محلول پاشی کود اوره در مرحله ظهور سنبله معادل $10/52$ سانتی متر و حداقل آن هم مربوط به محلول پاشی کود اوره در مرحله دانه بندی معادل $9/7$ سانتی متر بود (شکل ۱۹). تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره بر طول محور سنبله معنی دار نبود (شکل ۲۰). با کاهش مقدار محلول پاشی کود اوره، طول محور سنبله یک روند کاهشی داشت. به طوریکه با کاربرد کود اوره به میزان $22/5$ کیلوگرم در هکتار (25% محلول پاشی) طول محور سنبله معادل $9/8$ سانتی متر بود. اثر متقابل دو عامل مورد بررسی بر طول محور سنبله معنی دار نبود. حداکثر طول محور سنبله مربوط به تاثیر محلول پاشی کود اوره به میزان 90 کیلوگرم در هکتار (100% محلول پاشی) در مرحله ظهور سنبله معادل $10/95$ سانتی متر و حداقل طول محور سنبله نیز از کاربرد $22/5$ کیلوگرم کود اوره در هکتار (25% محلولپاشی) در مرحله دانه بندی معادل $9/2$ سانتی متر بدست آمد (جدول ۳۲).

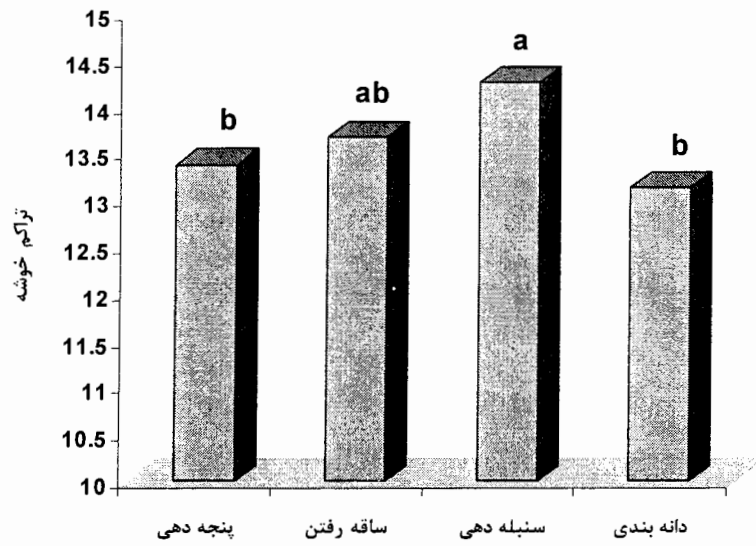
شکل (۱۹) - تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی اوره بر طول محور سنبله

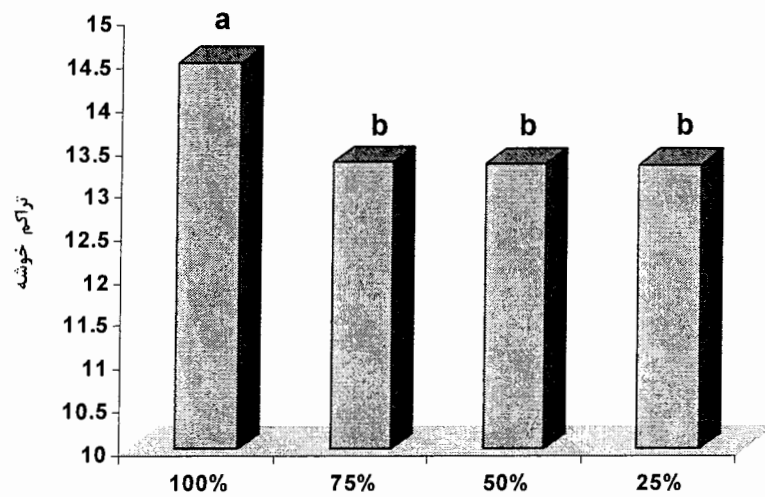
شکل (۲۰) - تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی اوره بر طول محور سنبله

۴-۲-۱۱- تراکم سنبله :

تراکم سنبله جز صفاتی محسوب می گردد که کمتر تحت تاثیر شرایط محیطی قرار می گیرد. این صفت معمولا ژنتیکی است. نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد بیشترین تاثیر محلول پاشی کود اوره بر تراکم خوشه در مرحله ظهور سنبله بود (شکل ۲۱). کاربرد ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) در مقایسه با سایر سطوح کود اوره بطور معنی داری سبب افزایش تراکم سنبله گردید. با کاهش میزان محلول پاشی، تراکم خوشه در متر مربع نیز کاهش یافت (شکل ۲۲). اثر متقابل این دو عامل بر تراکم سنبله معنی دار نبود. بیشترین تاثیر محلول پاشی کود اوره بر تراکم سنبله در مرحله ظهور سنبله و با کاربرد کود اوره به میزان ۹۰ کیلوگرم در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) بود (جدول ۳۳).

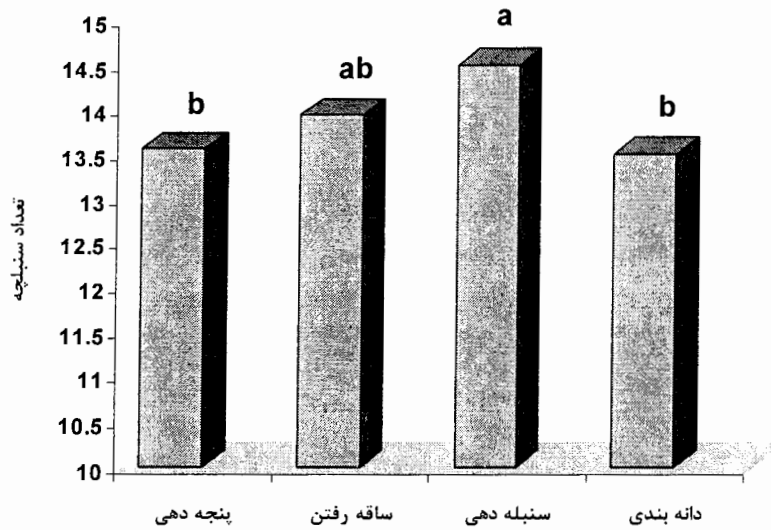
شکل (۲۱) - تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی اوره بر تراکم خوشه

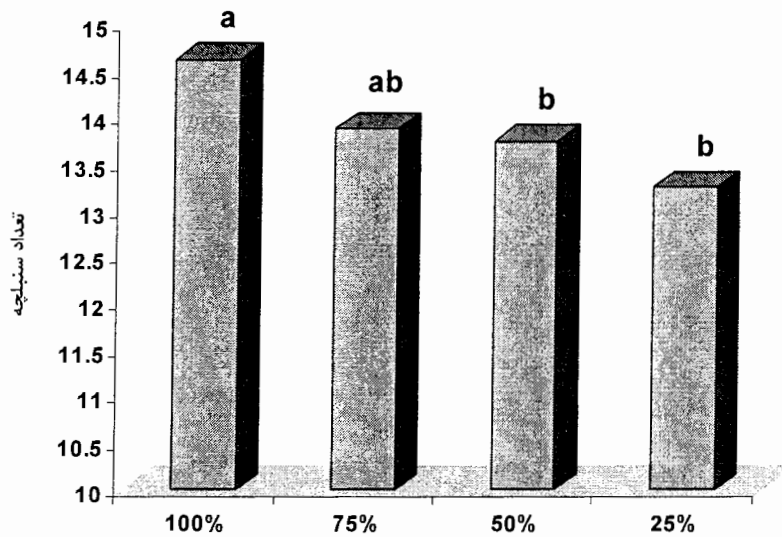
شکل (۲۲) - تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی اوره بر تراکم خوشه

۴-۲-۱۲- تعداد سنبلچه :

نتایج حاصله از این بررسی نشان داد که بیشترین تاثیر محلول پاشی کود اوره بر تعداد سنبلچه در مرحله ظهور سنبله بود. بطوری که میانگین حاصل از محلول پاشی کود اوره بر تعداد سنبلچه در این مرحله با میانگین های حاصل از سایر مراحل رشدی مورد بررسی (پنجه زنی و دانه بندی) اختلاف معنی داری را نشان داد (شکل ۲۳). نتایج این بررسی نشان داد کاربرد ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار در مقایسه با سایر مقادیر محلول پاشی کود اوره (۴۵ و ۲۲/۵ کیلوگرم در هکتار) اختلاف معنی داری داشت. به طوریکه حداکثر تعداد سنبلچه مربوط به کاربرد ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) بود (شکل ۲۴). اثر متقابل دو عامل مورد نظر بر تعداد سنبلچه معنی دار بود. نشان داد بیشترین تاثیر بر تعداد سنبله از کاربرد ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) در مرحله ظهور سنبله بوده است (جدول ۳۴).

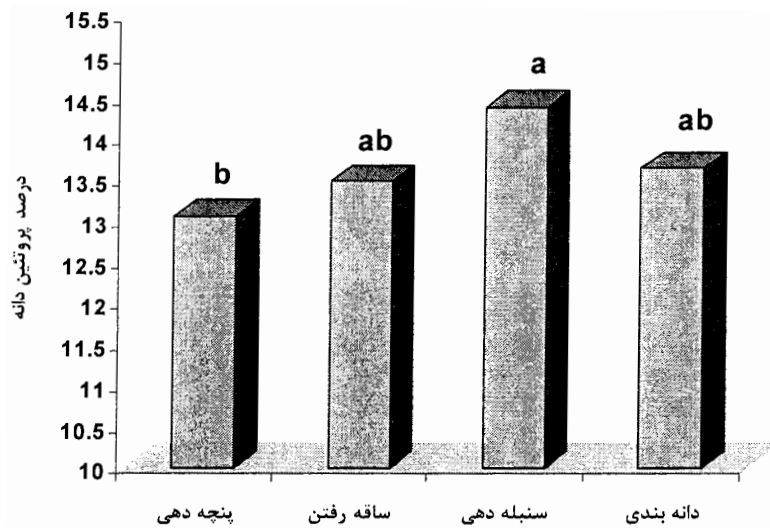
شکل (۲۳) - تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی اوره بر تعداد سنبلچه

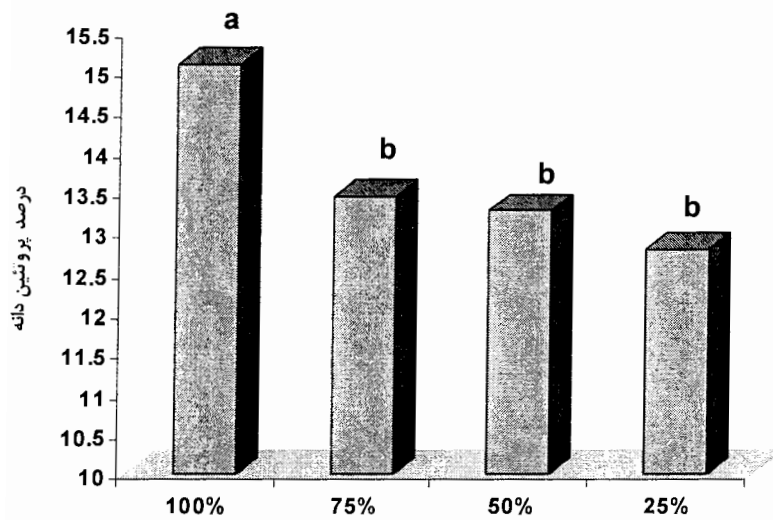
شکل (۲۴) - تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی اوره بر تعداد سنبلچه

۴-۲-۱۳- درصد پروتئین دانه :

تاثیر محلول پاشی کود اوره در مراحل مختلف رشد بر درصد پروتئین دانه معنی دار بود بطوریکه بیشترین تاثیر محلول پاشی کود اوره بر درصد پروتئین دانه مربوط به مرحله ظهور سنبله بود (شکل ۲۵). نتایج نشان داد که میانگین حاصل از کاربرد ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۱۰۰٪/ محلول پاشی) با میانگین های حاصل از سطوح دیگر مقادیر محلول پاشی تفاوت معنی داری داشت (شکل ۲۶). بطوریکه با کاربرد ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار درصد پروتئین دانه افزایش یافت. اثر متقابل این دو عامل بر درصد پروتئین دانه معنی دار بود. بیشترین تاثیر محلول پاشی کود اوره بر درصد پروتئین دانه در مرحله ظهور سنبله و با کاربرد ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۱۰۰٪/ محلول پاشی) و کمترین مقدار پروتئین با کاربرد کود اوره به میزان ۲۲/۵ کیلوگرم در هکتار (۲۵٪/ محلول پاشی) در مرحله پنجه زنی بدست آمد (جدول ۳۵). فاینی و همکاران (۱۹۵۷) نیز مشاهده کردند که قسمت عمده افزایش پروتئین دانه زمانی اتفاق می افتد که محلول پاشی کود اوره در مرحله ظهور سنبله انجام شود. به طوری که مقدار پروتئین دانه ۲ تا ۵ درصد افزایش یافت و باعث افزایش مقدار گلوتن گردید. استفاده از محلول پاشی کود اوره در مراحل مختلف رشد گندم رقم سرداری، میزان نیتروژن و در نتیجه غلظت پروتئین دانه را افزایش داد (فیضی اصل و ولی زاده، ۱۳۸۳). وارگا و سانجاک (۲۰۰۵) اظهار داشتند که افزایش میزان پروتئین دانه نشانگر بالاتر رفتن کیفیت خمیر حاصله از آرد گندم محلول پاشی شده می باشد. گودینک و دیویس (۱۹۹۲) نشان دادند که محلول پاشی کود اوره در مرحله ظهور سنبله و بعد از آن فواید زیادی نسبت به کاربرد آن در خاک در جهت افزایش درصد پروتئین دانه و کیفیت پخت نان گندم دارد. در آزمایشی توسط پلتونن (۱۹۹۳) اثر محلول پاشی کود اوره در مرحله سنبله دهی بر درصد پروتئین دانه، عملکرد دانه و سختی دانه ده ژنوتیپ گندم مورد بررسی قرار گرفت. اثر متقابل نیتروژن و ژنوتیپ در مورد سه صفت فوق معنی دار بود. کاربرد اوره در مقایسه با شاهد که در آن نیتروژن مصرف نشده بود، باعث افزایش عملکرد دانه گردید. در ضمن درصد پروتئین دانه از ۹ به ۱۲ درصد افزایش یافت. کاربرد برگی اوره به تنهایی موجب افزایش عملکرد نگردید. اتمان و پوپ (۲۰۰۰) گزارش کردند که استفاده از ۶۷ کیلوگرم کود نیتروژن در هکتار در مرحله گرده افشانی باعث افزایش مقدار پروتئین دانه از ۱۱ به ۱۴ درصد می شود. این نتایج مطابق با نتایج حاصل از این تحقیق می باشد.

شکل (۲۵) - تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی اوره بر درصد پروتئین دانه

شکل (۲۶) - تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی اوره بر درصد پروتئین دانه

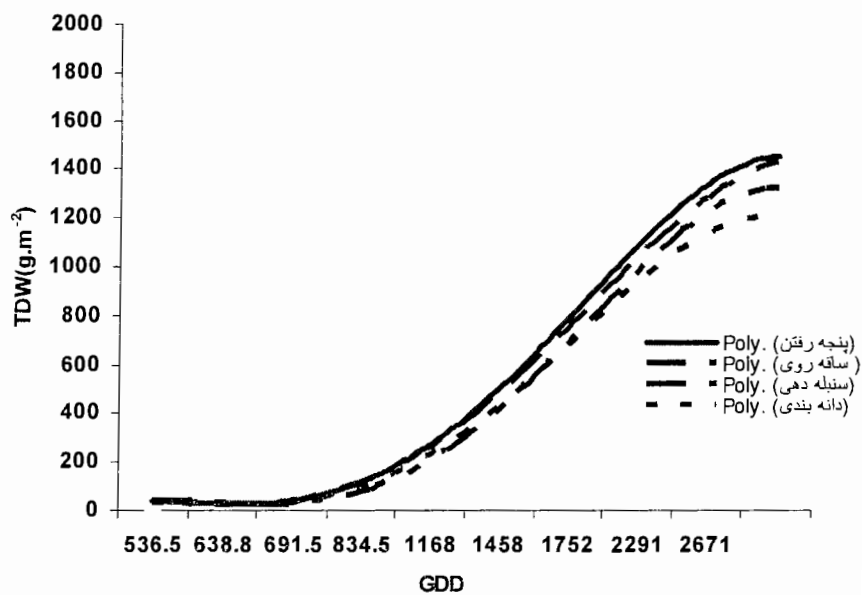
۴-۳- آنالیزهای رشد

۴-۳-۱- وزن خشک کل بوته TDW^۱

عملکرد کل ماده خشک نتیجه کارایی محصولات زراعی از نظر استفاده از تشعخ خورشید در طول فصل رویشی است. الگوی رشد در طی یک سال از تابع رشد که موسوم به منحنی سیگموئیدی است تبعیت می کند. الگوی تجمعی سیگموئیدی ماده خشک نمایانگر رشد تمام اندامها، اعضا، بافتها و حتی اجزای سلول است. منحنی S شکل از سرعت های مختلف رشد در طول سیکل زندگی گیاه زراعی نتیجه می شود. برای مثال رشد گیاهچه ها آهسته بوده و معمولاً وزن ماده خشک در طی یک دوره کوتاه یک یا دو هفته ای کاهش می یابد. به دنبال این مرحله دوره ای از رشد تصاعدی آغاز می شود. این مرحله تصاعدی در جامعه گیاهی محصولات زراعی، نسبتاً کوتاه است. به دنبال آن مرحله رشد خطی آغاز می شود که در طی آن ماده خشک با سرعت ثابتی افزایش می یابد و برای یک دوره نسبتاً طولانی ادامه دارد.

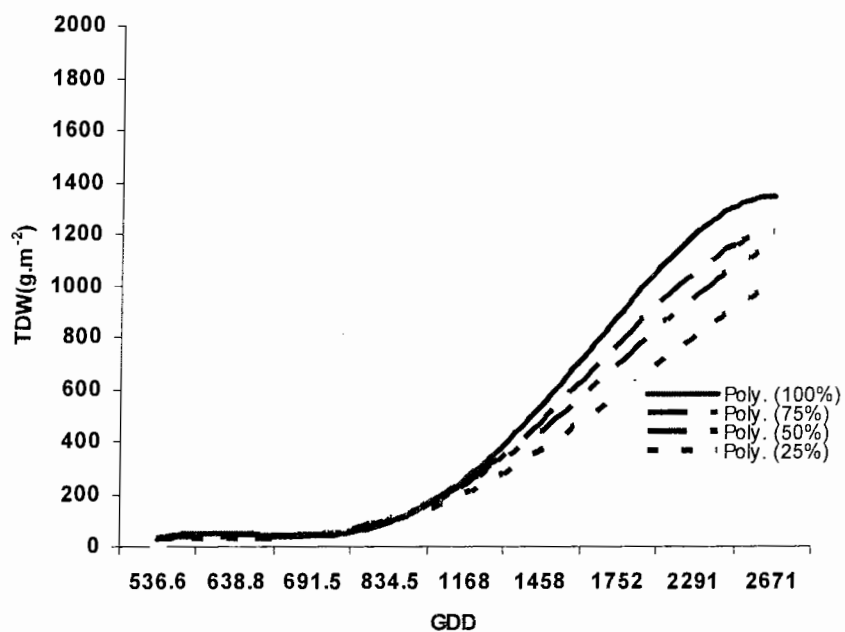
شکل (۲۷) نشان می دهد که منحنی وزن خشک کل بوته در تیمارهای محلول پاشی از منحنی سیگموئیدی تبعیت می کند. مرحله رشد بطئی در این گیاه تا رسیدن به ۷۰۰ GDD ادامه داشت، مراحل تصاعدی با دریافت ۱۵۰۰ GDD شروع شد و در ۲۳۰۰ GDD حداکثر وزن خشک کل بوته حاصل شد و پس از آن با افزایش GDD، وزن خشک کل بوته ثابت ماند. بر اساس نتایج حاصله بیشترین و کمترین وزن خشک بوته در آخرین مرحله نمونه برداری مربوط به محلول پاشی کود اوره در مراحل مختلف رشد، به ترتیب پنجه زنی و پر شدن دانه بود. همچنین تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی بر منحنی تغییرات وزن خشک بوته حاکی از آن است که با افزایش مقدار محلول پاشی، وزن خشک بوته افزایش می یابد (شکل ۲۸). حداکثر وزن خشک بوته مربوط به کاربرد ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۱۰۰٪ محلول پاشی) و حداقل وزن خشک بوته مربوط به کاربرد ۲۲/۵ کیلوگرم کود اوره در هکتار (۲۵٪ محلول پاشی) می باشد.

۱. Total Dry weight

شکل (۲۷) - تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی اوره در طول فصل رشد

بر منحنی تغییرات TDW

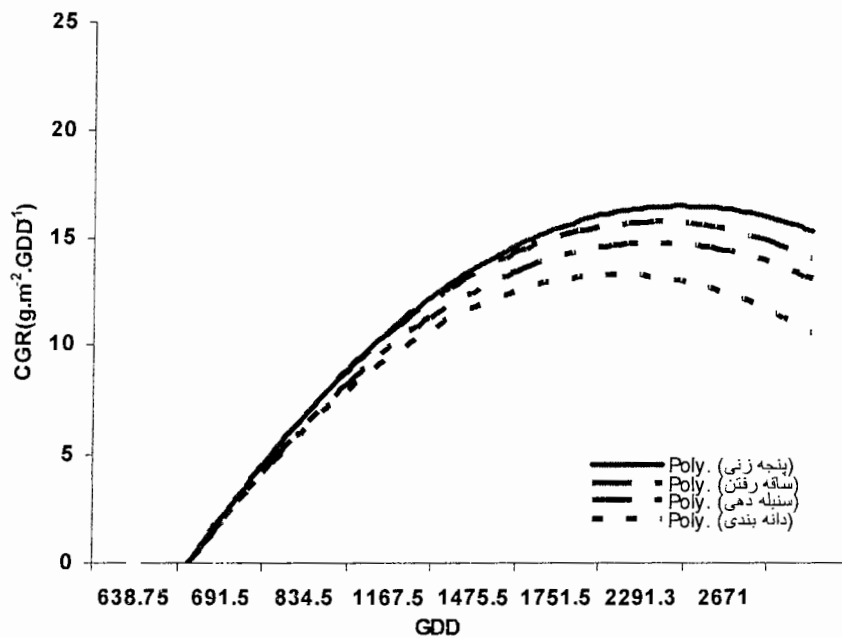
شکل (۲۸) - تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی اوره در طول فصل رشد

بر منحنی تغییرات TDW

۴-۳-۲- سرعت رشد محصول CGR^۱

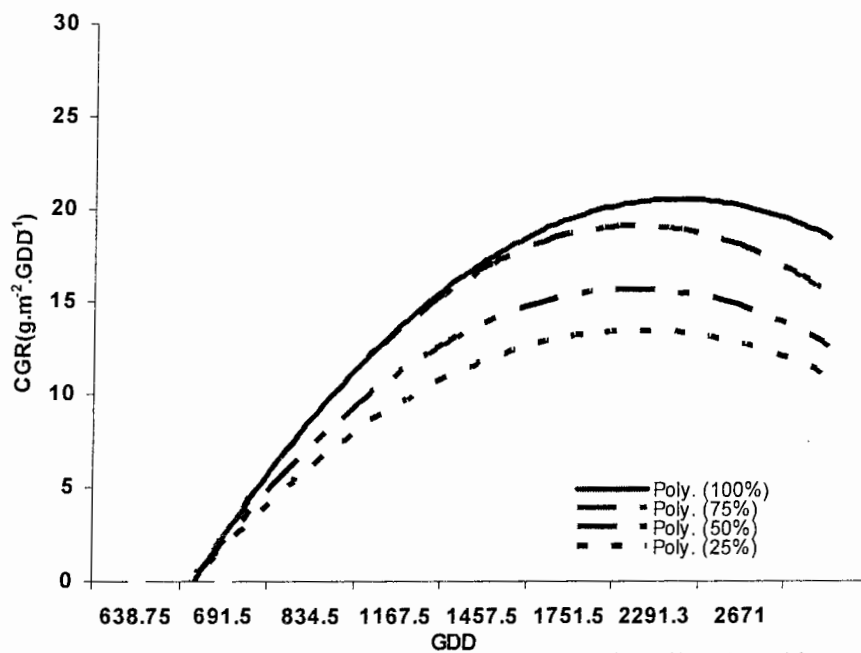
سرعت رشد محصول معادل افزایش وزن خشک گیاه در واحد سطح زمین در واحد زمان است و به طور وسیعی در تجزیه و تحلیل رشد محصولات به کار گرفته می شود. مقدار CGR برای گیاهان زراعی C_۳ معادل ۲۰ گرم در متر مربع در روز و برای گیاهان C_۴ معادل ۳۰ گرم در متر مربع در روز در نظر گرفته می شود. بررسی منحنی روند تغییرات CGR در طول فصل رشد حاکی از آن است که اعمال محلول پاشی کود اوره در زمانهای مختلف رشد بر مقدار CGR موثر بوده است. حداکثر مقدار CGR مربوط به اعمال محلول پاشی کود اوره در مرحله پنجه زنی و حداقل مقدار CGR مربوط به اعمال محلول پاشی در مرحله پر شدن دانه بود (شکل ۲۹). حداکثر مقدار CGR در تمام تیمارها با دریافت ۲۰۰۰ GDD حاصل شد. بررسی نتایج بدست آمده نشان داد که با افزایش میزان محلول پاشی کود اوره در هکتار مقدار CGR افزایش یافت. به طوری که بیشترین و کمترین CGR به ترتیب مربوط به محلول پاشی کود اوره به میزان ۹۰ و ۲۲/۵ کیلوگرم کود اوره در هکتار معادل (۱۰۰٪ و ۲۵٪ مصرف باقی مانده اوره) می باشد (شکل ۳۰).

۱. Crop Growth Rate

شکل (۲۹) - تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی اوره در طول فصل رشد

بر منحنی تغییرات CGR

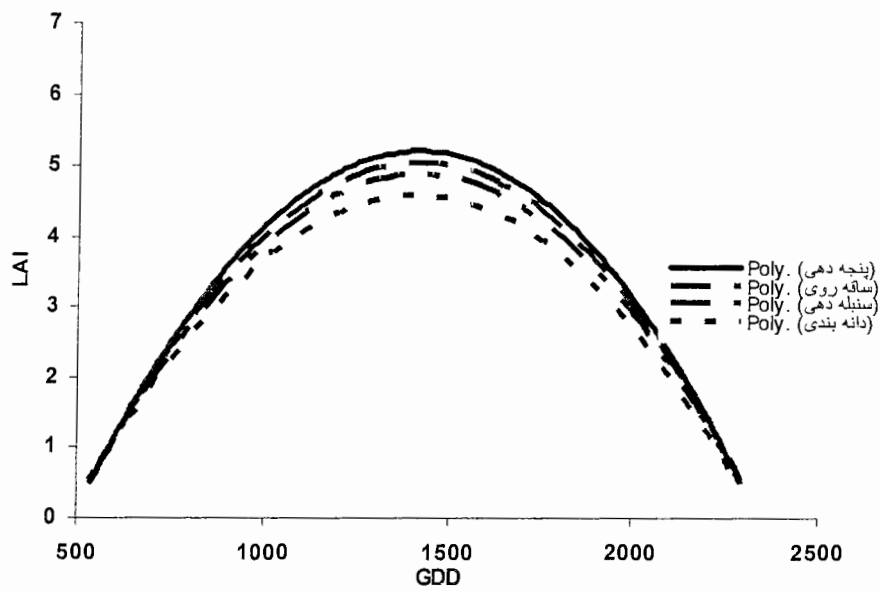
شکل (۳۰) - تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی اوره در طول فصل رشد بر

منحنی تغییرات CGR

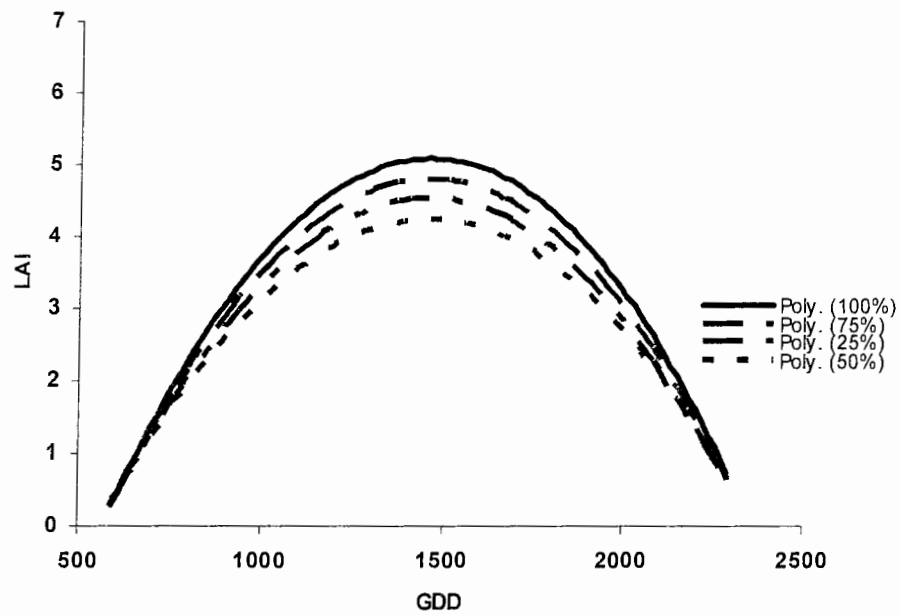
۴-۳-۳- شاخص سطح برگ LAI^۱

شاخص سطح برگ بیان کننده سطح برگ به سطح زمین اشغال شده توسط محصول است. LAI یک مساوی یک واحد از مساحت سطح برگ در واحد سطح زمین است. برای تولید حداکثر ماده خشک برای اغلب محصولات کشاورزی، LAI مساوی ۳-۵ لازم است. نتایج حاصل از این بررسی نشان می دهد که مقدار LAI با گذشت زمان سیر صعودی داشته، با دریافت ۱۵۰۰GDD به حداکثر مقدار خود رسیده و سپس با پیشرفت فصل رشد کاهش یافت. حداکثر و حداقل تاثیر محلول پاشی کود اوره بر منحنی روند تغییرات LAI در طول فصل رشد مربوط به مرحله پنجه زنی و پر شدن دانه بود. با تاخیر در زمان محلول پاشی کود اوره، تاثیر محلول پاشی بر LAI کاهش می یابد (شکل ۳۱). حداکثر LAI معادل ۵، با کاربرد ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار (معادل ۱۰۰٪ محلول پاشی) حاصل شد. این نتیجه بیان می کند که با کاهش میزان محلول پاشی کود اوره در هکتار، منحنی تغییرات شاخص سطح برگ کاهش می یابد (شکل ۳۲).

۱. Leaf Area Index

شکل (۳۱) - تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی اوره در طول فصل رشد
بر منحنی تغییرات LAI

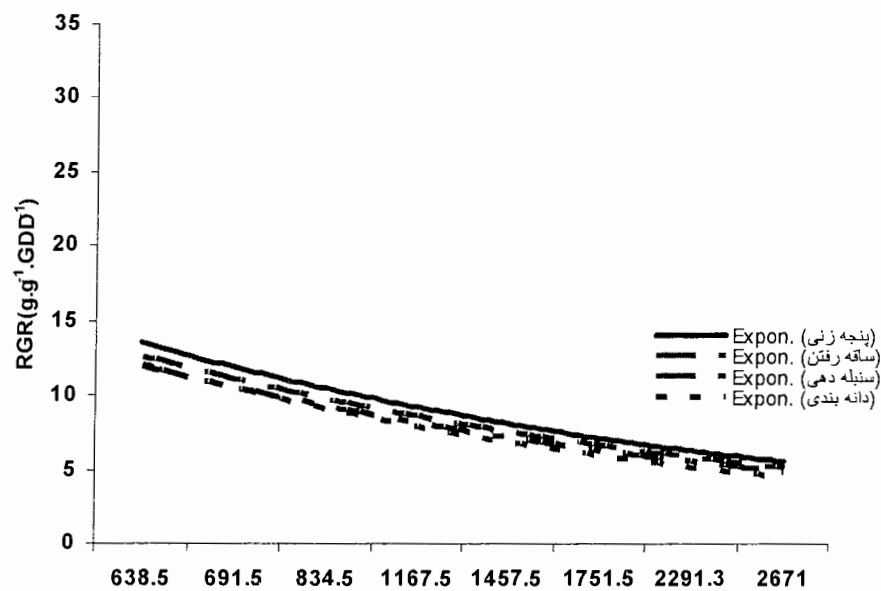

شکل (۳۲) - تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی اوره در طول فصل رشد بر
منحنی تغییرات LAI

۴-۳-۴- سرعت رشد نسبی RGR^۱:

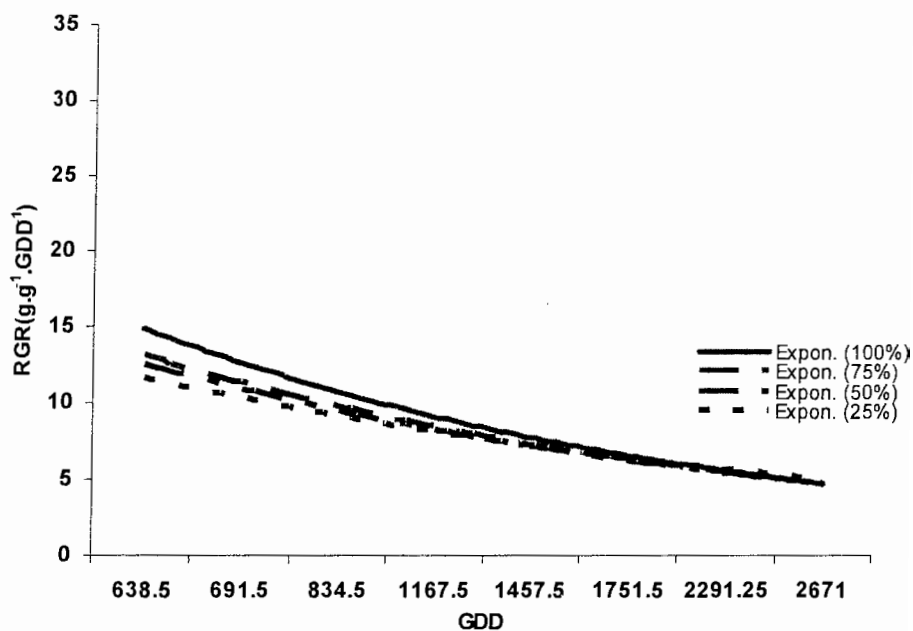
سرعت رشد نسبی بیان کننده وزن خشک اضافه شده نسبت به وزن قبلی در فاصله زمانی مشخص است. RGR گیاهان زراعی درست بعد از جوانه زنی معمولاً به کندی آغاز شده متعاقب آن به سرعت بالا رفته و سپس کند می شود. بررسی منحنی روند تغییرات RGR در طول فصل رشد حاکی از آن است که تیمار محلول پاشی کود اوره در زمانهای مختلف رشد بر مقدار RGR تاثیر داشته است. حداکثر و حداقل مقدار RGR از اعمال محلول پاشی کود اوره در مرحله پنجه زنی و پر شدن دانه می باشد (شکل ۳۳). همچنین نتایج این بررسی نشان داد که با افزایش میزان محلول پاشی کود اوره RGR افزایش می یابد. به طوری که بیشترین و کمترین RGR به ترتیب از محلول پاشی کود اوره به میزان ۹۰ و ۲۲/۵ کیلوگرم در هکتار معادل (۱۰۰٪ و ۲۵٪ محلول پاشی کود اوره باقی مانده) می باشد (شکل ۳۴).

۱. Relative Growth Rate

شکل (۳۳) - تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی کود اوره در طول فصل

رشد بر منحنی تغییرات RGR

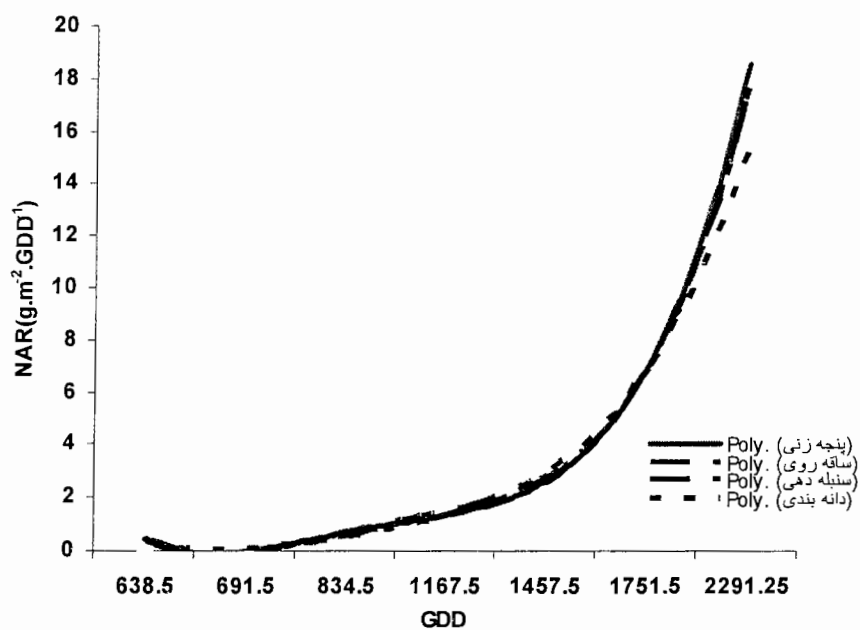
شکل (۳۴) - تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره در طول فصل

رشد بر منحنی تغییرات RGR

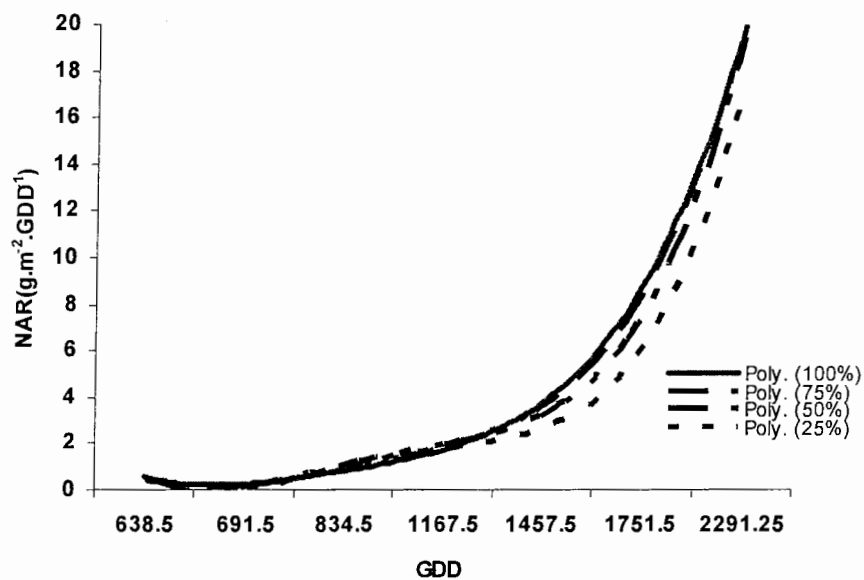
۴-۳-۵- سرعت اسیمیلاسیون خالص (NAR)^۱

سرعت اسیمیلاسیون خالص عبارت از مقدار ماده فتوسنتزی ساخته شده در واحد سطح برگ در واحد زمان است. از آنجائیکه برگ عمده ترین اندام فتوسنتز کننده گیاه می باشد. لذا بیان رشد براساس سطح برگ مطلوب تر است. تاثیر زمانهای مختلف محلولپاشی کود اوره بر منحنی روند تغییرات NAR نشان داد که حداکثر و حداقل NAR، مربوط به محلولپاشی کود اوره در مرحله پنجه زنی و دانه بندی بوده است (شکل ۳۵). که البته این اختلافات بسیار اندک بود. نتایج این بررسی نشان داد که با افزایش میزان محلولپاشی کود اوره NAR به میزان کمی تحت تاثیر قرار می گیرد به طوری که حداکثر و حداقل میزان NAR به ترتیب مربوط به کاربرد ۹۰ و ۲۲/۵ کیلوگرم کود اوره در هکتار معادل (۱۰۰٪ و ۲۵٪ محلول پاشی) می باشد (شکل ۳۶).

۱. Net Assimilation Rate

شکل (۳۵) - تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی اوره در طول فصل رشد بر منحنی تغییرات NAR

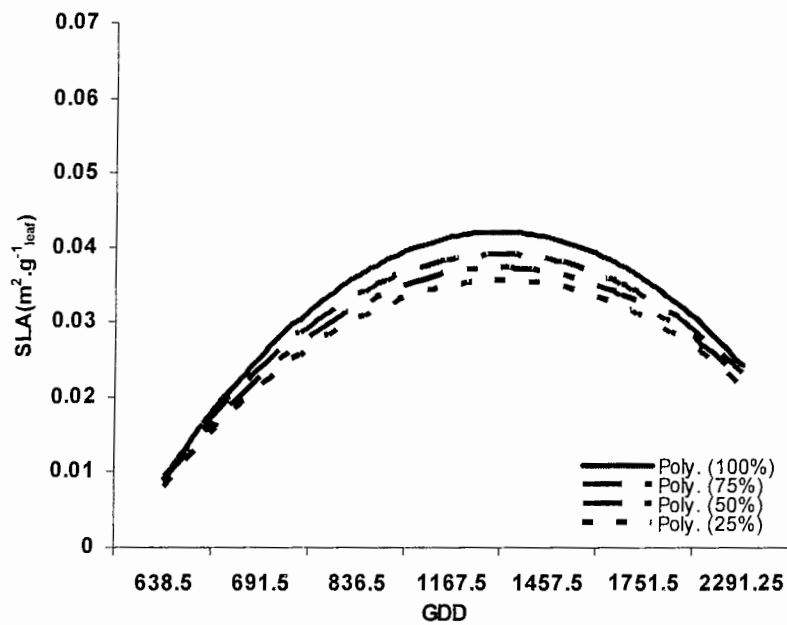

شکل (۳۶) - تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره در طول فصل رشد بر منحنی تغییرات NAR

۴-۳-۶- سطح ویژه برگ SLA^۱

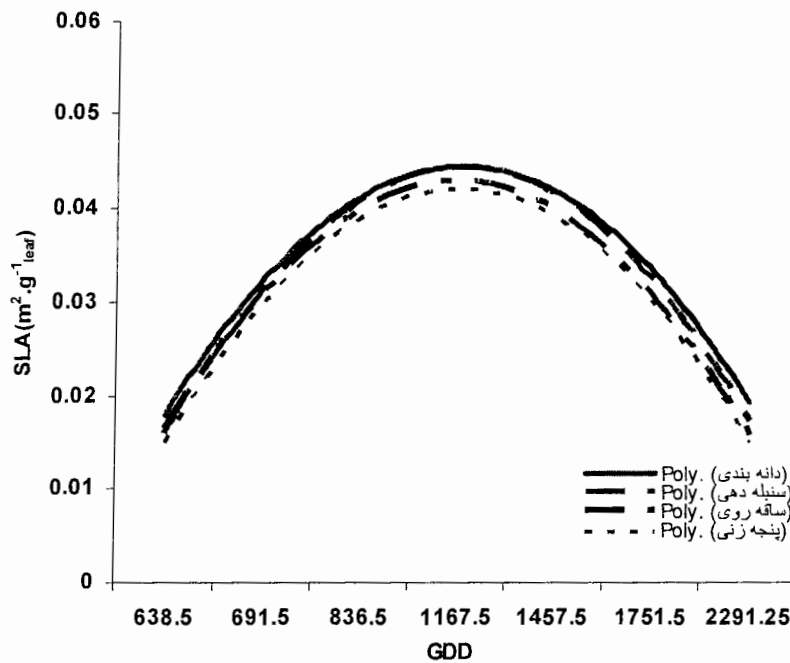
شاخصی از ظرافت برگ است و عبارتند از نسبت بین سطح برگ به کل وزن خشک همان برگ در گیاه. نتایج این آزمایش نشان داد که حداکثر SLA در کلیه تیمارها با دریافت ۱۱۶۷GDD حاصل شد. همچنین نتایج حاکی از آن است که محلول پاشی کود اوره در مرحله دانه بندی بیشترین تاثیر را بر سطح ویژه برگ داشته است (شکل ۳۷). حداکثر و حداقل SLA با کاربرد ۹۰ کیلوگرم و ۲۲/۵ کیلوگرم کود اوره درهکتار معادل (۱۰۰٪ و ۲۵٪ محلول پاشی) بدست آمده (شکل ۳۸).

۱. Specific Leaf Area

شکل (۳۸) - تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی اوره در طول فصل رشد بر

منحنی تغییرات SLA

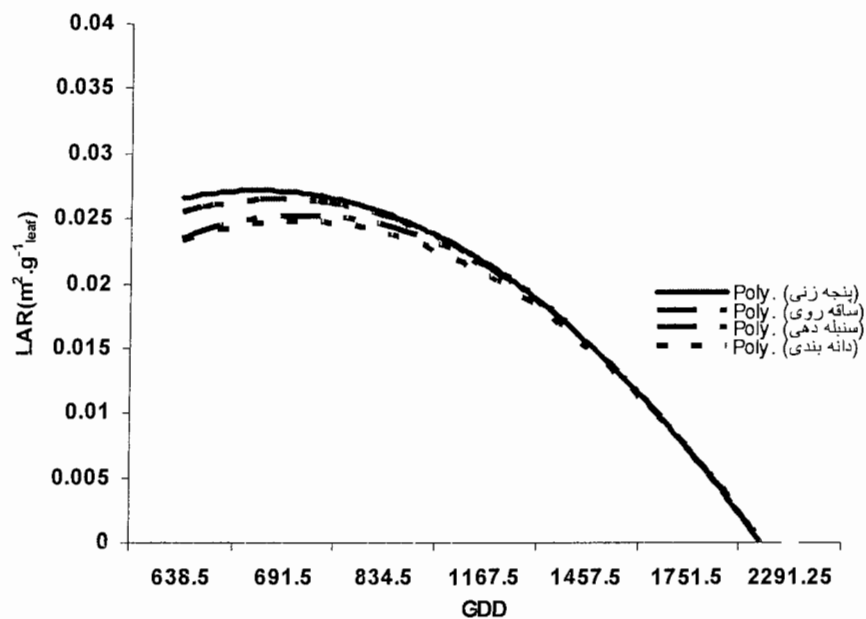
شکل (۳۷) - تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی اوره در طول فصل رشد

بر منحنی تغییرات SLA

۴-۳-۷- نسبت سطح برگ LAR^۱

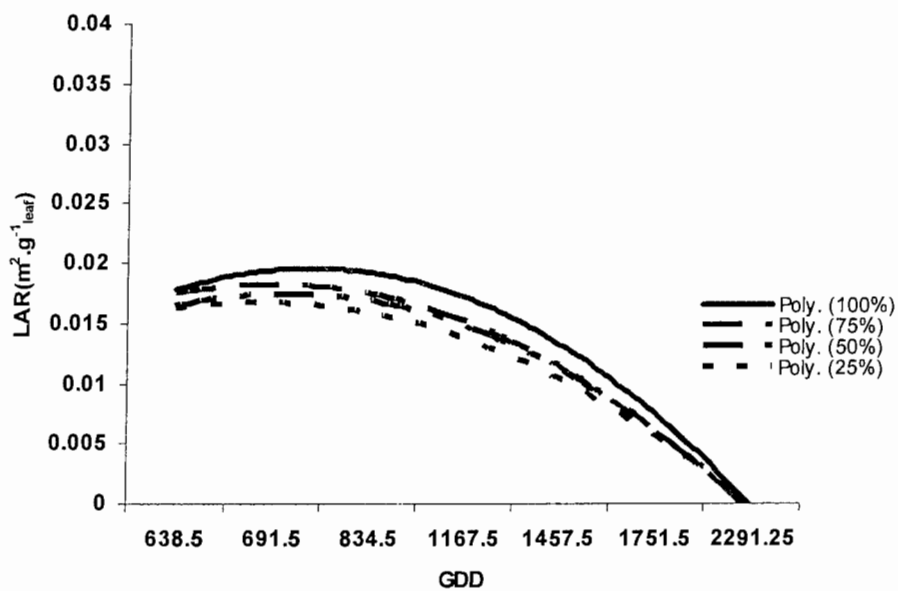
نسبت سطح برگ بیان کننده نسبت بین سطح پهنک یا بافت‌های فتوسنتز به وزن کل گیاه است. LAR نشان دهنده پر برگی گیاه است. نتایج این آزمایش نشان داد که LAR در تمام تیمارها با دریافت ۷۰۰ درجه روز رشد به حداکثر میزان خود می‌رسد. همچنین نتایج حاکی از آن است که حداکثر و حداقل LAR از محلول پاشی کود اوره در مرحله پنجه زنی و دانه بندی بدست آمد (شکل ۳۹). محلول پاشی کود اوره در مرحله ساقه رفتن نسبت به مرحله ظهور سنبله تاثیر بیشتری بر منحنی روند تغییرات LAR داشت. همچنین با افزایش مقادیر مختلف محلول پاشی کود اوره در هکتار نسبت سطح برگ LAR افزایش یافت. به طوری که با کاربرد ۹۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار (معادل ۱۰۰٪ محلول پاشی) بیشترین LAR حاصل شد. به عبارت دیگر دسترسی بیشتر به نیتروژن می‌تواند سبب افزایش پهنک برگ می‌گردد (شکل ۴۰).

۱. Leaf Area Ratio

شکل (۳۹) - تاثیر زمانهای مختلف محلول پاشی اووره در طول فصل رشد

بر منحنی تغییرات LAR

شکل (۴۰) - تاثیر مقادیر مختلف محلول پاشی کود اووره در طول فصل

رشد بر منحنی تغییرات LAR

۴-۴ - نتیجه گیری

۱. این آزمایش نشان داد که با افزایش در میزان محلول پاشی کود اوره در هکتار ، عملکرد ماده خشک نیز افزایش می یابد.
۲. نتایج نشان داد که مهمترین مرحله برای تعیین حداکثر عملکرد دانه، مرحله پرشدن دانه است که محلول پاشی کود اوره تاثیر بسزایی در این مرحله دارد.
۳. با کاهش میزان محلول پاشی کود اوره در هکتار، صفات ظاهری گندم تحت تاثیر قرار می گیرد ، بطوریکه بعنوان نمونه ارتفاع بوته در این شرایط کاهش می یابد.
۴. با محلول پاشی کود اوره در مرحله پنجه زنی، وزن خشک کل بوته به حداکثر میزان خود رسید.
۵. محلول پاشی کود اوره به مقادیر ۹۰ و ۶۷/۵ کیلوگرم در هکتار بیشترین تاثیر را بر درصد پروتئین دانه داشت.
۶. نتایج نشان داد که شاخص سطح برگ به کمبود نیتروژن حساس است و در اثر کمبود کاهش می یابد.
۷. محلول پاشی کود اوره در زمان ظهور سنبله به علت در اختیار داشتن نیتروژن مورد نیاز جهت سنتز پروتئینهای دانه باعث افزایش درصد پروتئین گردید.
۸. در این آزمایش با استفاده از حداکثر میزان محلول پاشی کود اوره با غلظت ۰/۰۵ درصد عملکرد دانه، وزن خشک کل بوته، شاخص سطح برگ افزایش یافت.

۴-۵- پیشنهادات

۱. بررسی اقتصادی ترین روش کود دهی برای استفاده مناسب از مواد غذایی.
۲. بررسی رابطه کاربرد محلول پاشی کود اوره با رشد علفهای هرز و شیوع آفات و امراض در مزرعه.
۳. انجام مطالعات برای بدست آوردن بهترین زمان مصرف کود اوره در شرایط کمبود عناصر غذایی در خاک.
۴. انجام مطالعات برای بدست آوردن بهترین میزان مصرف کود اوره در شرایط کمبود عناصر غذایی در خاک.
۵. اندازه گیری میزان نیتروژن موجود در دانه، سنبله و برگ پرچم.
۶. اندازه گیری درصد کلروفیل موجود در اندامهای سبز گیاه.
۷. بررسی غلظت های متفاوت محلول پاشی برای تعیین درصد سوختگی در کرت های آزمایشی.

فصل پنجم

مناجیح

- ۱- اسدی رحمانی، ه. م. ج. ملکوتی و ک. خاوازی . ۱۳۸۴ . ضرورت تولید کود بیولوژیک . انتشارات سنا . ۹۱ - ۷۹
- ۲- اکبری، غ. د. مظاهری و ع. مختصی بیدگلی. ۱۳۸۴ . بررسی اثرات تراکم کاشت و مقادیر مختلف کود های نیتروژن و پتاس بر عملکرد دانه و اجزای عملکرد ذرت . مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی . سال دوازدهم . شماره ۵ : ۵۳-۴۶
- ۳- امام، ی. ۱۳۸۳ . زراعت غلات . انتشارات دانشگاه شیراز . ۷۶-۷۳
- ۴- بایبوردی، الف. م. ج. ملکوتی و س. سماوات. ۱۳۸۴ . بررسی تاثیر منابع و مقادیر مختلف نیتروژن بر خواص کمی و کیفی دو رقم پیاز . مجله علوم خاک و آب . جلد ۱۹ . شماره ۲ : ۱۹۰ - ۱۸۲
- ۵- حسینی، ی. و م. مفتون. ۱۳۸۴ . تاثیر منبع نیتروژن و میزان روی بر رشد و ترکیب شیمیایی برنج . مجله علوم خاک و آب . جلد ۱۹ . شماره ۲ : ۱۷۲-۱۶۵
- ۶- خلدبرین، ب. و ط. اسلام زاده. ۱۳۸۰ . تغذیه معدنی گیاهان عالی . انتشارات دانشگاه شیراز . ۱۵۵-۱۴۹
- ۷- سالاردینی، ع. الف. و م. مجتهدی . ۱۳۷۲ . اصول تغذیه گیاه . انتشارات دانشگاه تهران . ۳۳۵-۳۳۰
- ۸- عباس دخت، ح. و ح. مروی. ۱۳۸۳ . تاثیر محلول پاشی نیتروژن بر عملکرد و اجزای عملکرد گندم . مجله علوم کشاورزی ایران . جلد ۳۶ . شماره ۶ : ۱۳۳۱ - ۱۳۲۵
- ۹- عیسوند، ح.، ع. احمدی، ع. الف. شاه نجات بوشهری، ل. پوستینی و م. ر. جهانسوز. ۱۳۸۴ . اثر تنش خشکی و زمان بندی مصرف کود نیتروژن بر انتقال مجدد نیتروژن ، کیفیت نانوایی و الگوی نواری پروتئین های ذخیره ای دانه گندم . مجله علوم کشاورزی ایران . جلد ۳۶ . شماره ۶ : ۱۴۹۸-۱۴۸۹

۱۰- فیضی اصل، و. و غ. ولی زاده. ۱۳۸۳. اثر تغذیه برگی اوره در مراحل مختلف رشد بر عملکرد و درصد پروتئین دانه گندم سبلان. مجله علوم خاک و آب. جلد ۱۸. شماره ۱: ۱۱-۱۸

۱۱- فیضی اصل و. و غ. ولی زاده. ۱۳۸۳. بررسی اثر زمان محلول پاشی اوره بر خصوصیات کمی و کیفی دانه گندم سرداری در شرایط دیم. مجله علوم کشاورزی ایران. جلد ۳۵. شماره ۲: ۳۰۱-۳۱۱

۱۲- فیضی اصل، و. و. توشیح، ع. الف طلایی. و. و. بلسون. ۱۳۸۲. بررسی اثرات محلول پاشی در گندم دیم در شمال غرب کشور. مجله علوم خاک ایران.

۱۳- فتحی، ق. ۱۳۷۸. رشد و تغذیه گیاهان زراعی. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. ۴۶-۵۰

۱۴- قاسمی، ع. ک. و م. اصفهانی. ۱۳۸۴. بررسی تاثیر سطوح کود نیتروژن بر عملکرد و اجزای عملکرد ذرت دانه ای در منطقه گیلان. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی ایران. سال دوازدهم. شماره ۵: ۵۵-۶۱

۱۵- قرنجیک، الف. و س. گالشی. ۱۳۸۰. اثر محلول پاشی کود اوره بر عملکرد و اجزای عملکرد دانه دو رقم گندم. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی. سال هشتم. شماره ۲: ۸۷-۹۷

۱۶- کسرائی، ر. ۱۳۷۲. چکیده ای درباره علوم تغذیه گیاهی. انتشارات دانشگاه تبریز. ۱۴۱-۱۵۵

۱۷- ملکوتی، م. ج. و ع. ریاضی همدانی. ۱۳۷۰. حاصلخیزی خاک و کودها. انتشارات دانشگاه تهران. ۴۰۵-۴۱۵

۱۸- ملکوتی، م. ج. ۱۳۸۴. کشاورزی پایدار و افزایش عملکرد با بهینه سازی مصرف کود در ایران. انتشارات سنا. ۱۵۰-۱۶۰

۱۹- ملکوتی، م. ج. و م. نفیسی. ۱۳۷۳. مصرف کود در اراضی زراعی. انتشارات دانشکاه تربیت مدرس. ۴۹-۷۰

۲۰- منصوری فر، س.، ع. م ثانوی، م. جلالی جواران و الف. قلاوند. ۱۳۸۴. تاثیر تنش رطوبتی و نیتروژن بر عملکرد و اجزاء عملکرد دو رقم ذرت. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی. سال ۱۲. شماره ۴: ۵۴-۵۹

- 21- Abad, A., J. Lioveras, and A. Michelena. 2001. **Nitrogen fertilization and Foliar urea effects on durum wheat yield and quality and on residual soil N in irrigated Mediterranean conditions**. Field Crop Research :87:257-269
- 22-Altman D. W., W. L. McCuiston, and W. E. Kostard. 1983. **Grain protein percentag, kernel hardness and grain yield of winter wheat with foliar applied urea**. Agron. J. 75 : 87 – 91
- 23- Amador, B. M., H. G. Jones., C. Kaya., R. Aguilar, and J. L. G – Hernandez. 2005. **Effects of foliar application calcium nitrate on growth and physiological attributes of cowpea grown under salt stress**. Environmental and Experimental Botany .58: 188-196
- 24- Arevalo, M., A. P. Drew, and T. A. Volk. 2005. **The effect of common dutch white clover, as a green manure, on biomass production, allometric growth and foliar nitrogen of two willow clones**. Biomass and Bioenergy . 29 : 22 – 31
- 25- Ashour, N. I, and A. T. Thaloorth. 1988. **Effect of soil and foliar application of nitrogen during pod development on the yield of soybean plant**. Field Crops Research . 8 : 261-266
- 26-Baker, D.A., D. L.Young., D. R. Huggins, and W.L.Pan.2004.**Economically optimal nitrogen fertilization for yield and protein in hard red spring wheat**. Agron.J.96:116-123
- 27-Barbottin, A., C. Bouchard, and M. Jeuffroy. 2005.**Nitrogen remobilization during grain filling in wheat**.Crop Sci . 45:1141 - 1150

- 28- Bellido, L. L., R. Lopez – Bellido, and R. Redordo. 2005. **Nitrogen efficiency in wheat under rainfed Mediterranean conditions as affected by split nitrogen application.** Field Crops Research.94: 86-97
- 29- Bly, A. G, and H. J. Woodard. 2003 . **Foliar nitrogen application timing influence on grain yield and protein concentration of hard red winter and spring wheat .** Agron . J . 95: 335-338
- 30-Bulman, P., and D. L. Smith . 1993 . **Yield and yield components response of spring barley to fertilizer nitrogen .** Agron. J. 85: 226-231.
- 31-Chauhan, Y. S., A. Apphun., V. K. Singh, and B. S. Dwivedi. 2004. **Foliar sprays of concentrated urea at maturity of pigeonpea to induce defoliation and increase its residual benefit to wheat.** Field Crops Research. 89 : 17 – 25
- 32-Clay, D. E., R. E. England., D. S. Long , and Z. Liu .2007. **Nitrogen and water stress intreat to influence carbon13discrimination in wheat .**Soil Sci-Soc. Am.65:1823-1828
- 33-Debaeke, ph., th. Aussenac., J. L. fabre, and A. Hilaire . 1996. **Grain nitrogen content of winter bread wheat as related to crop management and to the previous crop.** European Journal of Agronomy. 6. : 273-280
- 34- Finney, K. F., J. W. Meyer, F. W. Smith , and H.C. Fryer . 1957 . **Effect of foliar spraying on panus wheat with urea solution on yield , protein content, and protein quality.** Agron . J. 49 : 341 – 347
- 35- Flowers, M., R. Weisz, and R. Heiniger . 2003 . **Quantitative approaches For usiny color Infrared photography for assessing In-Season Nitrogen Status in winter wheat .** Agron . J. 95 : 1189 – 1200
- 36-Gooding, M. J. and W . P. Davies . 1992 . **Foliar urea fertilization of cereals .** Fertilization Research . 32 : 202 – 222 .
- 37-Griffiths, M.W., P.S. Kettlewell, and T. J . Hocking . 1995 . **Effect of foliar – applied sulphur and nitrogen on grain growth , grain sulphur and nitrogen concentrations and yield of winter wheat.** J. Agric. Sci. Camb. 125: 331 –339
- 38-Harmsen, K. 1984. **Nitrogen fertilizer use in rainfed agriculture.** Fertilization Research . 5 : 371-382
- 39-Hicks, W. K., I. D. Leith ., S. J. Woodin , and D. fowler. 2000. **Can the foliar nitrogen deposition? Evidence from surveys .** environmental pollution . 107 : 367 – 376

- 40-Hollingsworth, B . S ., E . A . Guertal, and R . H . Walker . 2005 . **Cultural management and nitrogen source effects on ultradwarf Bermuda grass cultivars** .Crop Sci . 45: 486-493
- 41- Iqbal, M. M., J.Akhter.,W. Mohammad., S. M.Shah., H.Nawaz,and K. Mahmood .2005. **Effect of tillage and fertilizer levels on wheat yield , nitrogen uptake and their correlation with carbon isotop discrimination under rainfed conditions in north-west Pakistan**. Soil and Tillage Research.80:47-57
- 42-JayGoos, R., J. A. Schimelfengi., B. R. Bock, and B. E.Johanson .1999. **Response of spring wheat to nitrogen fertilizers of different nitrification rates**. Agron . J.91:287-293
- 43-Jeuffroy, M . H., and Ch.Bouchard.1999.**Intensity and duration of nitrogen deficiency on wheat grain number**. Crop Sci.39:1385-1393
- 44-Kiba, A. M., S. Singh, and N. Kalra.2006.**Water-Nitrogen relationships for wheat growth and productivity in late sown conditions**.Agricultural ater Management.84: 221-228
- 45-Kratochvil, R. J., M. R. Harrison., K.J.Conover, and M.Sultenfuss.2006. **Nitrogen management for mid-Atlantic hard red winter wheat production** . Agron . J.97:257-264
- 46-Landoy, J., S. Legris- Delaporte , and F. Ferron. 1990 . **Foliar application of elemental sulphur on metabolism of sulphur and nitrogen compounds in leaves of sulphur – deficient wheat**. Phytochemistry . 30:729 – 732
- 47-Limon-Ortege, A., K. D. Sayre, and C. A. Fransis .2000.**Wheat nitrogen use efficiency in a bed planting system in north-west Mexico**. Agron . J.92:303-308
- 48-Lyon, D. L., and D. R. Shelton .1999. **Fallow management and nitrogen fertilizer influence winter wheat kernel hardness**.Crop Sci.39:448-452
- 49-Mackown, C, and B. F. Carver.2005. **Fall forage biomass and nitrogen composition of winter wheat population selected from Grain – Only and Dual – Purpose environmental** . Crop Sci . 45: 322-328
- 50-Mackown, ch. T., S. J. Crafts – Brandner, and T. G. Sutton. 1999. **Relationships among soil nitrate, leaf nitrate , and leaf yield of burley tobacco** . Agron. J. 91 : 613-621
- 51-Mahto, B. N., E. Dureiller, and R.C. Sharma. 2005 . **Effect of surface seeding on foliar blight severity and wheat performance**. Field Crops Research.97:344-352

- 52-Makowski, D., D.Walluch, and J.M. Meynard.1999.**Model of yield, grain protein protein,and residual mineral nitrogen responses to applied nitrogen for winter wheat.** Agron . J.91:337-385
- 53-Monneveux, P., P. H. Zaidi , and C. Sanehez. 2005 . **Population density and low nitrogen affects yield – associated traits in tropical maize.** Crop Sci . 45 : 535 – 545.
- 54- Nian, Zh . B , and L . Xiu . 2006. **Study on the key and sensitive stage of wheat responses to water and nitrogen coordination.** Agricultural Sciences in China.5:50-55
- 55-Novoa, R., and R. Loomis . 1981 . **Nitrogen and plant production .** Plant and Soil . 58 : 177 – 204.
- 56-Oosterhuis, D. M., and B. R. Rondada . 2001 . **Yield response of cotton to foliar Nitrogen as influenced by sink strength, petiole, and soil Nitrogen .**Fild Crops Research. 24 : 413-422.
- 57-Ottman, M . J, and N. V. Pope. 2000 . **Nitrogen fertilizer movement in the soil as influenced by nitrogen rate and timing irrigated wheat.** Soil Sci – Soc. Am. 64:1883-1892
- 58-Pelton, J., S. Kittila., P. Peltonen, and R. Karyalainen.1991. **Use of foliar –applied urea to inhibit the development of septoria nodorum in spring wheat .** Crop Protection . 10:260-264
- 59-Peltonen, J. 1992. **Ear development stage used for timing supplemental nitrogen application to spring wheat .** Crop Sci. 32 : 1029-1033
- 60-Peltonen, J. 1993. **Interaction of late season foliar spray of urea and fungicide mixture in wheat production.** Crop Sci . 170:296-308
- 61-Penny, A., and J. F. Jenkyn . 1983 . **Results from experiments with winter wheat comparing top dressing of a Liquid N. fertilizer either alon or with added herbicide or midew fungicide or both , and of nitro – chalk without or with the herbicide or fangicide or both .** J . Agric . Sci . Camb . 100 : 163 – 173.
- 62-Randall, G. W., J. A. Vetsch , and J . R . Huffman . 2003 . **Crop production a Subsurface –Drained mollisol as affected by time of nitrogen application and nitrogen application and nitrapyrin .**Agron. J . 95: 1213-1219

- 63-Rinaldi, M. 2004 . **Water availability at sowing and nitrogen management of durum wheat a seasonal analysis with the Ceres - wheat model** . Field Crops Research . 89 : 27- 37
- 64-Rothstein, D. E., B. M. Gregy .2005. **Effects of nitrogen form on nutrientuptak and physiology of fraser fir**. Forest Ecology and Management . 219: 69-80.
- 65-Ruiz, J. m ., and L. Romero. 1999 . **Cucumber yield and nitrogen metabolism in response to nitrogen supply** . scientia Horticulturae . 82 : 309 –316
- 66-Sarandon, S. J ., and M. C . Gianibelli . 1990 . **Effect of foliar urea spraying and nitrogen application at sowiny upon dry matter and nitrogen distribution in wheat** . Arg . Agro . 10 : 783 – 789 .
- 67-Saradon, S. J., and D. O . Caldiz . 1990 . **Effects of varying nitrogen supply at different growth stages on nitrogen uptake and nitrogen partitioning efficiency in two wheat cultivars**. Fer . Res . 22 : 21 – 22
- 68-Streeter. J. G. 2005 . **Effeats of nitrogen and calcium supply on the accumulation of Oxalate in Soybean seeds** . Crop Sai . 45 : 1464-1468
- 69-Taylor, R. S., D. B. Wearer., C. Wesley Wood, and E. V. Santen, 2005. **Nitrogen application increases yield and early dry matter accumulation in late – planted soybean** .Crop Sci.45:854-858
- 70-Varga, A., M. Araya., S. Rojas , and P. Roman. 2005. **Effect of removiny or leaving the suckers at howering of plantaion on bunch weight and foliar nutrient content of the parent plant** . Saientia Horticaltarae . 107 : 70 – 75
- 71-Varga, B, and Z. Svecnjak. 2005 . **The effect of late –season urea spraying on grain yield and quality of winter wheat cultivars under low and high basal nitrogen fertilization** . Field Crops Research . 96 : 125-132
- 72-Wilhelm, W. W., G. S. McMaster, and D. M. Harrell. 2002. **Nitrogen and drymatter distribution by culm and leaf position at two stages of vegetative growth in winter wheat**. Agron . J. 96:345-352

- 73-Weise, R., C. R. Crozier , and R.W.Heiniger .2001.**Optimizing nitrogen application timing in no-till soft red winter wheat.** Agron . J.93:435-445
- 74- Wiatrak , P.J., D. L. Wright, and J. J. Marois . 2000. **The important of tillage And residual nitrogen of wheat .** Soil and Tillage Research . 91:150-156
- 75- Zhang , F ., Sh . Kang ., J . Zhang , R . Zhang . 2004 . **Nitrogen fertilization on uptake of soil inorganic phosphorus fractions in the wheat root zone** Soil . Sci .Soc . Am . 68: 1890-1895

فصل ششم

ضمائم

ضمیمه شماره (۱) - خصوصیات خاک مزرعه آزمایشی

نوع خاک	لومی
Clay%	۳۶
Silt%	۴۸
Sand%	۱۶
درصد ازت	۰/۰۴
فسفر (ppm)	۴/۸
پتاس (ppm)	۲۸۰
درصد کربن	۰/۴۰۱
شوری (EC*۱۰ ^۳)	۱/۹۲
رطوبت sp%	۴۰
pH	۸/۱۵
آهن (ppm)	۲/۶
روی (ppm)	۰/۵۰
منگنز (ppm)	۴/۶
مس (ppm)	۰/۶۲
درصد آهک	۲۹

I.

$a_2 b_1$
$a_4 b_2$
$a_1 b_1$
$a_4 b_1$
$a_4 b_4$
$a_3 b_3$
$a_4 b_3$
$a_3 b_4$
$a_2 b_3$
$a_1 b_3$
$a_2 b_4$
$a_1 b_4$
$a_1 b_2$
$a_3 b_1$
$a_2 b_2$
$a_3 b_2$

II.

$a_3 b_4$
$a_1 b_2$
$a_2 b_1$
$a_1 b_1$
$a_1 b_4$
$a_2 b_4$
$a_2 b_2$
$a_4 b_2$
$a_2 b_3$
$a_4 b_4$
$a_3 b_3$
$a_4 b_1$
$a_3 b_1$
$a_4 b_3$
$a_3 b_2$
$a_1 b_3$

III.

$a_1 b_3$
$a_4 b_3$
$a_2 b_2$
$a_4 b_1$
$a_2 b_3$
$a_3 b_1$
$a_1 b_1$
$a_2 b_1$
$a_4 b_4$
$a_3 b_4$
$a_1 b_4$
$a_3 b_2$
$a_3 b_3$
$a_1 b_2$
$a_4 b_2$
$a_2 b_4$

IV.

$a_3 b_3$
$a_2 b_4$
$a_1 b_1$
$a_2 b_1$
$a_1 b_2$
$a_4 b_4$
$a_3 b_2$
$a_2 b_2$
$a_1 b_4$
$a_4 b_3$
$a_2 b_3$
$a_1 b_3$
$a_3 b_4$
$a_4 b_1$
$a_3 b_1$
$a_4 b_2$

ضمیمه شماره (۳) : جدول تجزیه واریانس برای نمونه برداری ها در طول فصل رشد

میانگین مربعات							درجه آزادی	منابع تغییر
نمونه برداری پنجم	نمونه برداری چهارم	نمونه برداری سوم	نمونه برداری دوم	نمونه برداری اول	وزن برگ	وزن برگ		
وزن کل بوته (g/m ²)	وزن ساقه (g/m ²)	وزن برگ (g/m ²)	وزن برگ (g/m ²)	وزن برگ (g/m ²)	وزن برگ (g/m ²)	وزن برگ (g/m ²)		
۷۴۱۸/۶۹۷ *	۴۶۹۸/۸۷۹ *	۳۶۷۷/۴۳۰ *	۳۰۱۰/۸۵۷ *	۳۹۵۵/۵۴۷ *	۳۰۲/۴۵۱ *	۱۸۶/۸۸۶ *	۳	بلوک
۲۱۴۰/۷۸۲ ns	۱۴۳۰/۳۵۱ ns	۶۸۰/۰۱۱ ns	۶۶۳/۵۷۴ ns	۸۸/۳۰۲ ns	۸۵/۰۴ ns	۵۱/۰۲۲ ns	۳	مراحل رشد
۱۸۰۷/۳۹۶ ns	۷۹۸/۴۱۴ ns	۷۱۰/۵۱۱ ns	۲۹۲/۷۵۲ ns	۱۰۱/۸۷۳ ns	۸۱/۹۴۶ ns	۸۰/۷۸۹ ns	۳	مقادیر محلول پاشی
۲۱۱۴/۵۱۴ ns	۱۱۱۸/۵۴۰ ns	۷۸۹/۴۱۲ *	۵۰۶/۲۷۵ ns	۱۲۹/۷۴۱ ns	۱۰۰/۷۴۰ ns	۳۸/۱۸۴ ns	۹	مراحل رشد × مقادیر محلول پاشی
۲۱۷۸/۷۹۲	۱۵۴۶/۷۱۲	۷۳۰/۶۹۷	۶۹۰/۱۱۷	۱۵۸/۳۹۵	۱۰۵/۷۶۹	۸۱/۴۳۲	۴۵	اشتباه آزمایش
							۶۳	کل

ns : عدم اختلاف معنی دار

ضمیمه شماره (۴) : جدول تجزیه واریانس برای نمونه برداری ها در طول فصل رشد

میانگین مربعات

نمونه برداری هشتم			نمونه برداری هفتم						نمونه برداری ششم			درجه آزادی	منابع تغییر
وزن کل بوته (g/m ²)	وزن سنبله (g/m ²)	وزن ساقه (g/m ²)	وزن کل بوته (g/m ²)	وزن سنبله (g/m ²)	وزن ساقه (g/m ²)	وزن برگ (g/m ²)	وزن کل بوته (g/m ²)	وزن سنبله (g/m ²)	وزن ساقه (g/m ²)	وزن برگ (g/m ²)			
۱۷۲۷۹/۸۱۱۵*	۷۶۷۸۳/۴۶۷*	۴۴۵۴۱/۴۸۶*	۶۹۹۸۲/۳۲۹*	۵۲۵۳/۱۷۳ ^{ns}	۲۰۹۲۹/۸۸۰*	۴۸۸۷/۴۳۹۷*	۴۰۴۲۴/۱۶۰*	۵۵۱/۱۴۵ ^{ns}	۱۸۴۷۷/۹۶۷*	۳۴۷۱/۱۰۴*	۳	بلوک	
۳۵۴۴۴/۸۱۲ ^{ns}	۵۳۸۰۹/۹۴۷ ^{ns}	۱۱۴۹۵/۰۱۱ ^{ns}	۳۶۴۳۴/۳۲۱ ^{ns}	۴۳۷۳۳/۳۸۳ ^{ns}	۱۱۱۲۸/۰۲۶ ^{ns}	۴۸۷/۹۶۶ ^{ns}	۱۶۲۶۶/۴۳۸ ^{ns}	۲۲۹/۷۹۸ ^{ns}	۶۶۲۵/۷۰۱ ^{ns}	۷۹۰/۱۱۱ ^{ns}	۳	مراحل رشد	
۲۵۹۴۰/۸۹۳۸*	۱۸۷۴۹/۵۰۹ ^{ns}	۴۱۹۹۰/۳۷۰*	۱۴۶۰۸۲/۲۶۱*	۱۲۱۴۸/۸۴۵ ^{ns}	۱۱۷۲۶/۱۶۵ ^{ns}	۹۱۵/۷۱۴ ^{ns}	۱۱۱۶۴/۵۵۸ ^{ns}	۵۱۴/۷۰۱ ^{ns}	۲۶۰۲۱/۰۴۹ ^{ns}	۳۶۴۸۰/۹ ^{ns}	۳	مقادیر محلولپاشی	
۵۷۸۳۵/۵۵۰ ^{ns}	۳۰۱۱۷/۰۸۸ ^{ns}	۹۳۷۸۸/۵۴ ^{ns}	۳۹۱۹۸/۳۲۴ ^{ns}	۵۸۷۰/۳۱۹ ^{ns}	۹۶۲۷/۶۴۴ ^{ns}	۹۶۱/۶۱۲ ^{ns}	۱۴۲۲۱/۸۴۸ ^{ns}	۲۲۲/۱۱۹ ^{ns}	۷۰۴۱/۳۲۸ ^{ns}	۹۰۳/۳۱۲ ^{ns}	۹	مراحل رشد X مقادیر محلولپاشی	
۶۲۵۸۸/۴۱۱	۳۱۳۷۹/۴۱۵	۱۱۵۹۸/۷۰۲	۴۰۷۶۵/۳۴۵	۱۲۱۷۹/۱۴۱	۱۲۱۶۲/۳۵۱	۹۷۳/۷۷۰	۱۶۶۵۹/۷۰۲	۵۶۹/۴۶۹	۷۰۹۹/۷۸	۹۸۹/۲۶۱	۴۵	اشتباه آزمایشی	
											۶۳	کل	

* : اختلاف معنی دار در سطح احتمال ۵٪

ns : عدم اختلاف معنی دار

ضمیمه شماره (۵) : جدول تجزیه واریانس برای صفات مورد بررسی

میانگین مربعات								منابع تغییر
وزن سنبه (g/m ^۲)	وزن هزار دانه (g/m ^۲)	وزن کاه (g/m ^۲)	شاخص برداشت	عملکرد دانه (g/m ^۲)	وزن خشک بوته (g/m ^۲)	درجه آزادی		
۱۱۷۳۴/۴۳۸*	۴۰/۴۹۰*	۲۵۷۳۴/۱۶۲*	۲۴/۷۲۴*	۱۴۹۲۸/۱۴۳*	۷۱۱۸۳/۹۴۶*	۳	بلوک	
۱۵۵۰۸/۲۷۱*	۸/۷۰۹ ^{ns}	۵۷۶۱/۹۶۸ ^{ns}	۸/۸۷۸ ^{ns}	۷۹۸۰/۲۲۶*	۸۲۸۱/۷۲۴ ^{ns}	۳	مراحل رشد	
۳۰۹۹۹/۷۷۱*	۴۵/۰۹۸*	۱۹۵۲۶/۲۵۷*	۵۳/۸۳۴*	۷۸۳۳/۱۰۵*	۲۴۴۹۴/۱۱۶*	۳	مقادیر محلول پاشی	
۱۱۱۸۱/۸۱۳*	۲۸/۵۲۹*	۱۷۳۶۰/۹۶۱*	۲۶/۰۶*	۸۷۶۳/۲۹*	۱۰۵۱۹/۱ ^{ns}	۹	مراحل رشد × مقادیر محلول پاشی	
۴۶۶۷/۳۷۱	۱۰/۲۹	۵۹۷۵/۴۰۳	۱۱/۷۶۱	۱۷۰۹/۱۴۵	۱۱۲۲۵/۷۱۵	۴۵	اشتباه آزمایشی	
						۶۳	کل	

* : اختلاف معنی دار در سطح احتمال ۵٪

ns : عدم اختلاف معنی دار

ضمیمه شماره (۶) : جدول تجزیه واریانس برای صفات مورد بررسی

میانگین مربعات									
تراکم خوشه	تعداد سنبلیچه	طول محور سنبله	ارتفاع بوته	تعداد دانه در سنبله	تعداد سنبله	تعداد آزادی	درجه آزادی	منابع تغییر	
۰/۰۹۴ ^{NS}	۵/۶۹۳*	۶/۳۷۱*	۱۰۸/۵۲*	۴/۹۵۸ ^{NS}	۱۴۸۷۱/۲۹۲*	۳	۳	بلوک	
۸/۷۵۶*	۶/۳۷۵*	۷/۱۸۴*	۲۱۳/۱۰۵*	۶۳/۰۴۲*	۱۱۲۱۴/۵۹۰*	۲	۲	مراحل رشد	
۹/۵۰۸*	۷/۱۶۷*	۱/۱۳۷ ^{NS}	۲۰۱/۲۸۲*	۷۲/۸۳۳*	۴۷۶۳/۳۱۴ ^{NS}	۳	۳	مقادیر محلولپاشی	
۶/۹۲۱*	۶/۱۷۲*	۲/۱۳۷ ^{NS}	۲۱۴/۳۹۴*	۶۷/۷۵۸*	۱۲۱۱۲/۵۱۴*	۹	۹	مراحل رشد × مقادیر محلولپاشی	
۱/۲۳۲	۱/۲۳۶	۲/۳۴۶	۵۶/۷۷۳	۱۷/۹۲۵	۵۳۷۹/۳۱۸	۴۵	۴۵	اشتباه آزمایشی	
						۶۳	۶۳	کل	

* : اختلاف معنی دار در سطح احتمال ۵٪

NS : عدم اختلاف معنی دار

ضمیمه شماره (۷) : جدول تجزیه واریانس برای درصد پروتئین دانه

میانگین مربعات	درجه آزادی	منابع تغییر
۲/۰۲۱ ns	۲	بلوک
۵/۷۰۴ *	۳	مراحل رشد
۱۱/۹۸۸ *	۳	مقادیر محلول پاشی
۴/۹۸۱ *	۹	مراحل رشد × مقادیر محلول پاشی
۱/۱۲۴	۳۰	اشتباه
	۴۷	کل

* : اختلاف معنی دار در سطح احتمال ۵٪

ns : عدم اختلاف معنی دار

جدول شماره (۱) : مقایسه میانگین برای وزن خشک برگ در طول فصل رشد

هفتم	ششم	پنجم	چهارم	سوم	دوم	اول	نمونه برداری
۱۱۶/۵a	۱۲۳/۱a	۱۱۰/۹a	۱۰۵/۳a	۴۸/۰۳a	۴۱/۹۰a	۳۱/۱۷a	مراحل رشد
۱۱۵/۶a	۱۲۲/۸a	۱۰۷/۱a	۸۳/۸۲a	۴۶/۹۲a	۴۰/۱۳a	۳۰/۷۹a	پنجه زنی
۱۰۸/۱a	۱۱۳/۹a	۹۲/۶۸a	۸۲/۸۱a	۴۵/۶۸a	۳۹/۷۵a	۲۵/۱۵a	ساقه رفتن
۱۰۵/۹a	۹۹/۲۸a	۹۲/۴۱a	۸۱/۹۸a	۴۲/۵۹a	۳۵/۵۶a	۲۷/۶۹a	سنبله دهی
							دانه بندی
۱۲۱/۸a	۱۲۳/۳a	۱۱۱/۸a	۱۰۰/۸a	۴۹/۴۵a	۴۲/۱۸a	۳۱/۳۵a	مقادیر محلول پاشی
۱۱۴/۶a	۱۲۱/۶a	۱۰۱/۸a	۸۸/۱۳a	۴۲/۲۸a	۳۹/۸۷a	۳۱/۳۲a	%۱۰۰
۱۰۷/۷a	۱۰۸/۹a	۹۷/۵۳a	۸۲/۸a	۴۴/۳۸a	۳۸/۴۴a	۲۸/۰۱a	%۷۵
۱۰۱/۵a	۱۰۵/۱a	۹۲/۰۹a	۸۲/۲۸a	۴۳/۶۸a	۳۶/۸۵a	۲۶/۹۵a	%۵۰
							%۲۵

میانگین های دارای حروف مشترک در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند
 واحد اندازه گیری بر مبنای گرم بر متر مربع می باشد.

جدول شماره (۲): مقایسه میانگین برای وزن خشک ساقه در طول فصل رشد

هشتم	هفتم	ششم	پنجم	چهارم	سوم	دوم	اول	نمونه برداری
۵۵۰/۹a	۴۲۸/۱a	۳۱۲/۲a	۱۳۸/۸a	-	-	-	-	مراحل رشد
۵۱۶/۴a	۴۱۴/۴a	۳۰۶/۸a	۱۳۵a	-	-	-	-	پنجه زنی
۵۰۴/۸a	۳۸۰/۹a	۲۷۹/۵a	۱۱۷/۸a	-	-	-	-	ساقه رفتن
۴۷۹a	۳۶۳/۸a	۲۶۶/۳a	۱۱۶/۷a	-	-	-	-	سنبله دهی
								دانه بندی
۵۰۰/۸a	۴۲۷/۲a	۳۰۲/۵a	۱۴۵a	-	-	-	-	مقادیر محلول پاشی
۴۹۸/۷a	۴۱۱/۳a	۲۹۷/۶a	۱۳۷a	-	-	-	-	%۱۰۰
۴۸۰/۸ab	۳۷۹/۹a	۲۹۱/۴a	۱۳۰a	-	-	-	-	%۷۵
۴۳۴/۴b	۳۶۸/۹a	۲۷۳/۳a	۱۲۱a	-	-	-	-	%۵۰
								%۲۵

میانگین های دارای حروف مشترک در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند
واحد اندازه گیری بر مبنای گرم بر متر مربع می باشد.

جدول شماره (۳): مقایسه میانگین برای وزن خشک سنبله در طول فصل رشد

هشتم	هفتم	ششم	پنجم	چهارم	سوم	دوم	اول	نمونه برداری
۴۱۴/۴a	۲۴۸/۸a	۹۵/۵a	-	-	-	-	-	مراحل رشد
۴۳۸/۸a	۲۵۲/۶a	۹۷/۴۵a	-	-	-	-	-	پنجه زنی
۴۴۸/۹a	۲۵۳/۶a	۹۸/۴۶a	-	-	-	-	-	ساقه رفتن
۵۳۴/۸a	۲۶۵/۲a	۹۸/۶۱a	-	-	-	-	-	سنبله دهی
								دانه بندی
۴۸۴/۶a	۳۱۸/۷a	۱۰۷/۲a	-	-	-	-	-	مقادیر محلول پاشی
۴۶۲/۵a	۲۴۶/۵a	۹۹/۲۰a	-	-	-	-	-	%۱۰۰
۴۶۰/۵a	۲۲۹/۳a	۹۴/۸۲a	-	-	-	-	-	%۷۵
۴۴۴/۳a	۲۲۵/۸a	۸۸/۹۸a	-	-	-	-	-	%۵۰
								%۲۵

میانگین های دارای حروف مشترک در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند
 واحد اندازه گیری بر مبنای گرم بر متر مربع می باشد.

جدول شماره (۴): مقایسه میانگین برای وزن خشک کل بوته در طول فصل رشد

هشتم	هفتم	ششم	پنجم	چهارم	سوم	دوم	اول	نمونه برداری
۹۶۵/۳a	۷۹۳/۵a	۵۳۰/۲a	۲۴۹/۱a	۱۰۵/۳a	۴۸/۰۳a	۴۱/۹۰a	۳۱/۱۷a	مراحل رشد
۹۵۵/۲a	۷۸۲/۶a	۵۲۷a	۲۴۲/۱a	۸۲/۸۳a	۴۶/۹۲a	۴۰/۱۳a	۳۰/۷۹a	پنجه زنی
۹۵۲/۷a	۷۴۲/۶a	۴۹۱/۸a	۲۱۰/۴a	۸۲/۸۱a	۴۵/۶۸a	۳۹/۷۵a	۲۸/۱۵a	ساقه رفتن
۹۱۳/۸a	۷۳۴/۹a	۴۶۴/۱a	۲۰۹/۴a	۸۱/۹۸a	۴۲/۵۹a	۳۵/۵۶a	۲۷/۶۹a	سنبله دهی
۹۸۵/۴a	۸۶۷/۵a	۵۳۳a	۲۵۶/۵a	۱۰۰/۸a	۴۹/۴۵a	۴۲/۱۸a	۳۱/۵۳a	دانه بندی
۹۵۸/۲ab	۷۷۲/۴b	۵۱۸/۴a	۲۳۸/۹a	۸۸/۱۳a	۴۵/۲۸a	۳۹/۸۷a	۳۱/۳۲a	مقادیر محلول پاشی
۹۴۰/۸ab	۷۱۶/۸b	۴۹۵/۳a	۲۲۷/۳a	۸۲/۸a	۴۴/۸۱a	۳۸/۴۴a	۲۵/۰۱a	٪۱۰۰
۸۷۸/۷b	۶۹۶/۲b	۴۶۷/۳a	۲۱۳/۳a	۸۲/۲۴a	۴۳/۶۸a	۳۶/۸۵a	۲۶/۹۵a	٪۷۵
								٪۵۰
								٪۲۵

میانگین های دارای حروف مشترک در سطح ٪۵ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند

واحد اندازه گیری بر مبنای گرم بر متر مربع می باشد.

جدول شماره (۵) - مقایسه میانگین برای وزن خشک برگ (نمونه برداری اول)

مقادیر محلول پاشی	مراحل رشد	مقایسه میانگین برای وزن خشک برگ (نمونه برداری اول)
۱۰۰٪ محلول پاشی	پنجه زنی	۳۵/۲۱a
۷۵٪ محلول پاشی	ساقه روی	۳۳/۸۹a
۵۰٪ محلول پاشی	سنبله دهی	۳۰/۸۹a
۲۵٪ محلول پاشی	دانه بندی	۳۰/۸۸a
۰٪ محلول پاشی		

میانگین های دارای حروف مشترک در هر ستون در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند
 واحد اندازه گیری بر مبنای گرم بر متر مربع می باشد.

جدول شماره (۶) - مقایسه میانگین برای وزن خشک برگ (نمونه برداری دوم)

مقادیر محلول پاشی	مراحل رشد
محلول پاشی ۱۰۰٪	محلول پاشی ۲۵٪
محلول پاشی ۷۵٪	محلول پاشی ۵۰٪
محلول پاشی ۵۲/۲۷a	۳۶/۴۶a
۴۶/۲۳a	۳۷/۹۶a
۳۲/۴۶a	۳۹/۲۴a
۴۲/۳۰a	۳۶/۹۵a
	۴۰/۵۰a
	۴۱/۲۵a
	۳۴/۰۱a
	۳۹/۲۸a
	۲۷/۹۷a
پنجه زنی	
ساقه روی	
سنبله دهی	
دانه بندی	

میانگین های دارای حروف مشترک در هر ستون در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند
واحد اندازه گیری بر مبنای گرم بر متر مربع می باشد.

جدول شماره (۷) - مقایسه میانگین برای وزن خشک برگ (نمونه برداری سوم)

مقادیر محلول پاشی	محلول پاشی ٪۷۵	محلول پاشی ٪۵۰	محلول پاشی ٪۲۵	مراحل رشد
۵۸/۶۷a	۴۴/۹۰a	۵۴/۸۸a	۴۵/۳۸a	پنجه زنی
۵۸/۶۷a	۴۶/۹۷a	۳۷/۵۹a	۴۹/۵۵a	ساقه روی
۴۴/۲۸a	۳۹/۲۱a	۴۴/۵۸a	۴۲/۲۹a	سنبله دهی
۴۷/۸۹a	۴۸a	۴۲/۲۳a	۳۷/۵۶a	دانه بندگی

میانگین های دارای حروف مشترک در هر ستون در سطح ٪۵ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند
واحد اندازه گیری بر مبنای گرم بر متر مربع می باشد.

جدول شماره (۸) - مقایسه میانگین برای وزن خشک برگ (نمونه برداری چهارم)

مقادیر محلول پاشی	مراحل رشد
محلول پاشی ۱۰۰٪	محلول پاشی ۲۵٪
محلول پاشی ۷۵٪	محلول پاشی ۵۰٪
محلول پاشی ۵۰٪	محلول پاشی ۲۵٪
محلول پاشی ۲۵٪	محلول پاشی ۱۰٪
محلول پاشی ۱۰٪	محلول پاشی ۵٪
محلول پاشی ۵٪	محلول پاشی ۲٪
محلول پاشی ۲٪	محلول پاشی ۱٪
محلول پاشی ۱٪	محلول پاشی ۰٪
محلول پاشی ۰٪	محلول پاشی ۰٪

میانگین های دارای حروف مشترک در هر ستون در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند
 واحد اندازه گیری بر مبنای گرم بر متر مربع می باشد.

جدول شماره (۹) - مقایسه میانگین برای وزن خشک برگ (نمونه برداری پنجم)

مقادیر محلول پاشی		مراحل رشد	
محلول پاشی	محلول پاشی	محلول پاشی	محلول پاشی
۱۰۰٪ محلول پاشی	۱۰۸/۲ab	۱۱۱/۴ab	۹۴/۰۴ab
۲۵٪ محلول پاشی	۱۱۸/۱ab	۹۱/۵۳ab	۹۳/۷۴ab
۷۵٪ محلول پاشی	۸۲/۵۴b	۸۰/۶۵ab	۱۰۹/۴ab
۱۰۰٪ محلول پاشی	۹۷/۸۱ab	۸۴/۸۱b	۸۰/۶۵b
۱۳۱/۲a			پنجه زنی
۱۲۵/۱ab			ساقه روی
۹۷/۰۶ab			سنبله دهی
۹۴/۰۷a			دانه بندی

میانگین های دارای حروف مشترک در هر ستون در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند
 واحد اندازه گیری بر مبنای گرم بر متر مربع می باشد.

جدول شماره (۱۰) - مقایسه میانگین برای وزن خشک ساقه (نمونه برداری پنجم)

مقادیر محلول پاشی	مراحل رشد
۱۰۰٪ محلول پاشی	۱۵۳/۴a
۷۵٪ محلول پاشی	۱۷۶/۶a
۵۰٪ محلول پاشی	۱۴۱/۵a
۲۵٪ محلول پاشی	۱۱۵/۳a
ساقه روی	۱۲۸/۱a
سنبله دهی	۱۴۶/۳a
دانه بندی	۹۶/۲۴a

میانگین های دارای حروف مشترک در هر ستون در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند
واحد اندازه گیری بر مبنای گرم بر متر مربع می باشد.

جدول شماره (۱۱) - مقایسه میانگین برای وزن خشک کل بوته (نمونه برداری پنجم)

مقادیر محلول پاشی	مراحل رشد
۱۰۰٪ محلول پاشی	۲۷۸/۴a
۷۵٪ محلول پاشی	۲۴۵/۵a
۵۰٪ محلول پاشی	۲۵۲/۹a
۲۵٪ محلول پاشی	۲۰۴/۷a
پنجه زنی	۲۲۱/۹a
ساقه روی	۲۳۰/۹a
سنبله دهی	۱۹۲/۳a
دانه بندی	۲۲۳/۵a
	۲۰۴/۸a

میانگین های دارای حروف مشترک در هر ستون در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند
واحد اندازه گیری بر مبنای گرم بر متر مربع می باشد.

جدول شماره (۱۲) - مقایسه میانگین برای وزن خشک برگ (نمونه برداری ششم)

مقادیر محلول پاشی		مراحل رشد	
محلول پاشی	محلول پاشی	محلول پاشی	محلول پاشی
۱۴۸/۹a	۱۱۰/۸a	۱۲۳/۴a	۱۱۶/۲a
۱۴۱/۸a	۱۲۹/۱a	۱۰۲/۲a	۱۱۰/۸a
۱۱۱/۳a	۱۳۳/۷a	۱۰۹/۹a	۱۰۰/۷a
۹۲/۸۸a	۱۱۲/۹a	۱۰۰/۲a	۹۱/۱۵a

میانگین های دارای حروف مشترک در هر ستون در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند
 واحد اندازه گیری بر مبنای گرم بر متر مربع می باشد.

جدول شماره (۱۳) - مقایسه میانگین برای وزن خشک ساقه (نمونه برداری ششم)

مقادیر محلول پاشی	مراحل رشد			
محل رشد	۲۵٪ محلول پاشی	۵۰٪ محلول پاشی	۷۵٪ محلول پاشی	۱۰۰٪ محلول پاشی
پنجه زنی	۳۰۴/۳a	۲۹۸/۸a	۲۸۸/۹a	۳۸۰/۷a
ساقه روی	۳۰۱/۴a	۲۳۹/۷a	۳۰۵/۵a	۳۵۷a
سنبله دهی	۲۹۰/۳a	۲۸۲/۶a	۲۸۸/۸a	۲۵۵/۹a
دانه بندی	۲۱۹/۳a	۲۷۲/۳a	۳۰۷/۴a	۲۶۹/۳a

میانگین های دارای حروف مشترک در هر ستون در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند
واحد اندازه گیری بر مبنای گرم بر متر مربع می باشد.

جدول شماره (۱۴) - مقایسه میانگین برای وزن خشک سنبله (نمونه برداری ششم)

مقادیر محلول پاشی	مراحل رشد			
محلول پاشی ۱۰۰٪	محلول پاشی ۲۵٪	محلول پاشی ۵۰٪	محلول پاشی ۷۵٪	محلول پاشی ۱۰۰٪
۹۷/۹۴a	۸۲/۱۴a	۱۰۵/۹a	۹۰/۵۵a	۹۷/۹۴a
۱۰۸/۵a	۹۲/۹۳a	۸۶/۳۴a	۹۴/۸۵a	۱۰۸/۵a
۱۰۷a	۱۰۱/۱a	۹۱/۵۹a	۹۰/۱۵a	۱۰۷a
۱۱۵/۴a	۹۶/۹۱a	۹۵/۸۵a	۱۰۳/۷a	۱۱۵/۴a

میانگین های دارای حروف مشترک در هر ستون در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند
 واحد اندازه گیری بر مبنای گرم بر متر مربع می باشد.

جدول شماره (۱۵) - مقایسه میانگین برای وزن خشک کل بوته (نمونه برداری ششم)

مقادیر محلول پاشی	مراحل رشد			
محل	پنجه زنی	ساقه روی	سنبله دهی	دانه بندی
محل ۱۰۰٪ محلول پاشی	۶۳۸a	۶۱۱/۹a	۴۸۹/۱a	۴۵۹a
محل ۷۵٪ محلول پاشی	۴۹۰/۳a	۵۲۹/۴a	۵۱۲/۶a	۵۲۴a
محل ۵۰٪ محلول پاشی	۵۰۴/۴a	۴۲۶/۴a	۴۹۰/۸a	۴۶۷/۱a
محل ۲۵٪ محلول پاشی	۵۲۴/۳a	۵۰۵a	۴۹۰a	۳۹۶/۸a

میانگین های دارای حروف مشترک در هر ستون در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند
 واحد اندازه گیری بر مبنای گرم بر متر مربع می باشد.

جدول شماره (۱۶) - مقایسه میانگین برای وزن خشک برگ (نمونه برداری هفتم)

مقادیر محلول پاشی	مقایسه محلول پاشی	مقایسه محلول پاشی	مقایسه محلول پاشی	مقایسه محلول پاشی	مراحل رشد
۱۴۴/۷a	۱۱۱/۴a	۱۱۰/۶a	۱۱۱/۴a	۱۱۱/۴a	پنجه زنی
۱۳۶/۸a	۱۰۳/۹a	۱۱۲/۳a	۱۰۳/۹a	۱۰۹/۵a	ساقه روی
۱۲۷/۷a	۹۸/۵a	۹۷/۵۴a	۹۸/۵a	۱۰۸/۵a	سنبله دهی
۹۰/۳۲a	۱۳۲/۵a	۱۰۱/۵a	۱۳۲/۵a	۸۶/۸۹a	دانه بندی

میانگین های دارای حروف مشترک در هر ستون در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند
 واحد اندازه گیری بر مبنای گرم بر متر مربع می باشد.

جدول شماره (۱۷) - مقایسه میانگین برای وزن خشک ساقه (نمونه برداری هفتم)

مقادیر محلول پاشی	مراحل رشد
محلول پاشی ۱۰۰٪	محلول پاشی ۲۵٪
محلول پاشی ۷۵٪	محلول پاشی ۵۰٪
محلول پاشی ۵۰٪	محلول پاشی ۲۵٪
محلول پاشی ۲۵٪	محلول پاشی ۵۰٪
محلول پاشی ۱۰٪	محلول پاشی ۲۵٪
محلول پاشی ۵٪	محلول پاشی ۱۰٪
محلول پاشی ۲٪	محلول پاشی ۵٪
محلول پاشی ۱٪	محلول پاشی ۲٪
محلول پاشی ۰٪	محلول پاشی ۱٪
محلول پاشی ۰٪	محلول پاشی ۰٪
پنجه زنی	ساقه روی
ساقه روی	سنبله دهی
سنبله دهی	دانه بندی
دانه بندی	

میانگین های دارای حروف مشترک در هر ستون در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند
 واحد اندازه گیری بر مبنای گرم بر متر مربع می باشد.

جدول شماره (۱۸) - مقایسه میانگین برای وزن خشک سنبله (نمونه برداری هفتم)

مقادیر محلول پاشی	مراحل رشد			
محلول پاشی ۱۰۰٪	محلول پاشی ۲۵٪	محلول پاشی ۵۰٪	محلول پاشی ۷۵٪	محلول پاشی ۱۰۰٪
۳۱۸/۷a	۲۰۰/۳a	۲۲۹/۳a	۲۲۵/۸a	۲۲۵/۸a
۳۴۱/۴a	۲۴۶/۵a	۲۰۵/۴a	۲۱۰/۸a	۲۱۰/۸a
۲۹۳/۱a	سنبله دهی	۲۴۴/۳a	۲۳۰/۸a	۲۳۰/۸a
۳۵۰/۴a	دانه بندی	۲۲۰/۷a	۲۲۶/۳a	۲۱۳a

میانگین های دارای حروف مشترک در هر ستون در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند
 واحد اندازه گیری بر مبنای گرم بر متر مربع می باشد.

جدول شماره (۱۹) - مقایسه میانگین برای وزن خشک کل بوته (نمونه برداری هفتم)

مقادیر محلول پاشی	مراحل رشد
۱۰۰٪ محلول پاشی	۱۰۵۷a
۷۵٪ محلول پاشی	۸۲۸a
۵۰٪ محلول پاشی	۸۰۵a
۲۵٪ محلول پاشی	۷۲۱/۴a
ساقه روی	۷۰۹/۴a
سنبله دهی	۶۳۰/۹a
دانه بندی	۶۳۰/۸a
۱۰۰٪ محلول پاشی	۹۶۸/۶a
۷۵٪ محلول پاشی	۷۷۸/۴a
۵۰٪ محلول پاشی	۷۱۲/۹a
۲۵٪ محلول پاشی	۶۵۷/۶a
ساقه روی	۶۵۷/۶a
سنبله دهی	۶۳۰/۹a
دانه بندی	۶۳۰/۸a
۱۰۰٪ محلول پاشی	۸۱۹/۳a
۷۵٪ محلول پاشی	۷۰۷/۱a
۵۰٪ محلول پاشی	۶۷۶/۵a
۲۵٪ محلول پاشی	۶۳۰/۸a
ساقه روی	۶۳۰/۸a
سنبله دهی	۶۳۰/۸a
دانه بندی	۶۳۰/۸a

میانگین های دارای حروف مشترک در هر ستون در سطح ۰.۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند
واحد اندازه گیری بر مبنای گرم بر متر مربع می باشد.

جدول شماره (۲۰) - مقایسه میانگین برای وزن خشک ساقه (نمونه برداری هشتم)

مقادیر محلول پاشی	مراحل رشد
مقادیر محلول پاشی	مراحل رشد
٪۱۰۰ محلول پاشی	پنجه زنی
٪۷۵ محلول پاشی	ساقه روی
٪۵۰ محلول پاشی	سنبله دهی
٪۲۵ محلول پاشی	دانه بندی
۶۰۰/۹a	۵۸۷/۳ab
۵۳۷/۸ab	۴۹۳/۶ab
۴۶۵/۵ab	۴۸۸ab
۵۸۴/۹ab	۴۰۸/۵b
۵۷۱/۲ab	۴۷۱/۵ab
۵۲۲ab	۴۴۹ab
۵۳۱/۵ab	۴۳۱ab
۴۴۰ab	۵۸۵/۹ab

میانگین های دارای حروف مشترک در هر ستون در سطح ٪۵ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند
 واحد اندازه گیری بر مبنای گرم بر متر مربع می باشد.

جدول شماره (۳۱) - مقایسه میانگین برای وزن خشک سنبله (نمونه برداری هشتم)

مقادیر محلول پاشی	مراحل رشد			
محلول پاشی ۱۰۰٪	محلول پاشی ۲۵٪	محلول پاشی ۵۰٪	محلول پاشی ۷۵٪	محلول پاشی ۱۰۰٪
۵۵۹/۳a	۴۵۰/۷a	۴۶۰a	۵۰۹/۵a	۵۵۹/۳a
۶۳۱/۸a	۴۷۴da	۴۵۹a	۵۰۲da	۶۳۱/۸a
۵۵۲/۳a	۴۵۹/۵a	۴۸۰a	۴۷۹/۳a	۵۵۲/۳a
۷۷۸a	۶۶۲a	۷۰۰/۳a	۶۷۲/۵a	۷۷۸a
سنبله دهی	ساقه روی	پنجه زنی		

میانگین های دارای حروف مشترک در هر ستون در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند
 واحد اندازه گیری بر مبنای گرم بر متر مربع می باشد.

جدول شماره (۲۲) - مقایسه میانگین برای وزن خشک کل بوته (نمونه برداری هشتم)

مقادیر محلول پاشی	مراحل رشد
محلول پاشی ۱۰۰٪	محلول پاشی ۲۵٪
محلول پاشی ۷۵٪	محلول پاشی ۵۰٪
محلول پاشی ۴۷٪	محلول پاشی ۲۵٪
محلول پاشی ۲۴٪	محلول پاشی ۵۰٪
محلول پاشی ۵٪	محلول پاشی ۲۵٪
محلول پاشی ۳٪	محلول پاشی ۵۰٪
محلول پاشی ۱٪	محلول پاشی ۲۵٪
محلول پاشی ۰٪	محلول پاشی ۵۰٪
محلول پاشی ۱۰۰٪	محلول پاشی ۲۵٪
محلول پاشی ۷۵٪	محلول پاشی ۵۰٪
محلول پاشی ۴۷٪	محلول پاشی ۲۵٪
محلول پاشی ۲۴٪	محلول پاشی ۵۰٪
محلول پاشی ۵٪	محلول پاشی ۲۵٪
محلول پاشی ۳٪	محلول پاشی ۵۰٪
محلول پاشی ۱٪	محلول پاشی ۲۵٪
محلول پاشی ۰٪	محلول پاشی ۵۰٪

میانگین های دارای حروف مشترک در هر ستون در سطح ۵٪ یا یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند
واحد اندازه گیری بر مبنای گرم بر متر مربع می باشد.

جدول شماره (۲۳) - مقایسه میانگین به روش دانکن برای وزن خشک کل بوته

مقادیر محلول پاشی	محلول پاشی	محلول پاشی	محلول پاشی	مراحل رشد
%۲۵	%۵۰	%۷۵	%۱۰۰	
۱۱۲۳a	۱۲۱۰a	۱۴۸۵a	۱۵۲۴a	پنجه زنی
۱۱۴۹a	۱۱۸۴a	۱۳۲۳a	۱۴۱۱a	ساقه روی
۱۱۷۹a	۱۲۸۶a	۱۵۲۰a	۱۳۲۸a	سنبله دهی
۱۰۵۰a	۱۲۰۶a	۱۲۶۱a	۱۴۶۹a	دانه بندی

میانگین های دارای حروف مشترک در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند

جدول شماره (۲۴) - مقایسه میانگین به روش دانکن برای عملکرد دانه

مقادیر محلول پاشی	محلول پاشی	محلول پاشی	محلول پاشی	مراحل رشد
%۲۵	%۵۰	%۷۵	%۱۰۰	
۴۰۵/۳c	۴۰۵/۶c	۴۳۳/۵bc	۴۵۰/۴b c	پنجه زنی
۴۰۶/۱c	۴۱۷/۲c	۴۱۸c	۴۶۴bc	ساقه روی
۴۱۵c	۴۲۷/۱bc	۴۷۸/۷bc	۵۱۴/۵bc	سنبله دهی
۴۳۹/۳bc	۴۳۷/۲bc	۴۴۱/۲bc	۶۷۱/۹a	دانه بندی

میانگین های دارای حروف مشترک در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند

جدول شماره (۲۵) - مقایسه میانگین به روش دانکن برای شاخص برداشت

مقادیر محلول پاشی	محلول پاشی	محلول پاشی	محلول پاشی	محلول پاشی	مراحل رشد
%۲۵	%۵۰	%۷۵	%۱۰۰	محلول پاشی	
۴۴/۸b	۴۴/۶۱ab	۴۶/۲۲ab	۴۶/۲۳ab	محلول پاشی	پنجه زنی
۴۵/۳۵ab	۴۸/۴۹ab	۴۶/۷۳ab	۴۸/۶۵ab	محلول پاشی	ساقه روی
۴۵/۴۳b	۴۶/۷۲ab	۴۶/۵۸ab	۴۸/۹۰ab	محلول پاشی	سنبله دهی
۴۶/۹۷b	۴۷/۰۵ab	۴۶/۲۲ab	۵۱/۳۷a	محلول پاشی	دانه بندی

میانگین های دارای حروف مشترک در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند

جدول شماره (۲۶) - مقایسه میانگین به روش دانکن برای وزن کاه

مقادیر محلول پاشی	محلول پاشی	محلول پاشی	محلول پاشی	محلول پاشی	مراحل رشد
%۲۵	%۵۰	%۷۵	%۱۰۰	محلول پاشی	
۴۷۵/۳ab	۴۸۶/۷ab	۴۹۸/۸ab	۵۶۵/۳a	محلول پاشی	پنجه زنی
۴۶۹/۱ab	۴۷۳/۱ab	۴۹۶/۵ab	۵۴۴/۷ab	محلول پاشی	ساقه روی
۴۴۷/۷ab	۴۶۹/۵ab	۴۹۸/۸ab	۵۱۶/۲ab	محلول پاشی	سنبله دهی
۳۵۰/۴c	۴۷۵/۳ab	۴۸۲/۵ab	۵۱۰/۲ab	محلول پاشی	دانه بندی

میانگین های دارای حروف مشترک در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند

جدول شماره (۲۷) - مقایسه میانگین به روش دانکن برای وزن هزار دانه

مقادیر محلول پاشی	محلول پاشی	محلول پاشی	محلول پاشی	مراحل رشد
%۱۰۰	%۷۵	%۵۰	%۲۵	
محلول پاشی	محلول پاشی	محلول پاشی	محلول پاشی	
۴۷abc	۴۳/۲۵bcd	۴۳cd	۴۰d	پنجه زنی
۴۸abc	۴۶/۷۵abcd	۴۵/۵۸abc	۴۴/۸۳abcd	ساقه روی
۴۸/۲۵ab	۴۶/۷۵abc	۴۶abc	۴۴/۲۵abcd	سنبله دهی
۴۹/۳۸a	۴۷/۵abc	۴۵/۷۵abc	۴۴bcd	دانه بندی

میانگین های دارای حروف مشترک در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند

جدول شماره (۲۸) - مقایسه میانگین به روش دانکن برای وزن سنبله

مقادیر محلول پاشی	محلول پاشی	محلول پاشی	محلول پاشی	مراحل رشد
%۱۰۰	%۷۵	%۵۰	%۲۵	
محلول پاشی	محلول پاشی	محلول پاشی	محلول پاشی	
۸۸۸/۸abc	۷۳۸/۲bc	۷۱۲/۵bc	۶۵۵/۷c	پنجه زنی
۹۱۹abc	۸۰۶abc	۷۵۱/۴bc	۷۱۴/۶bc	ساقه روی
۹۶۷/۹ab	۸۷۱/۷abc	۷۹۵/۹abc	۷۳۵/۱bc	سنبله دهی
۱۰۳۵a	۸۸۲/۷bc	۷۶۶bc	۷۴۷/۷abc	دانه بندی

میانگین های دارای حروف مشترک در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند

جدول شماره (۲۹) - مقایسه میانگین به روش دانکن برای تعداد دانه در سنبله

مقادیر محلول پاشی	مراحل رشد	٪۲۵ محلول پاشی	٪۵۰ محلول پاشی	٪۷۵ محلول پاشی	٪۱۰۰ محلول پاشی
۳۵ab	پنجه زنی	۳۵/۲۵ab	۳۱/۵ab	۳۶/۲۵a	
۳۴ab	ساقه روی	۳۰/۵ab	۳۳/۷۵ab	۳۴/۷۵ab	
۳۴/۵ab	سنبله دهی	۳۱/۵ab	۳۲ab	۳۷/۲۵a	
۲۸/۵b	دانه بندی	۳۲/۷۵ab	۳۰/۵ab	۳۳ab	

میانگین های دارای حروف مشترک در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند

جدول شماره (۳۰) - مقایسه میانگین به روش دانکن برای تعداد سنبله

مقادیر محلول پاشی	مراحل رشد	٪۲۵ محلول پاشی	٪۵۰ محلول پاشی	٪۷۵ محلول پاشی	٪۱۰۰ محلول پاشی
۴۴۷/۵ab	پنجه زنی	۴۱۱/۸b	۴۶۰/۵ab	۵۴۱/۵a	
۴۲۲b	ساقه روی	۳۹۳/۸b	۴۶۰/۵ab	۴۲۲/۵b	
۴۴۷/۸ab	سنبله دهی	۴۰۱/۸b	۴۳۴/۵ab	۴۲۱/۵b	
۳۸۵/۵b	دانه بندی	۳۸۵/۸b	۴۰۱/۸b	۳۹۹/۵b	

میانگین های دارای حروف مشترک در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند

جدول شماره (۳۱) - مقایسه میانگین به روش دانکن برای ارتفاع بوته

مقادیر محلول پاشی	محلل پاشی	محلل پاشی	محلل پاشی	محلل پاشی	مراحل رشد
٪۱۰۰	٪۷۵	٪۵۰	٪۲۵	٪۱۰۰	
محلل پاشی	محلل پاشی	محلل پاشی	محلل پاشی	محلل پاشی	پنجه زنی
۱۰۴/۲a	۹۰/۶۵bc	۹۱/۲bc	۸۶/۸bc	۸۶/۸bc	ساقه روی
۹۶/۶۵ab	۹۳/۰۵bc	۹۱/۷۵bc	۸۶/۹۷bc	۸۶/۹۷bc	سنبله دهی
۹۰/۱۵bc	۸۹/۷۵bc	۸۷/۶۸bc	۸۴/۶c	۸۴/۶c	دانه بندی
۹۰bc	۸۹/۱۵bc	۸۴/۴۵c	۸۳/۶c	۸۳/۶c	

میانگین های دارای حروف مشترک در سطح ٪۵ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند

جدول شماره (۳۲) - مقایسه میانگین به روش دانکن برای طول محور سنبله

مقادیر محلول پاشی	محلل پاشی	محلل پاشی	محلل پاشی	محلل پاشی	مراحل رشد
٪۱۰۰	٪۷۵	٪۵۰	٪۲۵	٪۱۰۰	
محلل پاشی	محلل پاشی	محلل پاشی	محلل پاشی	محلل پاشی	پنجه زنی
۱۰/۲۰a	۱۰/۲a	۱۰/۳۰a	۱۰/۶۵a	۱۰/۶۵a	ساقه روی
۱۰/۰۵a	۹/۹۵a	۹/۶۷۵a	۹/۶a	۹/۶a	سنبله دهی
۱۰/۹۵a	۱۰/۲a	۱۰/۴۰a	۱۰/۸۲a	۱۰/۸۲a	دانه بندی
۱۰/۴۸a	۱۰/۷۷a	۹/۴۷۵a	۹/۲۷۵a	۹/۲۷۵a	

میانگین های دارای حروف مشترک در سطح ٪۵ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند

جدول شماره (۳۳) - مقایسه میانگین به روش دانکن برای تراکم خوشه

مقادیر محلول پاشی	مراحل رشد	٪۲۵ محلول پاشی	٪۵۰ محلول پاشی	٪۷۵ محلول پاشی	٪۱۰۰ محلول پاشی
۱۲/۶۱bc	پنجه زنی	۱۳/۳۶abc	۱۳/۷۲abc	۱۴/۳۲ab	
۱۴/۶۴a	ساقه روی	۱۴/۰۲abc	۱۳/۴۹abc	۱۴/۳۹ab	
۱۴/۰۲abc	سنبله دهی	۱۳/۰۶abc	۱۲/۹۸abc	۱۴/۸۰a	
۱۲/۱۶c	دانه بندی	۱۲/۹۰abc	۱۳/۰۹abc	۱۴/۱۱ab	

میانگین های دارای حروف مشترک در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند

جدول شماره (۳۴) - مقایسه میانگین به روش دانکن برای تعداد سنبلچه

مقادیر محلول پاشی	مراحل رشد	٪۲۵ محلول پاشی	٪۵۰ محلول پاشی	٪۷۵ محلول پاشی	٪۱۰۰ محلول پاشی
۱۲/۷۵c	پنجه زنی	۱۳/۷۵abc	۱۴abc	۱۴/۷۵ab	
۱۴/۵abc	ساقه روی	۱۳bc	۱۴/۲۵abc	۱۴abc	
۱۴/۲۵abc	سنبله دهی	۱۳/۵bc	۱۳/۲۵bc	۱۵/۵a	
۱۴/۲۵abc	دانه بندی	۱۳/۲۵bc	۱۴abc	۱۳bc	

میانگین های دارای حروف مشترک در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند

جدول شماره (۳۵) - مقایسه میانگین به روش دانکن برای درصد پروتئین

مقادیر محلول پاشی مراحل رشد	%۲۵ محلول پاشی	%۵۰ محلول پاشی	%۷۵ محلول پاشی	%۱۰۰ محلول پاشی
پنجه زنی	۱۱/۸۹d	۱۲/۹۸bcd	۱۳/۳۵abcd	۱۵/۰۷ab
ساقه روی	۱۳/۵۹abcd	۱۳/۱۴bcd	۱۲/۷۹bcd	۱۵/۰۵ab
سنبله دهی	۱۳/۵۱abcd	۱۴/۰۹abcd	۱۴/۹۰ab	۱۵/۶۹a
دانه بندی	۱۲/۱۲cd	۱۲/۸۷bcd	۱۲/۷۳bcd	۱۴/۵۲abc

میانگین های دارای حروف مشترک در سطح ۵٪ با یکدیگر اختلاف آماری معنی داری ندارند

Abstrac

The effect of different rate of foliage application at different growth stages on yield and yield component ,harvest index in omid wheat cultivar were evaluated. Experiments conducted in 1384-85 growing season in factorial design. In this study factors included different growth stage were stage and different urea application. Growth stage were tillering, stem elongation booting and filling stage and levels of urea foliage application were 22.5, 45, 67.5 and 90 kg/ha. These levels were on the bases of estimated N application in the region. Results showed that the effects of different urea foliage application on DW of plant, 1000 seed weight, grain protein percent and number of spike per m² were significant. With the increase of urea foliage application, grain yield, height of plant and DW of plant were significantly increased. Grain protein percentage was significantly affected by amount of urea foliage application. Results of this study showed, with the increase of amount of urea foliage application in tillering stage had the highest amount of total DW of plant. Grain yield was affected by urea foliage application. The lowest and grain yield were belong to tillering and filling stages. On the basis of these results, urea foliage application at grain filling stage had the highest effect on increasing of 1000 seed weight. The lowest grain numbers were obtained by urea application at the 22.5 kg/ha in grain filling stage. Urea foliage application in tillering stage, significantly increased spike per m². Highest amount of TDW, CGR, RGR, SLA and LAI were obtained by application of 90 kg/ha urea.

Key word: Wheat, Urea foliage application, growth stages, yield